

(12) BẢN MÔ TẢ SÁNG CHẾ THUỘC BẢNG ĐỘC QUYỀN SÁNG CHẾ

(19) Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam (VN)
CỤC SỞ HỮU TRÍ TUỆ

(11)

1-0027135

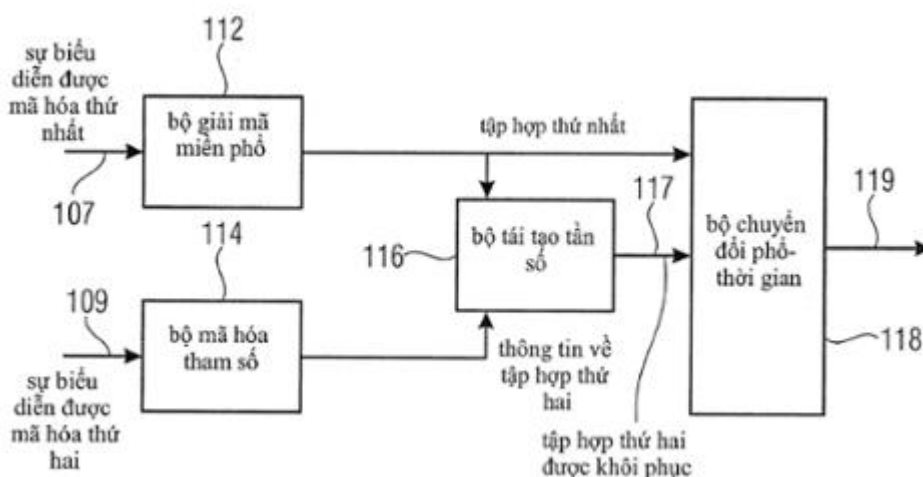
(51)⁷ G10L 19/02; G10L 21/038

(13) B

- (21) 1-2016-00553 (22) 15/07/2014
(86) PCT/EP2014/065109 15/07/2014 (87) WO2015/010948 A1 29/01/2015
(30) 13177346.7 22/07/2013 EP; 13177348.3 22/07/2013 EP; 13177350.9 22/07/2013 EP;
13177353.3 22/07/2013 EP; 13189362.0 18/10/2013 EP
(45) 25/01/2021 394 (43) 25/05/2016 338A
(73) Fraunhofer-Gesellschaft zur Foerderung der angewandten Forschung e.V. (DE)
Hansastrasse 27c, 80686 Muenchen, Germany
(72) DISCH, Sascha (DE); NAGEL, Frederik (DE); GEIGER, Ralf (DE);
THOSKAHNA, Balaji Nagendran (IN); SCHMIDT, Konstantin (DE); BAYER,
Stefan (AT); NEUKAM, Christian (DE); EDLER, Bernd (DE); HELMRICH,
Christian (DE).
(74) CÔNG TY LUẬT TRÁCH NHIỆM HỮU HẠN AMBYS HÀ NỘI (AMBYS
HANOI)

(54) THIẾT BỊ VÀ PHƯƠNG PHÁP GIẢI MÃ HOẶC MÃ HÓA TÍN HIỆU ÂM THANH VỚI VIỆC ĐIỀN ĐẦY KHOẢNG TRỐNG THÔNG MINH TRONG MIỀN PHỔ

(57) Sáng chế đề cập đến thiết bị và phương pháp giải mã hoặc mã hóa tín hiệu âm thanh với việc điền đầy khoảng trống thông minh trong miền phổ. Thiết bị giải mã tín hiệu âm thanh được mã hóa, bao gồm bộ giải mã âm thanh miền phổ (112) để tạo ra sự biểu diễn được giải mã thứ nhất của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất, sự biểu diễn được giải mã có độ phân giải phổ thứ nhất; bộ giải mã tham số (114) để tạo ra sự biểu diễn được giải mã thứ hai của tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai có độ phân giải thứ hai thấp hơn độ phân giải phổ thứ nhất; bộ tái tạo tần số (116) để tái tạo mọi phần phổ thứ hai được khôi phục có độ phân giải phổ thứ nhất sử dụng phần phổ thứ nhất và thông tin đường bao phổ cho phần phổ thứ hai; và bộ chuyển đổi thời gian phổ (118) để chuyển đổi sự biểu diễn được giải mã thứ nhất và phần phổ thứ hai được khôi phục thành sự biểu diễn thời gian.

Lĩnh vực kỹ thuật được đề cập

Sáng chế đề cập đến mã hóa/giải mã âm thanh và, cụ thể, đề cập đến mã hóa âm thanh sử dụng việc điền đầy khoảng trống thông minh (Intelligent Gap Filling - IGF).

Tình trạng kỹ thuật của sáng chế

Mã hóa âm thanh là miền nén tín hiệu mà giải quyết việc khai thác phần dư và tính không thích hợp trong các tín hiệu âm thanh sử dụng kiến thức về tâm thính học. Hiện nay, các bộ mã hóa giải mã âm thanh điển hình cần khoảng 60kbp/kênh để mã hóa rõ ràng theo cảm giác của hầu hết dạng tín hiệu âm thanh bất kỳ. Các bộ mã hóa giải mã mới hơn nhằm mục đích làm giảm tốc độ bit mã hóa bằng việc khai thác sự đồng dạng phổ trong tín hiệu sử dụng các kỹ thuật như mở rộng băng thông (bandwidth extension-BWE). Sơ đồ BWE sử dụng tham số tốc độ bit thấp để biểu diễn các thành phần tần số cao (high frequency - HF) của tín hiệu âm thanh. Phổ HF được điền đầy với lượng phổ từ các vùng tần số thấp (low frequency - LF) và hình dạng phổ, độ nghiêng và tính liên tục theo thời gian được điều chỉnh để duy trì được màu và âm sắc của tín hiệu gốc. Các phương pháp BWE này làm cho các bộ mã hóa giải mã có khả năng giữ được chất lượng tốt thậm chí tại tốc độ bit thấp khoảng 24kbp/kênh.

Việc lưu trữ và truyền tín hiệu âm thanh thường trải qua sự ràng buộc tốc độ bit chặt chẽ. Trước đây, các bộ mã hóa buộc phải giảm đáng kể băng thông âm thanh được truyền khi chỉ tốc độ bit rất thấp khả dụng.

Các bộ mã hóa giải mã âm thanh hiện đại ngày nay có khả năng mã hóa các tín hiệu băng rộng bằng việc sử dụng phương pháp mở rộng băng thông BWE [1]. Những thuật toán này dựa trên việc biểu diễn theo tham số của lượng tần số cao (HF) - mà được tạo ra từ phần tần số thấp (LF) được mã hóa dạng sóng của tín hiệu được giải mã bởi việc chuyển đổi thành vùng phổ HF (ráp nối) và ứng dụng của phép xử lý sau được dẫn theo tham số. Trong sơ đồ BWE, việc khôi phục vùng phổ HF ở trên đã được gọi là tần số giao nhau thường được dựa trên việc ráp nối phổ. Điển hình, vùng HF gồm nhiều phần ráp nối liên kế và từng phần ráp nối này có nguồn gốc từ các vùng băng thông qua (band-pass - BP) của phổ LF dưới tần số giao nhau đã cho. Các hệ thống

thuộc tình trạng kỹ thuật thực hiện hiệu quả việc ráp nối trong sự biểu diễn giàn lọc, ví dụ, giàn lọc gương cầu phương (Quadrature Mirror Filterbank - QMF), bằng việc sao chép tập hợp các hệ số băng con liền kề từ nguồn tới vùng mục tiêu.

Kỹ thuật khác được tìm thấy trong mã hóa giải mã âm thanh hiện nay nhằm làm tăng hiệu quả nén và bằng cách đó cho phép mở rộng băng thông âm thanh tại tốc độ bit thấp là việc thay thế tổng hợp được dẫn theo tham số của các phần thích hợp của phổ âm thanh. Ví dụ, các phần tín hiệu giống nhiều âm của tín hiệu âm thanh gốc có thể được thay thế mà không có sự tổn hao chất lượng đối tượng đáng kể bởi nhiều âm nhân tạo được tạo ra trong bộ giải mã và được định tỉ lệ bằng các tham số thông tin phụ. Một ví dụ là công cụ thay thế nhiễu âm theo cảm giác (Perceptual Noise Substitution - PNS) có trong mã hóa âm thanh tiên tiến MPEG-4 (Advanced Audio Coding - AAC) [5].

Một điều nữa là cũng cho phép băng thông âm thanh được mở rộng tại tốc độ bit thấp chính là kỹ thuật điền đầy nhiễu âm có trong mã hóa âm thanh và tiếng nói hợp nhất (Unified Speech and Audio Coding - USAC) MPEG-D [7]. Các khoảng trống phổ (các số không) được phỏng đoán bởi vùng chết của bộ lượng tử hóa do việc lượng tử hóa quá thô, được điền đầy liên tiếp với nhiễu âm nhân tạo trong bộ giải mã và được định tỉ lệ bởi phép xử lý sau được dẫn theo tham số.

Hệ thống thuộc tình trạng kỹ thuật khác được đặt tên là thay thế phổ chính xác (Accurate Spectral Replacement - ASR) [2-4]. Ngoài bộ mã hóa giải mã dạng sóng, ASR sử dụng mức tổng hợp tín hiệu riêng mà phục hồi lại các phần hình sin quan trọng theo cảm giác của tín hiệu tại bộ giải mã. Ngoài ra, hệ thống được mô tả trong [5] dựa vào mô hình hình sin trong vùng HF của bộ mã hóa dạng sóng để cho phép băng thông âm thanh được mở rộng có chất lượng theo cảm giác khá tốt ở tốc độ bit thấp. Tất cả các phương pháp này liên quan đến việc biến đổi dữ liệu thành miền thứ hai ngoài phép biến đổi cosin rời rạc cải biên (Modified Discrete Cosine Transform - MDCT) và ngoài ra tăng phân tích/tổng hợp khá phức tạp cho việc bảo toàn các thành phần hình sin HF.

Fig.13a minh họa sơ đồ của bộ mã hóa âm thanh cho kỹ thuật mở rộng băng thông như, ví dụ, được sử dụng trong mã hóa âm thanh tiên tiến hiệu quả cao (High Efficiency Advanced Audio Coding - HE-AAC). Tín hiệu âm thanh trên đường 1300

được nhập vào hệ thống lọc gồm thông thấp 1320 và thông cao 1340. Tín hiệu được xuất ra bởi bộ lọc thông cao 1340 được nhập vào bộ trích xuất/bộ mã hóa tham số 1306. Bộ trích xuất/bộ mã hóa tham số 1306 được tạo cấu hình để tính toán và mã hóa các tham số như tham số đường bao phổ, tham số bổ sung nhiễu âm, tham số sóng hài khuyết, hoặc tham số lọc nghịch đảo. Các tham số đã trích xuất này được nhập vào bộ trộn kênh dòng bit 1308. Tín hiệu đầu ra thông thấp được nhập vào bộ xử lý thường chứa chức năng của bộ lấy mẫu giảm 1310 và bộ mã hóa lỗi 1312. Thông thấp 1302 hạn chế băng thông sẽ được mã hóa thành băng thông nhỏ hơn đáng kể so với băng thông xuất hiện trong tín hiệu âm thanh đầu vào ban đầu trên đường 1300. Điều này cung cấp độ khuếch đại mã hóa đáng kể do thực tế là toàn bộ chức năng xuất hiện trong bộ mã hóa lỗi chỉ phải hoạt động trên tín hiệu với băng thông giảm. Khi đó, ví dụ, băng thông của tín hiệu âm thanh trên đường 1300 là 20kHz và khi bộ lọc thông thấp 1320 có băng thông là 4kHz, để hoàn thành lý thuyết lấy mẫu, nó là đủ về mặt lý thuyết mà tín hiệu sau bộ lấy mẫu giảm có tần số lấy mẫu 8kHz, mà là sự giảm đáng kể đến tốc độ lấy mẫu được yêu cầu cho tín hiệu âm thanh 1300 mà phải bằng ít nhất 40kHz.

Fig.13b minh họa sơ đồ bộ giải mã mở rộng băng thông tương ứng. Bộ giải mã gồm có bộ trộn kênh dòng bit 1320. Bộ tách kênh dòng bit 1320 trích xuất tín hiệu đầu vào cho bộ giải mã lỗi 1322 và tín hiệu đầu vào cho bộ giải mã tham số 1324. Trong ví dụ trên, tín hiệu đầu ra bộ giải mã lỗi có tốc độ lấy mẫu bằng 8kHz và, do đó, băng thông bằng 4kHz trong khi, để hoàn thành việc khôi phục băng thông, tín hiệu đầu ra của bộ khôi phục tần số cao 1330 phải bằng 20kHz yêu cầu tốc độ lấy mẫu ít nhất bằng 40kHz. Để thực hiện tính khả thi này, yêu cầu bộ xử lý giải mã có chức năng của bộ lấy mẫu tăng 1325 và giàn lọc 1326. Bộ khôi phục tần số cao 1330 sau đó nhận đầu ra tín hiệu tần số thấp đã phân tích tần số được xuất ra bởi giàn lọc 1326 và khôi phục khoảng tần số được xác định bằng bộ lọc thông cao 1304 của Fig.13a sử dụng sự biểu diễn tham số của băng tần số cao. Bộ khôi phục tần số cao 1330 có một số chức năng như tái tạo khoảng tần số phía trên sử dụng khoảng nguồn trong khoảng tần số thấp, điều chỉnh đường bao phổ, chức năng bổ sung nhiễu âm và chức năng đưa sóng hài khuyết trong khoảng tần số phía trên và, nếu được áp dụng và tính toán trong bộ mã hóa của Fig.13a, hoạt động lọc nghịch đảo để tính toán với thực tế là khoảng tần số

cao hơn thường không có âm điệu như khoảng tần số thấp hơn. Trong HE-AAC, sóng hài khuyết được tái tổng hợp trên phía bộ giải mã và được đặt chính xác ở giữa băng khôi phục. Vì thế, tất cả các đường sóng hài khuyết đã được xác định trong băng khôi phục nhất định không được đặt tại giá trị tần số tại đó mà chúng được đặt trong tín hiệu gốc. Thay vào đó, những đường sóng hài khuyết này được đặt tại các tần số trong trung tâm của băng nhất định. Do vậy, khi đường sóng hài khuyết trong tín hiệu gốc được đặt rất gần viền băng khôi phục trong tín hiệu gốc, lỗi trong tần số được đưa vào bằng việc đặt đường sóng hài khuyết trong tín hiệu đã được khôi phục tại trung tâm của băng gần tới 50% băng khôi phục riêng, mà tham số đã được tạo ra và được truyền.

Hơn nữa, mặc dù bộ mã hóa lỗi âm thanh điển hình hoạt động trong miền phổ, tuy nhiên bộ giải mã lỗi tạo ra tín hiệu miền thời gian mà sau đó, một lần nữa, được biến đổi thành miền phổ bởi chức năng giãn lọc 1326. Việc này đưa vào các độ trễ xử lý bổ sung, có thể đưa các thành phần nhân tạo do việc xử lý điện từ của phép biến đổi thứ nhất từ miền phổ thành miền tần số và một lần nữa biến đổi thành miền tần số khác, và tất nhiên, điều này cũng yêu cầu độ phức tạp tính toán đáng kể và do đó nguồn điện, mà là vấn đề cụ thể khi kỹ thuật mở rộng băng thông được áp dụng trong các thiết bị di động như điện thoại di động, máy tính bảng hoặc máy tính xách tay, v.v.

Các bộ mã hóa giải mã âm thanh hiện thời thực hiện việc mã hóa âm thanh tốc độ bit thấp sử dụng BWE như phần đầy đủ của sơ đồ mã hóa. Tuy nhiên, các kỹ thuật BWE được giới hạn để thay thế chỉ lượng tần số cao (HF). Hơn nữa, các kỹ thuật này không cho phép lượng quan trọng theo cảm giác trên tần số giao nhau đã cho sẽ được mã hóa dạng sóng. Do đó, bộ mã hóa giải mã âm thanh hiện thời hoặc là giảm chi tiết HF hoặc âm sắc khi BWE được thực hiện, vì việc căn chỉnh chính xác của các sóng hài âm của tín hiệu không được việc xem xét trong hầu hết các hệ thống.

Thiếu sót khác trong tình trạng hiện nay về hệ thống BWE là cần phải biến đổi tín hiệu âm thanh thành miền mới để thực hiện của BWE (ví dụ chuyển từ miền MDCT sang miền QMF). Điều này dẫn tới sự rắc rối của việc đồng bộ hóa, sự phức tạp tính toán bổ sung và yêu cầu về bộ nhớ phải tăng.

Tài liệu tham khảo

- [1] Dietz, L. Liljeryd, K. Kjörling and O. Kunz, "Spectral Band Replication, a novel approach in audio coding," in 112th AES Convention, Munich, May 2002.
- [2] Ferreira, D. Sinha, "Accurate Spectral Replacement", Audio Engineering Society Convention, Barcelona, Spain 2005.
- [3] D. Sinha, A. Ferreira¹ and E. Harinarayanan, "A Novel Integrated Audio Bandwidth Extension Toolkit (ABET)", Audio Engineering Society Convention, Paris, France 2006.
- [4] R. Annadana, E. Harinarayanan, A. Ferreira and D. Sinha, "New Results in Low Dữ liệu Rate Speech Coding and Bandwidth Extension", Audio Engineering Society Convention, San Francisco, USA 2006.
- [5] T. Żernicki, M. Bartkowiak, "Audio bandwidth extension by frequency scaling of sinusoidal partials", Audio Engineering Society Convention, San Francisco, USA 2008.
- [6] J. Herre, D. Schulz, Extending the MPEG-4 AAC Codec by Perceptual Noise Substitution, 104th AES Convention, Amsterdam, 1998, Preprint 4720.
- [7] M. Neuendorf, M. Multus, N. Rettelbach, et al., MPEG Unified Speech and Audio Coding-The ISO/MPEG Standard for High-Efficiency Audio Coding of all Content Types, 132nd AES Convention, Budapest, Hungary, April, 2012.
- [8] McAulay, Robert J., Quatieri, Thomas F. "Speech Analysis/Synthesis Based on a Sinusoidal Representation". IEEE Transactions on Acoustics, Speech, And Signal Processing, Vol 34(4), August 1986.
- [9] Smith, J.O., Serra, X. "PARSHL: An analysis/synthesis program for non-harmonic sounds based on a sinusoidal representation", Proceedings of the International Computer Music Conference, 1987.
- [10] Purnhagen, H.; Meine, Nikolaus, "HILN-the MPEG-4 parametric audio coding tools," *Circuits and Systems, 2000. Proceedings. ISCAS 2000 Geneva. The 2000 IEEE International Symposium on*, vol.3, no., pp.201,204 vol.3, 2000
- [11] International Standard ISO/IEC 13818-3, Generic Coding of Moving Pictures and Associated Audio: Audio", Geneva, 1998.

[12] M. Bosi, K. Brandenburg, S. Quackenbush, L. Fielder, K. Akagiri, H. Fuchs, M. Dietz, J. Herre, G. Davidson, Oikawa: "MPEG-2 Advanced Audio Coding", 101st AES Convention, Los Angeles 1996

[13] J. Herre, "Temporal Noise Shaping, Quantization and Coding methods in Perceptual Audio Coding: A Tutorial introduction", 17th AES International Conference on High Quality Audio Coding, August 1999

[14] J. Herre, "Temporal Noise Shaping, Quantization and Coding methods in Perceptual Audio Coding: A Tutorial introduction", 17th AES International Conference on High Quality Audio Coding, August 1999

[15] International Standard ISO/IEC 23001-3:2010, Unified speech and audio coding Audio, Geneva, 2010.

[16] International Standard ISO/IEC 14496-3:2005, Information technology - Coding of audio-visual objects - Part 3: Audio, Geneva, 2005.

[17] P. Ekstrand, "Bandwidth Extension of Audio Signals by Spectral Band Replication", in Proceedings of 1st IEEE Benelux Workshop on MPCA, Leuven, November 2002

[18] F. Nagel, S. Disch, S. Wilde, A continuous modulated single sideband bandwidth extension, ICASSP International Conference on Acoustics, Speech and Signal Processing, Dallas, Texas (USA), April 2010.

Bản chất kỹ thuật của sáng chế

Mục đích của sáng chế là cung cấp khái niệm được cải thiện để giải mã hoặc mã hóa tín hiệu âm thanh.

Mục đích này đạt được bởi thiết bị giải mã tín hiệu âm thanh được mã hóa theo điểm 1, thiết bị mã hóa tín hiệu âm thanh theo điểm 11, phương pháp giải mã tín hiệu âm thanh được mã hóa của điểm 24, phương pháp mã hóa tín hiệu âm thanh của điểm 25 hoặc chương trình máy tính theo điểm 26.

Sáng chế dựa trên việc phát hiện ra các vấn đề liên quan tới sự phân tách của một mặt là mở rộng băng thông và mặt khác là việc mã hóa lỗi có thể được giải quyết và khắc phục bằng việc thực hiện mở rộng băng thông trong miền phổ giống nhau mà

trong đó bộ giải mã lỗi hoạt động. Do đó, bộ giải mã lỗi tốc độ đầy đủ được đề xuất mà mã hóa và giải mã khoảng tín hiệu âm thanh đầy đủ. Điều này không đòi hỏi nhu cầu về bộ lấy mẫu giảm trên phía bộ mã hóa và bộ lấy mẫu tăng trên phía bộ giải mã. Thay vào đó, phép xử lý toàn bộ được thực hiện trong tốc độ lấy mẫu đầy đủ hoặc miền băng thông đầy đủ. Để thu được độ khuếch đại mã hóa cao, tín hiệu âm thanh được phân tích để tìm tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất mà phải được mã hóa với độ phân giải cao, trong đó tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất này có thể bao gồm, trong phương án, các phần âm điệu của tín hiệu âm thanh. Mặt khác, các thành phần không phải âm hoặc thành phần nhiễu âm trong tín hiệu âm thanh tạo thành tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai được mã hóa theo tham số với độ phân giải phổ thấp. Tín hiệu âm thanh được mã hóa sau đó chỉ yêu cầu tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất được mã hóa theo cách thức bảo toàn dạng sóng với độ phân giải phổ cao và ngoài ra, tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai được mã hóa theo tham số với độ phân giải thấp sử dụng "các ô" tần số có nguồn gốc từ tập hợp thứ nhất. Trên phía bộ giải mã, bộ giải mã lỗi, là bộ giải mã băng đầy đủ, khôi phục tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất theo cách thức bảo toàn dạng sóng, tức là, không có bất cứ hiểu biết nào rằng có bất kỳ sự tái tạo tần số bổ sung nào. Tuy nhiên, phổ đã tạo ra có nhiều khoảng trống phổ. Những khoảng trống này được điền đầy sau với kỹ thuật điền đầy khoảng trống thông minh (Intelligent Gap Filling-IGF) sáng tạo một mặt bằng việc sử dụng sự tái tạo tần số áp dụng dữ liệu theo tham số, mặt khác sử dụng khoảng phổ nguồn, tức là, phần phổ thứ nhất được khôi phục bởi bộ giải mã âm thanh tốc độ đầy đủ.

Trong các phương án khác, các phần phổ, mà được khôi phục bởi việc điền đầy nhiễu âm thay vì tái tạo băng thông hoặc điền đầy ô tần số, tạo thành tập hợp thứ ba gồm các phần phổ thứ ba. Do thực tế là khái niệm mã hóa một mặt hoạt động trong miền đơn cho việc mã hóa/giải mã lỗi và mặt khác là tái tạo tần số, IGF không chỉ được giới hạn để điền đầy tới khoảng tần số cao hơn mà còn có thể điền đầy tới các khoảng tần số thấp hơn, bởi việc điền đầy nhiễu âm không có tái tạo tần số hoặc bằng việc tái tạo tần số sử dụng ô tần số tại khoảng tần số khác nhau.

Hơn nữa, cần được nhấn mạnh rằng thông tin trên năng lượng phổ, thông tin trên năng lượng riêng rẽ hoặc thông tin năng lượng riêng rẽ, thông tin trên năng lượng còn

lại hoặc thông tin năng lượng còn lại, thông tin về năng lượng ô hoặc thông tin năng lượng ô, hoặc thông tin về năng lượng khuyết hoặc thông tin năng lượng khuyết có thể bao gồm không chỉ giá trị năng lượng mà còn giá trị biên độ (tuyệt đối), giá trị mức hoặc giá trị khác bất kỳ, từ đó có thể suy ra giá trị năng lượng cuối cùng. Do đó, thông tin về năng lượng có thể, ví dụ, bao gồm giá trị năng lượng của chính nó, và/hoặc giá trị của mức và/hoặc biên độ và/hoặc biên độ tuyệt đối.

Khía cạnh nữa được dựa trên việc tìm ra rằng trạng thái tương quan không chỉ quan trọng cho khoảng nguồn mà còn quan trọng cho cả khoảng mục tiêu. Hơn nữa, sáng chế này xác nhận trạng thái mà các trạng thái tương quan khác nhau có thể xuất hiện trong khoảng nguồn hoặc khoảng mục tiêu. Ví dụ, khi tín hiệu tiếng nói với nhiều âm tần số cao được xem xét, trạng thái có thể là băng tần số thấp bao gồm tín hiệu tiếng nói với lượng nhỏ âm bội là tương quan cao trong kênh trái và kênh phải, khi loa được đặt ở giữa. Tuy nhiên, phần tần số cao có thể không được tương quan mạnh do thực tế là có thể có nhiều âm tần số cao khác nhau trên phía bên trái được so sánh với nhiều âm tần số cao khác hoặc không có nhiều âm tần số cao trên phía bên phải. Do đó, khi hoạt động điền đầy khoảng trống đơn giản sẽ được thực hiện mà bỏ qua trạng thái này, thì phần tần số cao sẽ cũng được tương quan, và điều này có thể tạo ra giả âm phân chia không gian nghiêm ngặt trong tín hiệu đã phục hồi. Để giải quyết vấn đề này, dữ liệu theo tham số cho băng phục hồi hoặc, nói chung, cho tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai mà phải được khôi phục sử dụng tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất được tính toán để nhận biết hoặc biểu diễn kênh đôi khác nhau thứ nhất hoặc thứ hai cho phần phổ thứ hai hoặc, trạng thái khác nhau, cho băng khôi phục. Trên phía bộ mã hóa, việc nhận biết kênh đôi được tính toán cho các phần phổ thứ hai, tức là, cho các phần, mà, bổ sung, thông tin năng lượng cho các băng khôi phục được tính toán. Bộ tái tạo tần số trên phía bộ giải mã sau đó tái tạo phần phổ thứ hai phụ thuộc vào phần thứ nhất của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất, tức là, khoảng nguồn và dữ liệu theo tham số cho phần thứ hai như thông tin năng lượng đường bao phổ hoặc dữ liệu đường bao phổ bất kỳ khác và, ngoài ra, phụ thuộc vào việc nhận biết kênh đôi cho phần thứ hai, tức là, cho băng khôi phục dưới việc xem xét lại.

Việc nhận biết kênh đôi tốt hơn là được truyền như cờ hiệu cho từng băng khôi phục và dữ liệu này được truyền từ bộ mã hóa đến bộ giải mã và bộ giải mã sau đó giải mã tín hiệu lỗi như được biểu thị bởi cờ hiệu được tính toán cho các băng lỗi. Sau đó, trong phương án thực hiện, tín hiệu lỗi được lưu trữ trong cả hai sự biểu diễn âm lập thể (ví dụ trái/phải và ở giữa/bên cạnh) và, để việc điền đầy ô tần số IGF, sự biểu diễn ô nguồn được chọn để thích hợp với sự biểu diễn ô mục tiêu như được biểu thị bởi các cờ hiệu nhận biết kênh đôi cho việc điền đầy khoảng trống thông minh hoặc các băng khôi phục, tức là, cho khoảng mục tiêu.

Cần được nhấn mạnh rằng thủ tục này không chỉ thực hiện cho các tín hiệu âm lập thể, tức là, cho kênh trái và kênh phải mà còn hoạt động cho các tín hiệu đa kênh. Trong trường hợp của các tín hiệu đa kênh, một số cặp kênh khác nhau có thể được xử lý theo cách đó như kênh bên trái và phải là cặp thứ nhất, kênh bao quanh bên trái và bao quanh bên phải là cặp thứ hai, kênh trung tâm và kênh LFE là cặp thứ ba. Việc tạo cặp khác có thể được xác định cho các định dạng kênh đầu ra cao hơn như 7.1, 11.1 và v.v.

Khía cạnh nữa được dựa trên việc tìm ra rằng chất lượng âm thanh của tín hiệu được khôi phục có thể được cải thiện thông qua IGF vì phổ toàn bộ có thể truy cập được tới bộ mã hóa lỗi sao cho, ví dụ, các phần âm quan trọng theo cảm giác trong khoảng tần số cao có thể vẫn được mã hóa bằng bộ mã hóa lỗi hơn là sự thay thế tham số. Ngoài ra, hoạt động điền đầy khoảng trống sử dụng các ô tần số từ tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất mà, ví dụ, là tập hợp gồm các phần âm thanh từ khoảng tần số thấp hơn, nhưng cũng từ khoảng tần số cao hơn nếu có thể dùng được, được thực hiện. Tuy nhiên, đối với sự điều chỉnh đường bao phổ trên phía bộ giải mã, các phần phổ từ tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ được định vị trong băng khôi phục không được xử lý sau thêm nữa bằng, ví dụ, sự điều chỉnh đường bao phổ. Chỉ các giá trị phổ còn lại trong băng khôi phục mà không bắt nguồn từ bộ giải mã lỗi được điều chỉnh đường bao sử dụng thông tin đường bao. Tốt hơn là, thông tin đường bao là thông tin đường bao băng đầy đủ tính cho năng lượng của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất trong băng khôi phục và tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai trong băng khôi phục tương tự, trong đó các giá trị phổ trong tập hợp thứ hai gồm các phần phổ

thứ hai được biểu thị đến không và, do đó, không được mã hóa bởi bộ mã hóa lỗi, nhưng được mã hóa theo tham số với thông tin năng lượng độ phân giải thấp.

Các tác giả sáng chế đã tìm ra rằng các giá trị năng lượng tuyệt đối, được chuẩn hóa đối với băng thông của băng tương ứng hoặc không được chuẩn hóa, là hữu ích và rất hiệu quả trong ứng dụng trên phía bộ giải mã. Điều này tốt hơn là áp dụng khi các thừa số khuếch đại phải được tính toán dựa trên năng lượng dư của băng khôi phục, năng lượng khuyết trong băng khôi phục và thông tin ô tần số trong băng khôi phục.

Hơn nữa, tốt hơn là dòng bit được mã hóa không chỉ bao gồm thông tin năng lượng cho các băng khôi phục mà, ngoài ra, các thừa số tỷ lệ cho các băng thừa số tỷ lệ mở rộng đến tần số cực đại. Điều này đảm bảo rằng đối với mỗi băng khôi phục, mà phân âm nhất định, tức là, phân phổ thứ nhất có thể dùng được, tập hợp thứ nhất của phân phổ thứ nhất này có thể được giải mã một cách thực sự với biên độ đúng. Hơn nữa, ngoài thừa số tỷ lệ cho mỗi băng khôi phục, năng lượng cho băng khôi phục này được tạo ra trong bộ mã hóa và được truyền đến bộ giải mã. Hơn nữa, tốt hơn là các băng khôi phục trùng khớp với các băng thừa số tỷ lệ hoặc trong trường hợp tạo nhóm năng lượng, ít nhất là các biên của băng khôi phục trùng khớp với các biên của các băng thừa số tỷ lệ.

Một khía cạnh nữa dựa trên việc tìm ra rằng sự suy yếu nhất định trong chất lượng âm thanh có thể được khắc phục được bằng cách áp dụng sơ đồ điền đầy ô tần số thích ứng. Để đạt được mục đích này, sự phân tích trên phía bộ mã hóa được thực hiện để tìm ra ứng viên vùng nguồn phù hợp nhất cho vùng mục tiêu nhất định. Việc nhận biết thông tin phù hợp cho vùng mục tiêu, vùng nguồn nhất định cùng với một số thông tin bổ sung tùy chọn được tạo ra và được truyền như thông tin phụ tới bộ giải mã. Bộ giải mã sau đó áp dụng hoạt động điền đầy ô tần số sử dụng thông tin phù hợp. Để đạt được mục đích này, bộ giải mã đọc thông tin phù hợp từ dòng dữ liệu được truyền hoặc các tập tin dữ liệu và truy cập vùng nguồn được nhận biết cho băng khôi phục nhất định và, nếu được biểu thị trong thông tin phù hợp, thực hiện thêm một số phép xử lý dữ liệu vùng nguồn này để tạo ra dữ liệu phổ dạng thô cho băng khôi phục. Sau đó, kết quả của hoạt động điền đầy ô tần số, tức là, dữ liệu phổ thô cho băng khôi phục, được tạo hình sử dụng thông tin đường bao phổ để cuối cùng thu được băng khôi phục mà chứa các phân phổ thứ nhất cũng như các phân âm. Tuy nhiên, những phân

âm này không được tạo ra bởi sơ đồ điền đầy ô thích ứng, nhưng những phần phổ thứ nhất này là đầu ra bởi bộ giải mã âm thanh hoặc bộ giải mã lỗi một cách trực tiếp.

Sơ đồ lựa chọn ô phổ thích ứng có thể hoạt động với độ hạt thấp. Trong phương án thực hiện này, vùng nguồn được chia nhỏ thành vùng nguồn chồng lấp và vùng mục tiêu hoặc các băng khôi phục được cho bởi những vùng mục tiêu tần số không chồng lấp. Sau đó, sự đồng dạng giữa từng vùng nguồn và từng vùng mục tiêu được xác định trên phía bộ mã hóa và cặp phù hợp nhất của vùng nguồn và vùng mục tiêu được nhận biết bởi thông tin phù hợp và, trên phía bộ giải mã, vùng nguồn được nhận biết trong thông tin phù hợp được sử dụng cho việc tạo ra dữ liệu phổ thô cho băng khôi phục.

Với mục đích thu được độ hạt cao hơn, từng vùng nguồn được cho phép dịch chuyển để thu được độ trễ nhất định trong đó sự đồng dạng là cực đại. Độ trễ này có thể tốt như ngăn tần số và cho phép sự phù hợp thậm chí tốt hơn giữa vùng nguồn và vùng mục tiêu.

Thêm nữa, ngoài việc chỉ nhận biết một cặp phù hợp nhất, độ trễ tương quan này có thể cũng được truyền trong thông tin phù hợp và, ngoài ra, thậm chí là dấu hiệu có thể được truyền. Khi dấu hiệu được xác định là âm trên phía bộ mã hóa, sau đó cờ hiệu tín hiệu tương ứng cũng được truyền trong thông tin phù hợp và, trên phía bộ giải mã, các giá trị phổ vùng nguồn được nhân lên với "-1" hoặc, trong sự biểu diễn phức hợp, được "xoay" 180 độ.

Phương án thực hiện nữa của sáng chế này áp dụng việc hoạt động làm trắng ô. Việc làm trắng phổ loại bỏ thông tin đường bao phổ thô và nhấn mạnh cấu trúc phổ mịn mà là mối quan tâm trước nhất cho việc ước lượng ô giống nhau. Do đó, một mặt ô tần số và/hoặc mặt khác tín hiệu nguồn được làm trắng trước khi tính toán qua phép đo tương quan. Khi chỉ ô được làm trắng sử dụng quy trình được xác định trước, dấu hiệu làm trắng được truyền biểu thị tới bộ giải mã là chu trình làm trắng được xác định trước tương tự sẽ được áp dụng cho ô tần số trong IGF.

Đối với việc lựa chọn ô, tốt hơn là sử dụng độ trễ tương quan để dịch chuyển phổ được tái tạo theo phổ bằng số nguyên của các ngăn biến đổi. Phụ thuộc vào việc biến đổi cơ bản, việc dịch chuyển phổ có thể yêu cầu các hiệu chỉnh bổ sung. Trong trường hợp độ trễ lẻ, ô được biến đổi thêm thông qua sự khếch đại bởi chuỗi theo thời gian

luân phiên của -1/1 để bù cho việc biểu diễn tần số được nghịch đảo của mọi băng khác trong MDCT. Thêm nữa, tín hiệu của kết quả tương quan được áp dụng khi tạo ra ô tần số.

Hơn nữa, tốt hơn là sử dụng sự lược bớt ô và làm ổn định để chắc chắn rằng giả âm được tạo ra bởi các vùng nguồn thay đổi nhanh cho vùng khôi phục giống nhau hoặc vùng mục tiêu giống nhau được tránh khỏi. Để đạt được mục đích này, phép phân tích sự đồng dạng giữa các vùng nguồn được nhận biết khác nhau được thực hiện và khi ô nguồn giống với ô nguồn khác với sự đồng dạng trên ngưỡng, sau đó ô nguồn này có thể được giảm từ tập hợp của các ô nguồn tiềm năng vì nó tương quan cao với các ô nguồn khác. Thêm nữa, như một dạng ổn định lựa chọn ô, tốt hơn là để giữ thứ tự ô từ khung đứng trước nếu không có ô nguồn nào trong khung hiện tại tương quan (tốt hơn ngưỡng đã cho) với các ô mục tiêu trong khung hiện tại.

Khía cạnh nữa được dựa trên việc tìm ra rằng chất lượng được cải thiện và tốc độ bit được làm giảm một cách đặc biệt cho các tín hiệu bao gồm các phần chuyển tiếp mà chúng xuất hiện rất thường xuyên trong tín hiệu âm thanh thu được bởi sự tổ hợp kỹ thuật tạo hình nhiễu âm theo thời gian (Temporal Noise Shaping - TNS) hoặc tạo hình ô theo thời gian (Temporal Tile Shaping - TTS) với việc khôi phục tần số cao. Phép xử lý TNS/TTS trên phía bộ mã hóa được thực hiện bằng phép dự báo qua tần số khôi phục đường bao thời gian của tín hiệu âm thanh. Phụ thuộc vào phương án thực hiện, tức là, khi bộ lọc tạo hình nhiễu âm theo thời gian được xác định trong khoảng tần số biến đổi không chỉ bao gồm khoảng tần số nguồn mà còn khoảng tần số mục tiêu để được khôi phục trong bộ giải mã khôi phục tần số, đường bao theo thời gian không chỉ được áp dụng cho tín hiệu âm thanh lõi tăng đến tần số bắt đầu điền đầy khoảng trống, mà đường bao theo thời gian cũng được áp dụng cho các khoảng phổ của phần phổ thứ hai được khôi phục. Do vậy, tiếng vang trước hoặc tiếng vang sau sẽ xuất hiện mà không có việc tạo hình ô theo thời gian được giảm hoặc được loại trừ. Việc này được hoàn thành bằng cách áp dụng phép dự báo nghịch đảo trên tần số không chỉ trong khoảng tần số lõi tăng đến tần số bắt đầu điền đầy khoảng trống nhất định mà còn trong các khoảng tần số trên khoảng tần số lõi. Để đạt được mục đích này, việc tái tạo tần số hoặc tạo ra ô tần số được thực hiện trên phía bộ giải mã trước khi áp dụng tần số vượt quá dự báo. Tuy nhiên, tần số vượt quá dự báo có thể được áp

dụng trước hoặc sau việc tạo hình đường bao phổ phụ thuộc vào có hay không việc tính toán thông tin năng lượng đã được thực hiện trên giá trị dư phổ sau việc lọc hoặc các giá trị phổ (đầy đủ) trước khi tạo hình đường bao.

Việc xử lý TTS vượt quá một hoặc nhiều ô tần số thiết lập bổ sung tính liên tục của sự tương quan nằm trong khoảng nguồn và khoảng khôi phục hoặc trong hai khoảng khôi phục liên kề hoặc hai ô tần số liên kề.

Trong phương án thực hiện, tốt hơn là sử dụng việc lọc TNS/TTS hỗn hợp. Bằng cách đó, tránh được các giả âm răng cưa (theo thời gian) của việc biểu diễn thực tế được lấy mẫu tới hạn, như MDCT. Bộ lọc TNS hỗn hợp có thể được tính toán trên phía bộ mã hóa bằng việc áp dụng không chỉ phép biến đổi cosin rời rạc cải biên mà còn cả phép biến đổi sin rời rạc cải biên bổ sung để thu được biến đổi cải biên hỗn hợp. Tuy nhiên, chỉ các giá trị biến đổi cosin rời rạc cải biên, tức là, phần thực của phép biến đổi hỗn hợp được truyền. Tuy nhiên, trên phía bộ giải mã, có khả năng ước lượng phần ảo của phép biến đổi sử dụng các phổ MDCT của các khung trước hoặc sau để, trên phía bộ giải mã, bộ lọc hỗn hợp có thể lại được áp dụng trong tần số vượt quá dự báo nghịch đảo và, cụ thể, dự báo vượt quá biên giữa khoảng nguồn và khoảng khôi phục và cũng vượt quá biên giữa ô tần số liên kề tần số trong khoảng khôi phục.

Hệ thống mã hóa âm thanh theo sáng chế mã hóa hiệu quả các tín hiệu âm thanh tùy chọn tại khoảng tốc độ bit rộng. Trong khi, với tốc độ bit cao, hệ thống theo sáng chế hướng tới tính thông suốt, với tốc độ bit thấp sự không hài lòng trong cảm giác được giảm đến mức tối thiểu. Vì thế, phần chính của tốc độ bit có sẵn được sử dụng để mã hóa dạng sóng chỉ cấu trúc liên quan chủ yếu đến cảm giác của tín hiệu trong bộ mã hóa, và các khoảng trống phổ thu được được điền đầy trong bộ giải mã với lượng tín hiệu mà xấp xỉ phổ ban đầu. Khối bit rất hạn chế được sử dụng để điều khiển việc được dẫn theo tham số mà được gọi là điền đầy khoảng trống thông minh (IGF) phổ bằng truyền thông tin phụ chuyên dụng từ bộ mã hóa tới bộ giải mã.

Mô tả vắn tắt các hình vẽ

Các phương án ưu tiên của sáng chế được mô tả liên tiếp với việc tham chiếu tới các hình vẽ đi kèm trong đó:

Fig.1a minh họa thiết bị mã hóa tín hiệu âm thanh;

Fig.1b minh họa bộ giải mã để giải mã tín hiệu âm thanh được mã hóa phù hợp với bộ mã hóa của Fig.1a;

Fig.2a minh họa việc thực hiện được ưu tiên của bộ giải mã.

Fig.2b minh họa việc thực hiện được ưu tiên của bộ mã hóa.

Fig.3a minh họa sự biểu diễn dưới dạng sơ đồ của phổ như được tạo ra bởi bộ giải mã miền phổ của Fig.1b;

Fig.3b minh họa bảng biểu thị mối quan hệ giữa các thừa số tỷ lệ cho các băng thừa số tỷ lệ và năng lượng cho các băng khôi phục và thông tin điền đầy nhiễu âm cho băng điền đầy nhiễu âm.

Fig.4a minh họa chức năng của bộ mã hóa miền phổ để đưa sự lựa chọn các phần phổ vào trong tập hợp thứ nhất và tập hợp thứ hai của các phần phổ.

Fig.4b minh họa việc thực hiện các chức năng của Fig.4a;

Fig.5a minh họa chức năng của bộ mã hóa MDCT.

Fig.5b minh họa chức năng của bộ giải mã với kỹ thuật MDCT.

Fig.5c minh họa việc thực hiện của bộ tái tạo tần số.

Fig.6a minh họa bộ mã hóa âm thanh với chức năng tạo hình nhiễu âm theo thời gian/tạo hình ô theo thời gian;

Fig.6b minh họa bộ giải mã với kỹ thuật tạo hình nhiễu âm theo thời gian/tạo hình ô theo thời gian.

Fig.6c minh họa chức năng nữa của chức năng tạo hình nhiễu âm theo thời gian/tạo hình ô theo thời gian với thứ tự khác của bộ lọc dự báo phổ và bộ tạo hình phổ;

Fig.7a minh họa việc thực hiện chức năng tạo hình ô theo thời gian (TTS);

Fig.7b minh họa việc thực hiện bộ giải mã phù hợp với việc thực hiện bộ mã hóa của Fig.7a;

Fig.7c minh họa ảnh phổ của tín hiệu gốc và tín hiệu được mở rộng không có TTS.

Fig.7d minh họa việc biểu diễn tần số mô tả sự tương đương giữa các tần số điền đầy khoảng trống thông minh và các năng lượng tạo hình ô theo thời gian;

Fig.7e minh họa ảnh phổ của tín hiệu gốc và tín hiệu được mở rộng với TTS;

Fig.8a minh họa bộ giải mã kênh đôi với việc tái tạo tần số;

Fig.8b minh họa bảng mô tả các tổ hợp khác nhau của việc biểu diễn và các khoảng nguồn/đích;

Fig.8c minh họa đồ thị dòng mô tả chức năng của bộ giải mã kênh đôi với việc tái tạo tần số của Fig.8a;

Fig.8d minh họa việc thực hiện chi tiết hơn về bộ giải mã của Fig.8a;

Fig.8e minh họa việc thực hiện của bộ mã hóa cho xử lý kênh đôi sẽ được giải mã bằng bộ giải mã của Fig.8a;

Fig.9a minh họa bộ giải mã với kỹ thuật tái tạo tần số sử dụng các giá trị năng lượng cho khoảng tần số tái tạo;

Fig.9b minh họa việc thực hiện chi tiết hơn của bộ tái tạo tần số của Fig.9a;

Fig.9c minh họa sơ đồ mô tả chức năng của Fig.9b;

Fig.9d minh họa việc thực hiện thêm nữa cho bộ giải mã của Fig.9a;

Fig.10a minh họa sơ đồ khối của bộ mã hóa phù hợp với bộ giải mã của Fig.9a;

Fig.10b minh họa sơ đồ khối mô tả chức năng nữa của bộ tính toán theo tham số của Fig.10a;

Fig.10c minh họa sơ đồ khối mô tả chức năng nữa của bộ tính toán theo tham số của Fig.10a;

Fig.10d minh họa sơ đồ khối mô tả chức năng nữa của bộ tính toán theo tham số của Fig.10a;

Fig.11a minh họa bộ giải mã nữa có sự nhận biết khoảng nguồn cụ thể cho hoạt động điền đầy ô phổ trong bộ giải mã;

Fig.11b minh họa chức năng nữa của bộ tái tạo tần số của Fig.11a;

Fig.11c minh họa bộ mã hóa được sử dụng để phối hợp với bộ giải mã của Fig.11a;

Fig.11d minh họa sơ đồ khối của việc thực hiện bộ tính toán theo tham số của Fig.11c;

Fig.12a và Fig.12b minh họa các bản phác thảo tần số để mô tả khoảng nguồn và khoảng mục tiêu;

Fig.12c minh họa đồ thị của tương quan ví dụ của hai tín hiệu;

Fig.13a minh họa bộ mã hóa đã có trong tình trạng kỹ thuật với việc mở rộng băng thông; và

Fig.13b minh họa bộ giải mã đã có trong tình trạng kỹ thuật với việc mở rộng băng thông.

Mô tả chi tiết sáng chế

Fig.1a minh họa thiết bị mã hóa tín hiệu âm thanh 99. Tín hiệu âm thanh 99 được nhập vào bộ chuyển đổi phổ theo thời gian 100 để chuyển đổi tín hiệu âm thanh có tốc độ lấy mẫu thành sự biểu diễn phổ 101 xuất ra bởi bộ biến đổi phổ theo thời gian. Phổ 101 được nhập vào bộ phân tích phổ 102 để phân tích sự biểu diễn phổ 101. Bộ phân tích phổ 101 được tạo cấu hình để xác định tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất 103 sẽ được mã hóa với độ phân giải phổ thứ nhất và tập hợp thứ hai khác gồm các phần phổ thứ hai 105 được mã hóa với độ phân giải phổ thứ hai. Độ phân giải phổ thứ hai nhỏ hơn độ phân giải phổ thứ nhất. Tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai 105 được nhập vào bộ tính toán theo tham số hoặc bộ mã hóa theo tham số 104 để tính toán thông tin đường bao phổ có độ phân giải phổ thứ hai. Hơn nữa, bộ mã hóa âm thanh miền phổ 106 được đề xuất để tạo ra sự biểu diễn được mã hóa thứ nhất 107 của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất có độ phân giải phổ thứ nhất. Thêm nữa, bộ tính toán theo tham số/bộ mã hóa theo tham số 104 được tạo cấu hình để tạo ra sự biểu diễn được mã hóa thứ hai 109 của tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai. Sự biểu diễn được mã hóa thứ nhất 107 và sự biểu diễn được mã hóa thứ hai 109 được nhập vào bộ trộn kênh dòng bit hoặc bộ tạo dòng bit 108 và khối 108 cuối cùng xuất ra tín hiệu âm thanh được mã hóa để truyền hoặc lưu trữ trên thiết bị lưu trữ.

Cụ thể, phần phổ thứ nhất như 306 của Fig.3a sẽ được bao quanh bởi hai phần phổ thứ hai là 307a, 307b. Đây không phải là trường hợp trong HE AAC, tại đó khoảng tần số bộ mã hóa lõi được giới hạn bằng.

Fig.1b minh họa bộ giải mã phù hợp với bộ mã hóa của Fig.1a. Việc biểu diễn được mã hóa thứ nhất 107 được nhập vào bộ giải mã âm thanh miền phổ 112 để tạo ra sự biểu diễn được giải mã thứ nhất của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất, sự biểu diễn được giải mã có độ phân giải phổ thứ nhất. Thêm nữa, sự biểu diễn được mã hóa thứ hai 109 được nhập vào bộ giải mã theo tham số 114 để tạo ra sự biểu diễn được giải mã thứ hai của tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai có độ phân giải phổ thứ hai thấp hơn độ phân giải phổ thứ nhất.

Bộ giải mã còn bao gồm bộ tái tạo tần số 116 để tái tạo phần phổ thứ hai được khôi phục có độ phân giải phổ thứ nhất sử dụng phần phổ thứ nhất. Bộ tái tạo tần số 116 thực hiện hoạt động điền đầy ô, tức là, sử dụng ô hoặc phần của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất và sao chép tập hợp thứ nhất này của các phần phổ thứ nhất thành khoảng khôi phục hoặc băng khôi phục có phần phổ thứ hai và thực hiện một cách đặc trưng việc tạo hình đường bao phổ hoặc hoạt động khác như được biểu thị bởi sự biểu diễn thứ hai được giải mã được xuất ra bởi bộ giải mã theo tham số 114, tức là, bằng việc sử dụng thông tin trên tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai. Tập hợp thứ nhất được giải mã của các phần phổ thứ nhất và tập hợp thứ hai được khôi phục của các phần phổ như được biểu thị tại đầu ra của bộ tái tạo tần số 116 trên đường 117 được nhập vào bộ chuyển đổi phổ theo thời gian 118 được tạo cấu hình để chuyển đổi sự biểu diễn được giải mã thứ nhất và phần phổ thứ hai được khôi phục thành sự biểu diễn theo thời gian 119, sự biểu diễn theo thời gian 119 có tốc độ lấy mẫu cao nhất định.

Fig.2b minh họa việc thực hiện của bộ mã hóa theo Fig.1a. Tín hiệu đầu vào âm thanh 99 được nhập vào giàn lọc phân tích 220 tương ứng với bộ chuyển đổi phổ theo thời gian 100 của Fig.1a. Sau đó, hoạt động tạo hình nhiễu âm theo thời gian được thực hiện trong khối TNS 222. Vì thế, đầu vào vào bộ phân tích phổ 102 của Fig.1a tương ứng với màn chắn âm khối 226 của Fig.2b có thể hoặc là giá trị phổ đầy đủ, khi hoạt động tạo hình nhiễu âm theo thời gian/hoạt động tạo hình ô theo thời gian không được áp dụng hoặc có thể là các giá trị dư phổ, khi hoạt động TNS như đã mô tả trên

Fig.2b, khối 222 được áp dụng. Với các tín hiệu kênh đôi hoặc tín hiệu đa kênh, việc mã hóa kênh ghép 228 có thể được thực hiện bổ sung, để mà bộ mã hóa miền phổ 106 của Fig.1a có thể bao gồm khối mã hóa kênh ghép 228. Thêm nữa, bộ mã hóa entropi 232 để thực hiện việc nén dữ liệu không tổn hao được đề xuất mà cũng là một phần của bộ mã hóa miền phổ 106 của Fig.1a.

Bộ phân tích phổ/màn chắn âm 226 phân tách đầu ra của khối TNS 222 thành băng lõi và các thành phần âm tương ứng với tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất 103 và các thành phần dư tương ứng với tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai 105 của Fig.1a. Khối 224 được biểu thị như phép mã hóa trích xuất theo tham số tương ứng với bộ mã hóa theo tham số 104 của Fig.1a và bộ trộn kênh dòng bit 230 tương ứng với bộ trộn kênh dòng bit 108 của Fig.1a.

Tốt hơn là, giàn lọc phân tích 222 được thực hiện như MDCT (giàn lọc biến đổi cosin rời rạc được thay đổi) và MDCT được sử dụng để biến đổi tín hiệu 99 thành miền thời gian - tần số với tác dụng biến đổi cosin rời rạc được thay đổi như công cụ phân tích tần số.

Bộ phân tích phổ 226 áp dụng tốt hơn là màn chắn âm. Bộ phận ước lượng màn chắn âm được sử dụng để phân tách các thành phần âm từ thành phần tương tự nhiễu âm trong tín hiệu. Điều này cho phép bộ mã hóa lõi 228 mã hóa tất cả các thành phần âm với mô đun tâm thính học. Bộ phận ước lượng màn chắn âm có thể được thực hiện theo nhiều cách thức khác nhau và tốt hơn được thực hiện tương tự theo chức năng của nó để bộ phận ước lượng vết hình sin được sử dụng trong hình sin hoặc nhiễu âm mô hình hóa cho việc giải mã âm thanh/tiếng nói tài liệu tham khảo [8, 9] hoặc bộ mã hóa âm thanh dựa trên mô hình HILN được mô tả trong tài liệu tham khảo [10]. Tốt hơn là, việc thực hiện được sử dụng mà dễ dàng thực hiện không cần duy trì quỹ đạo sinh tử, nhưng bộ phát hiện âm hoặc nhiễu âm khác bất kỳ có thể cũng được sử dụng.

Mô đun IGF tính toán sự đồng dạng mà tồn tại giữa khoảng nguồn và khoảng mục tiêu. Khoảng mục tiêu được biểu diễn bởi phổ từ khoảng nguồn. Phép đo sự đồng dạng giữa khoảng nguồn và khoảng mục tiêu được thực hiện sử dụng phương pháp tương quan chéo. Khoảng mục tiêu được tách ra thành n_{Tar} ô tần số không chồng lấp. Với mỗi ô trong vùng mục tiêu, n_{Src} ô nguồn được tạo ra từ tần số bắt đầu được cố định.

Các ô nguồn này chồng lấp với hệ số giữa 0 và 1, tại đó 0 nghĩa là chồng lấp 0% và 1 nghĩa là chồng lấp 100%. Từng ô nguồn này được tương quan với ô mục tiêu tại các độ trễ khác nhau để tìm ra ô nguồn phù hợp nhất với ô mục tiêu. Số ô phù hợp nhất được lưu trữ trong $tileNum[idx_{tar}]$, độ trễ tại nơi tương quan nhất với mục tiêu được lưu trữ trong $xcorr_{lag}[idx_{tar}][idx_{src}]$ và dấu hiệu tương quan được lưu trữ trong $xcorr_{sign}[idx_{tar}][idx_{src}]$. Trong trường hợp tính tương quan là âm cao, ô nguồn cần được nhân với -1 trước quy trình điền đầy ô tại bộ giải mã. Môđun IGF cũng lưu ý không ghi đè các thành phần âm trong phổ vì các thành phần âm đã bảo toàn sử dụng màn chắn âm. Tham số năng lượng theo băng được sử dụng để lưu trữ năng lượng của vùng mục tiêu cho phép chúng ta khôi phục phổ chính xác.

Phương pháp này có ưu điểm nhất định hơn cả SBR cổ điển [1] trong đó lưới sóng hài của tín hiệu đa âm được bảo toàn bởi bộ mã hóa lỗi trong khi chỉ các khoảng trống giữa đường hình sin được điền đầy với "nhiều âm được tạo hình" phù hợp nhất từ vùng nguồn. Ưu điểm khác của hệ thống này khi so sánh với thay thế phổ chính xác ASR (Accurate Spectral Replacement) [2-4] là việc thiếu bộ phận tổng hợp tín hiệu mà tạo các phần quan trọng của tín hiệu tại bộ giải mã. Thay vì, nhiệm vụ này tiếp quản bởi bộ mã hóa lỗi, cho phép việc bảo toàn các thành phần quan trọng của phổ. Ưu điểm khác của hệ thống được đề cập khả năng mở rộng liên tục mà các tính năng được đề ra. Chỉ sử dụng $tileNum[idx_{tar}]$ và $xcorr_{lag} = 0$, cho mọi ô được gọi là sự phù hợp độ hạt thô và có thể được sử dụng cho tốc độ bit thấp trong khi sử dụng biến số $xcorr_{lag}$ cho mọi ô có khả năng làm phù hợp phổ nguồn và phổ mục tiêu tốt hơn.

Bên cạnh đó, kỹ thuật làm ổn định chọn ô được đề xuất mà loại bỏ giả âm miền tần số như nhiễu âm âm rung và nhiễu âm âm nhạc.

Trong trường hợp các cặp kênh âm lập thể, việc xử lý âm lập thể ghép bổ sung được áp dụng. Điều này là cần thiết, vì với khoảng điểm đến nhất định tín hiệu có thể là nguồn âm thanh xoay chuyển tương quan cao. Trong trường hợp vùng nguồn được chọn cho vùng cụ thể không tương quan tốt này, mặc dù năng lượng phù hợp cho vùng đích, hình ảnh không gian có thể tồi tệ do các vùng nguồn không tương quan. Bộ mã hóa phân tích từng băng năng lượng vùng đích, thực hiện đặc trưng tương quan chéo

của các giá trị phổ và nếu ngưỡng nhất định bị vượt quá, thiết lập dấu hiệu ghép cho băng năng lượng này. Trong bộ giải mã các băng năng lượng kênh phải và trái được xử lý riêng biệt nếu dấu hiệu âm lập thể ghép này không được thiết lập. Trong trường hợp dấu hiệu âm lập thể ghép được thiết lập, cả năng lượng và việc ráp nối đều được thực hiện trong miền âm lập thể ghép. Thông tin âm lập thể ghép cho các vùng IGF được ký hiệu tương tự thông tin âm lập thể ghép cho việc mã hóa lỗi, bao gồm việc chỉ ra dấu hiệu trong trường hợp dự báo nếu hướng dự báo từ bộ trộn giảm tới phần dư hoặc ngược lại.

Năng lượng có thể được tính toán từ năng lượng được truyền trong miền L/R.

$$midNrg[k] = leftNrg[k] + rightNrg[k];$$

$$sideNrg[k] = leftNrg[k] - rightNrg[k];$$

với k là chỉ số tần số trong miền biến đổi.

Giải pháp khác để tính toán và truyền năng lượng trực tiếp trong miền âm thanh lập thể ghép cho các băng nơi mà âm thanh lập thể ghép là hoạt động, vì thế không cần việc biến đổi năng lượng bổ sung tại phía bộ giải mã.

Các ô nguồn luôn được tạo ra theo ma trận giữa/bên:

$$midTile[k] = 0.5 \cdot (leftTile[k] + rightTile[k])$$

$$sideTile[k] = 0.5 \cdot (leftTile[k] - rightTile[k])$$

Điều chỉnh năng lượng:

$$midTile[k] = midTile[k] * midNrg[k];$$

$$sideTile[k] = sideTile[k] * sideNrg[k];$$

Âm lập thể ghép $\rightarrow$ Biến đổi LR:

Nếu không có tham số dự báo bổ sung được mã hóa:

$$leftTile[k] = midTile[k] + sideTile[k]$$

$$rightTile[k] = midTile[k] - sideTile[k]$$

Nếu tham số dự báo bổ sung được mã hóa và nếu hướng tín hiệu từ giữa tới bên:

$$sideTile[k] = sideTile[k] - predictionCoeff \cdot midTile[k]$$

$$leftTile[k] = midTile[k] + sideTile[k]$$

$$rightTile[k] = midTile[k] - sideTile[k]$$

Nếu hướng tín hiệu từ bên tới giữa:

$$midTile1[k] = midTile[k] - predictionCoeff \cdot sideTile[k]$$

$$leftTile[k] = midTile1[k] - sideTile[k]$$

$$rightTile[k] = midTile1[k] + sideTile[k]$$

Quy trình này đảm bảo rằng từ các ô được sử dụng để tái tạo những vùng đích tương quan cao và vùng đích xoay chuyển, kênh trái và phải thu được vẫn biểu diễn nguồn âm thanh tương quan và xoay chuyển thậm chí nếu các vùng nguồn không tương quan, thì vẫn bảo toàn hình ảnh âm lập thể cho những vùng này.

Nói cách khác, trong dòng bit, các dấu hiệu âm lập thể ghép được truyền mà biểu thị L/R hoặc M/S như là ví dụ cho việc mã hóa âm lập thể ghép thông thường sẽ được sử dụng. Trong bộ giải mã, thứ nhất, tín hiệu lỗi được giải mã như được biểu thị bởi các dấu hiệu âm lập thể ghép cho các băng lỗi. Thứ hai, tín hiệu lỗi được lưu trữ trong cả sự biểu diễn L/R và M/S. Với điền đầy ô IGF, việc biểu diễn ô nguồn được chọn để phù hợp với sự biểu diễn ô mục tiêu như được biểu thị bởi thông tin âm lập thể ghép cho các băng IGF.

Tạo hình nhiễu âm theo thời gian (Temporal Noise Shaping-TNS) là kỹ thuật tiêu chuẩn và là một phần của AAC [11 – 13]. TNS có thể được coi như việc mở rộng của sơ đồ cơ bản của bộ mã hóa theo cảm giác, chèn bước xử lý tùy chọn giữa giàn lọc và mức lượng tử hóa. Nhiệm vụ chính của môđun TNS là làm ẩn nhiễu âm lượng tử hóa đã tạo ra trong vùng chắn theo thời gian của chuyển tiếp dạng các tín hiệu và do đó dẫn tới sơ đồ mã hóa hiệu quả hơn. Thứ nhất, TNS tính toán bộ hệ số dự báo sử dụng "dự báo phía trước" trong miền biến đổi ví dụ MDCT. Những hệ số này sau đó được sử dụng để làm phẳng đường bao thời gian của tín hiệu. Vì lượng tử hoá tác động tới phổ đã lọc TNS, nhiễu âm lượng tử hóa cũng được làm phẳng theo thời gian. Bằng việc áp dụng việc lọc TNS nghịch đảo trên phía bộ giải mã, nhiễu âm lượng tử hóa được tạo hình theo đường bao theo thời gian của bộ lọc TNS và vì thế nhiễu âm lượng tử hóa trở thành được chắn bởi phần chuyển tiếp.

IGF được dựa trên sự biểu diễn MDCT. Để việc mã hóa hiệu quả, tốt hơn là sử dụng các khối dài xấp xỉ 20ms. Nếu tín hiệu trong khối dài này chứa các phần chuyển tiếp, các phần trước tiếng vang và sau tiếng vang có thể nghe được xuất hiện trong băng phổ IGF do việc điền đầy ô. Fig.7c cho thấy hiệu quả trước tiếng vang điền hình trước sự bắt đầu phần chuyển tiếp do IGF. Ở bên trái, ảnh phổ của tín hiệu gốc được thể hiện và trên phía phải ảnh phổ của tín hiệu được mở rộng băng thông không điền đầy TNS được thể hiện.

Hiệu quả trước tiếng vang này giảm bởi việc sử dụng TNS trong phạm vi IGF. Ở đây, TNS được sử dụng như công cụ tạo hình ô theo thời gian (TTS) như sự biểu diễn phổ trong bộ giải mã được thực hiện trên tín hiệu dư TNS. Các hệ số dự báo TTS yêu cầu được tính toán và áp dụng sử dụng phổ đầy đủ trên phía bộ mã hóa như thường lệ. Các tần số bắt đầu và tần số dừng TNS/TTS không chịu tác động bởi tần số bắt đầu IGF $f_{IGFstart}$ của công cụ IGF. Khi so sánh với TNS kế thừa, tần số dừng TTS được tăng đến tần số dừng của công cụ IGF, mà cao hơn $f_{IGFstart}$. Trên phía bộ giải mã, các hệ số TNS/TTS được áp dụng trên phổ đầy đủ một lần nữa, tức là, phổ lõi cộng với phổ được tái tạo cộng với các thành phần âm từ bản đồ âm (xem Fig.7e). Việc áp dụng TTS là cần thiết để tạo thành đường bao thời gian của phổ được tái tạo để phù hợp với đường bao của tín hiệu gốc một lần nữa. Vì phần trước tiếng vang đã thể hiện được giảm. Bên cạnh đó, nó vẫn tạo hình nhiễu âm lượng tử hóa trong tín hiệu dưới $f_{IGFstart}$ như thường lệ với TNS.

Trong các bộ giải mã kế thừa, việc ráp nối phổ trên tín hiệu âm thanh làm sai độ tương quan phổ tại biên ráp nối và do đó làm suy giảm đường bao thời gian của tín hiệu âm thanh bằng việc đưa vào sự phân tán. Vì thế, lợi ích khác của việc thực hiện điền đầy ô IGF trên tín hiệu dư là, sau khi áp dụng bộ lọc tạo hình, các biên ô được tương quan đều, thu được sự tái tạo theo thời gian trung thành hơn của tín hiệu âm thanh.

Trong bộ mã hóa theo sáng chế, phổ có trải qua việc điền đầy TNS/TTS, xử lý màn chắn âm và ước lượng tham số IGF là rộng của tín hiệu bất kỳ ở trên tần số bắt đầu IGF ngoại trừ các thành phần âm. Phổ rải rác này bây giờ được mã hóa bằng bộ mã hóa lõi sử dụng các nguyên lý của việc mã hóa số học và mã hóa dự báo. Các thành phần được mã hóa này cùng với các bit tín hiệu dạng dòng bit âm thanh.

Fig.2a minh họa việc thực hiện bộ giải mã tương quan. Dòng bit trên Fig.2a tương ứng với tín hiệu âm thanh được mã hóa được nhập vào bộ tách kênh/bộ giải mã mà sẽ được kết nối, đối với Fig.1b, với khối 112 và 114. Bộ tách kênh dòng bit phân tách tín hiệu âm thanh đầu vào thành sự biểu diễn được mã hóa thứ nhất 107 của Fig.1b và sự biểu diễn được mã hóa thứ hai 109 của Fig.1b. Sự biểu diễn được mã hóa thứ nhất có tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất được nhập vào khối giải mã kênh ghép 204 tương ứng với bộ giải mã miền phổ 112 của Fig.1b. Sự biểu diễn được mã hóa thứ hai được nhập vào bộ giải mã theo tham số 114 không được minh họa trên Fig.2a sau đó được nhập vào khối IGF 202 tương ứng với bộ tái tạo tần số 116 của Fig.1b. Tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất được yêu cầu cho sự tái tạo tần số được nhập vào khối IGF 202 theo đường 203. Thêm nữa, sau việc giải mã kênh ghép 204, việc giải mã lõi cụ thể được áp dụng trong khối màn chắn âm 206 sao cho đầu ra của màn chắn âm 206 tương ứng với đầu ra của bộ giải mã miền phổ 112. Sau đó, việc tổ hợp bởi bộ tổ hợp 208 được thực hiện, tức là, việc tạo khung tại đó đầu ra của bộ tổ hợp 208 bây giờ có phổ khoảng đầy đủ, nhưng vẫn trong miền được lọc TNS/TTS. Sau đó, trong khối 210, hoạt động TNS/TTS nghịch đảo được thực hiện sử dụng thông tin bộ lọc TNS/TTS được cung cấp qua đường dẫn 109, tức là, thông tin phụ TTS tốt hơn là được chứa trong sự biểu diễn được mã hóa thứ nhất được tạo ra bởi bộ mã hóa miền phổ 106 mà có thể, ví dụ, là bộ mã hóa lõi AAC hoặc USAC truyền thẳng, hoặc có thể cũng được chứa trong sự biểu diễn được mã hóa thứ hai. Tại đầu ra của khối 210, phổ hoàn chỉnh cho đến tần số cực đại được cung cấp mà là tần số khoảng đầy đủ được định rõ bởi tốc độ lấy mẫu của tín hiệu đầu vào gốc. Sau đó, việc chuyển đổi theo phổ/thời gian được thực hiện trong giàn lọc tổng hợp 212 để cuối cùng thu được tín hiệu đầu ra âm thanh.

Fig.3a minh họa sự biểu diễn dưới dạng sơ đồ của phổ. Phổ được chia nhỏ trong các băng thừa số tỷ lệ SCB tại đó có bảy băng thừa số tỷ lệ SCB1 tới SCB7 trong ví dụ minh họa của Fig.3a. Các băng thừa số tỷ lệ có thể là băng thừa số tỷ lệ AAC mà được định rõ trong tiêu chuẩn AAC và có băng thông tăng dần tới tần số cao hơn như được minh họa trên Fig.3a dưới dạng sơ đồ. Tốt hơn là thực hiện điền đầy khoảng trống thông minh không từ phần bắt đầu phổ, tức là, tại các tần số thấp, nhưng để bắt đầu hoạt động IGF tại tần số bắt đầu IGF được minh họa tại 309. Vì thế, băng tần số lõi mở

rộng từ tần số thấp nhất tới tần số bắt đầu IGF. Phía trên tần số bắt đầu IGF, việc phân tích phổ được áp dụng để phân tách các thành phần phổ có độ phân giải cao 304, 305, 306, 307 (tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất) từ các thành phần có độ phân giải thấp được biểu diễn bởi tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai. Fig.3a minh họa phổ mà ví dụ được nhập vào bộ mã hóa miền phổ 106 hoặc bộ mã hóa kênh ghép 228, tức là, bộ mã hóa lõi hoạt động trong băng đầy đủ, nhưng mã hóa một lượng đáng kể giá trị phổ 0, tức là, các giá trị phổ 0 này được lượng tử hóa đến 0 hoặc là được đặt đến 0 trước khi lượng tử hóa hoặc sau khi lượng tử hóa. Dù thế nào đi nữa, bộ mã hóa lõi hoạt động trong khoảng đầy đủ, tức là, nếu phổ như được minh họa, tức là, bộ giải mã lõi không nhất thiết phải nhận biết bất kỳ việc điền đầy khoảng trống thông minh hoặc mã hóa của tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai với độ phân giải phổ thấp hơn.

Tốt hơn là, độ phân giải cao được định rõ bằng cách mã hóa theo đường của các đường phổ như các đường MDCT, trong khi độ phân giải thứ hai hoặc độ phân giải thấp được định rõ bằng cách, ví dụ, tính toán chỉ một giá trị phổ đơn trên băng thừa số tỷ lệ, tại đó băng thừa số tỷ lệ bao trùm các đường tần số khác nhau. Vì thế, độ phân giải thấp thứ hai là, về khía cạnh độ phân giải phổ của nó, thấp hơn nhiều độ phân giải thứ nhất hoặc cao được định rõ bởi việc mã hóa theo đường được áp dụng bởi bộ mã hóa lõi như AAC hoặc USAC.

Đối với thừa số tỷ lệ hoặc việc tính toán năng lượng, tình huống này được minh họa trên Fig.3b. Do thực tế bộ mã hóa là bộ mã hóa lõi và do thực tế là điều đó có thể, nhưng không nhất thiết phải có, các thành phần của tập hợp thứ nhất của các phần phổ trong từng băng, bộ mã hóa lõi tính toán thừa số tỷ lệ cho mỗi băng không chỉ trong khoảng lõi dưới tần số bắt đầu IGF 309 mà còn trên tần số bắt đầu IGF cho đến khi tần số cực đại $f_{IGFstop}$ mà nhỏ hơn hoặc bằng một nửa tần số lấy mẫu, tức là $f_s/2$. Vì thế, các phần âm được mã hóa 302, 304, 305, 306, 307 của Fig.3a và trong phương án cùng với các thừa số tỷ lệ SB1 tới SB7 tương ứng với dữ liệu phổ độ phân giải cao. Dữ liệu phổ có độ phân giải thấp được tính toán bắt đầu từ tần số bắt đầu IGF và tương ứng với giá trị thông tin năng lượng E_1, E_2, E_3, E_4 , mà được truyền cùng với thừa số tỷ lệ SF4 tới SF7.

Cụ thể, khi bộ mã hóa lõi dưới điều kiện tốc độ bit thấp, hoạt động điền đầy nhiễu âm bổ sung trong băng lõi, tức là, thấp hơn về tần số so với tần số bắt đầu IGF, tức là, trong băng thừa số tỷ lệ SB1 tới SB3 có thể được áp dụng bổ sung. Trong việc điền đầy nhiễu âm, có các đường phổ liên kế khác nhau tồn tại mà đã lượng tử hóa tới 0. Trên phía bộ giải mã, các giá trị phổ đã lượng tử hóa tới 0 được tổng hợp lại và các giá trị phổ đã tổng hợp lại được điều chỉnh trong độ âm lượng của chúng sử dụng năng lượng điền đầy nhiễu âm như NF2 đã mô tả ở 308 trên Fig.3b. Năng lượng điền đầy nhiễu âm, có thể có được các giới hạn tuyệt đối hoặc các giới hạn liên quan cụ thể với thừa số tỷ lệ như trong USAC tương ứng với năng lượng của bộ giá trị phổ được lượng tử hóa tới 0. Các đường phổ điền đầy nhiễu âm này có thể cũng được xem xét là tập hợp thứ ba gồm các phần phổ thứ ba mà được tái tạo bằng việc tổng hợp điền đầy nhiễu âm truyền thẳng không cần bất kỳ hoạt động IGF trên việc tái tạo tần số sử dụng ô tần số từ các tần số khác cho ô tần số khôi phục sử dụng giá trị phổ từ khoảng nguồn và thông tin năng lượng E_1, E_2, E_3, E_4 .

Tốt hơn là, các băng, mà thông tin năng lượng được tính toán đồng thời với băng thừa số tỷ lệ. Trong các phương án khác, việc tạo nhóm giá trị thông tin năng lượng được áp dụng sao cho, ví dụ, cho các băng thừa số tỷ lệ 4 và 5, chỉ giá trị thông tin năng lượng đơn được truyền, nhưng thậm chí trong phương án này, các biên của các băng khôi phục được nhóm trùng với các biên của băng thừa số tỷ lệ. Nếu việc phân tách băng khác nhau được áp dụng, sau đó việc tính toán lại nhất định hoặc tính toán đồng bộ hóa có thể được áp dụng, và điều này có thể tạo cảnh phụ thuộc vào việc thực hiện nhất định.

Tốt hơn là, bộ mã hóa miền phổ 106 của Fig.1a là bộ mã hóa được dẫn theo tâm thính học như được minh họa trên Fig.4a. Diễn hình, như ví dụ đã mô tả trong tiêu chuẩn PEG2/4 AAC hoặc tiêu chuẩn MPEG1/2, tiêu chuẩn lớp 3, tín hiệu âm thanh được mã hóa sau khi truyền vào trong khoảng phổ (401 trên Fig.4a) được truyền thẳng tới bộ tính toán thừa số tỷ lệ 400. Bộ tính toán thừa số tỷ lệ được điều khiển mô hình tâm thính học nhận một cách bổ sung tín hiệu âm thanh đã lượng tử hóa hoặc nhận sự biểu diễn phổ phức hợp của tín hiệu âm thanh, như trong tiêu chuẩn MPEG1/2 Lớp 3 hoặc tiêu chuẩn MPEG AAC, phức hợp. Mô hình tâm thính học tính toán, cho từng băng thừa số tỷ lệ, thừa số tỷ lệ biểu diễn ngưỡng cảm quan. Ngoài ra, sau đó các thừa

số tỷ lệ, bởi việc phối hợp của vòng lặp bên trong và bên ngoài đã biết hoặc bởi bất kỳ quy trình mã hóa thích hợp được điều chỉnh sao cho các điều kiện tốc độ bit nhất định được đáp ứng. Sau đó, một mặt các giá trị phổ đã lượng tử hóa và mặt khác thừa số tỷ lệ được tính toán được nhập vào bộ xử lý lượng tử hóa 404. Trong hoạt động bộ mã hóa âm thanh đơn giản, các giá trị phổ lượng tử hóa được gán trọng số bởi thừa số tỷ lệ và, giá trị phổ được gán trọng số được nhập vào bộ lượng tử hóa cố định đặc trưng có chức năng nén tới khoảng biên độ cao hơn. Sau đó, tại đầu ra của bộ xử lý lượng tử hóa tại đó thực hiện lượng tử hóa các chỉ số mà sau đó được chuyển vào trong bộ mã hóa entropi đặc trưng có sự mã hóa cụ thể và rất hiệu quả cho tập hợp của các chỉ số lượng tử hóa 0 cho các giá trị tần số liên kề hoặc, cũng được gọi trong kỹ thuật, là "sự chạy" của các giá trị 0.

Tuy nhiên, trong bộ mã hóa âm thanh của Fig.1a, bộ xử lý lượng tử hóa nhận thông tin trên các phần phổ thứ hai từ bộ phân tích phổ. Vì thế, bộ xử lý lượng tử hóa 404 tạo điều chắc chắn là, trong đầu ra của bộ xử lý lượng tử hóa 404, các phần phổ thứ hai được nhận biết bởi bộ phân tích phổ 102 là 0 hoặc có sự biểu diễn được xác nhận bởi bộ mã hóa hóa hoặc bộ giải mã như sự biểu diễn 0 mà có thể được mã hóa rất hiệu quả, đặc biệt khi có "sự chạy" của giá trị 0 trong phổ.

Fig.4b minh họa việc thực hiện của bộ xử lý lượng tử hóa. Các giá trị phổ MDCT có thể được nhập vào khối được thiết lập tới không 410. Sau đó, các phần phổ thứ hai đã thiết lập tới không trước khi gán trọng số bởi các thừa số tỷ lệ trong khối 412 được thực hiện. Trong việc thực hiện bổ sung, khối 410 không được cung cấp, nhưng việc phối hợp thiết lập tới không được thực hiện trong khối 418 sau khối gán trọng số 412. Trong phương án thực hiện nữa, việc hoạt động thiết lập tới không có thể cũng được thực hiện trong khối thiết lập tới không 422 sau sự lượng tử hóa trong khối lượng tử hóa 420. Trong phương án thực hiện này, khối 410 và 418 sẽ không có mặt. Nói chung, ít nhất một trong số các khối 410, 418, 422 được cung cấp phụ thuộc vào phương án thực hiện cụ thể.

Sau đó, tại đầu ra của khối 422, phổ đã lượng tử hóa thu được tương ứng với những gì đã minh họa trên Fig.3a. Phổ đã lượng tử hóa này sau đó được nhập vào bộ mã hóa entropi như 232 trên Fig.2b mà có thể là bộ mã hóa Huffman hoặc bộ mã hóa số học như, ví dụ, được định rõ trong tiêu chuẩn USAC.

Các khối thiết lập tới không 410, 418, 422, mà được cung cấp thay thế cho mỗi khối khác hoặc song song được kiểm soát bởi bộ phân tích phổ 424. Bộ phân tích phổ tốt hơn là bao gồm việc thực hiện bất kỳ của bộ phát hiện âm đã biết hoặc bao gồm dạng khác bất kỳ của bộ phát hiện hoạt động để phân tách phổ thành các thành phần được mã hóa với độ phân giải cao và các thành phần được mã hóa với độ phân giải thấp. Các thuật toán khác được thực hiện trong bộ phân tích phổ có thể là bộ phát hiện hoạt động giọng nói, bộ phát hiện nhiều âm, bộ phát hiện tiếng nói hay bộ phát hiện bất kỳ khác quyết định, phụ thuộc vào thông tin phổ hoặc lý lịch dữ liệu được kết hợp trên các yêu cầu độ phân giải cho các phân phổ khác nhau.

Fig.5a minh họa phương án thực hiện được ưu tiên của bộ chuyển đổi phổ theo thời gian 100 của Fig.1a như, ví dụ, được thực hiện trong AAC hoặc USAC. Bộ chuyển đổi phổ theo thời gian 100 bao gồm bộ tạo cửa sổ 502 được điều khiển bởi bộ phát hiện chuyển tiếp 504. Khi bộ phát hiện chuyển tiếp 504 phát hiện chuyển tiếp, sau đó luân phiên từ các cửa sổ dài tới cửa sổ ngắn được tạo tín hiệu tới bộ tạo cửa sổ. Bộ tạo cửa sổ 502 sau đó tính toán, cho các khối chồng lấp, các khung cửa sổ, nơi từng khung cửa sổ đặc trưng có hai giá trị N như các giá trị 2048. Sau đó, việc biến đổi trong bộ biến đổi khối 506 được thực hiện, và bộ biến đổi khối điển hình này cung cấp bổ sung phép lấy thập phân sao cho phép lấy thập phân/biến đổi kết hợp được thực hiện để thu được khung phổ với các giá trị N như các giá trị phổ MDCT. Do đó, hoạt động cửa sổ dài, khung tại đầu vào của khối 506 bao gồm hai giá trị N như các giá trị 2048 và khung phổ sau đó có các giá trị 1024. Tuy nhiên, sau đó, việc chuyển đổi được thực hiện cho các khối ngắn, khi tám khối ngắn được thực hiện tại từng khối ngắn có 1/8 các giá trị miền thời gian tạo cửa sổ được so sánh với cửa sổ dài và từng khối phổ có 1/8 giá trị phổ khi so sánh với khối dài. Do đó, phép lấy thập phân này được kết hợp với hoạt động chồng lấp 50% của bộ tạo cửa sổ, phổ là phiên bản được lấy mẫu tới hạn của tín hiệu âm thanh miền thời gian 99.

Tiếp đó, tham khảo Fig.5b minh họa phương án thực hiện cụ thể của bộ tái tạo tần số 116 và bộ chuyển đổi phổ-thời gian 118 của Fig.1b, hoặc của hoạt động kết hợp của các khối 208, 212 của Fig.2a. Trên Fig.5b, bảng khôi phục cụ thể được xem xét như bảng thừa số tỷ lệ 6 của Fig.3a. Phần phổ thứ nhất trong bảng khôi phục này, tức là, phần phổ thứ nhất 306 của Fig.3a được nhập vào khối xây dựng/điều chỉnh khung

510. Hơn nữa, phần phổ thứ hai được khôi phục cho băng thừa số tỷ lệ 6 cũng được nhập vào bộ xây dựng/điều chỉnh khung 510. Hơn nữa, thông tin năng lượng như E_3 của Fig.3b cho băng thừa số tỷ lệ 6 cũng được nhập vào khối 510. Phần phổ thứ hai được khôi phục trong băng khôi phục được tạo ra bởi việc điền đầy ô tần số sử dụng khoảng nguồn và băng khôi phục sau đó tương ứng với khoảng mục tiêu. Ngay sau đây, việc điều chỉnh năng lượng của khung được thực hiện để cuối cùng thu được khung được khôi phục hoàn chỉnh có các giá trị N như, ví dụ, được thu tại đầu ra của bộ tổ hợp 208 của Fig.2a. Sau đó, trong khối 512, phép biến đổi/nội suy khối nghịch đảo được thực hiện để thu được các giá trị miền thời gian 248 cho, ví dụ, các giá trị phổ 124 tại đầu vào của khối 512. Sau đó, hoạt động tạo của số tổng hợp được thực hiện trong khối 514 mà lại được kiểm soát lần nữa sự biểu thị của số dài/cửa sổ ngắn được truyền như thông tin phụ trong tín hiệu âm thanh được mã hóa. Sau đó, trong khối 516, hoạt động chồng lấp/bổ sung với khung thời gian đứng trước được thực hiện. Tốt hơn là, MDCT áp dụng việc chồng lấp 50% sao cho, với mỗi khung thời gian mới của các giá trị 2N, giá trị miền thời gian N là đầu ra cuối cùng. Việc chồng lấp 50% được ưu tiên mạnh do thực tế là nó cung cấp việc lấy mẫu tới hạn và giao nhau liên tục từ một khung tới khung kế tiếp do hoạt động chồng lấp/bổ sung trong khối 516.

Như được mô tả tại 301 trên Fig.3a, hoạt động điền đầy nhiễu âm có thể được áp dụng thêm không chỉ dưới tần số bắt đầu IGF, mà còn trên tần số bắt đầu IGF chẳng hạn như cho băng khôi phục đã dự tính trùng với băng thừa số tỷ lệ 6 của Fig.3a. Sau đó, các giá trị phổ điền đầy nhiễu âm có thể cũng được nhập vào bộ điều chỉnh/bộ xây dựng khung 510 và việc điều chỉnh các giá trị phổ điền đầy nhiễu âm có thể cũng được áp dụng trong khối này hoặc giá trị phổ điền đầy nhiễu âm có thể được điều chỉnh sử dụng năng lượng điền đầy nhiễu âm trước khi được nhập vào bộ điều chỉnh/bộ xây dựng khung 510.

Tốt hơn là, hoạt động IGF, tức là, hoạt động điền đầy ô tần số sử dụng các giá trị phổ từ các phần khác có thể được áp dụng trong phổ hoàn chỉnh. Do đó, hoạt động điền đầy ô phổ có thể không chỉ được áp dụng trong băng cao trên tần số bắt đầu IGF mà còn cũng được áp dụng trong cả băng thấp. Hơn nữa, việc điền đầy ô tần số không có nhiễu âm điền đầy có thể cũng được áp dụng không chỉ dưới tần số bắt đầu IGF mà còn trên tần số bắt đầu IGF. Tuy nhiên, các tác giả sáng chế đã tìm ra rằng việc mã hóa

âm thanh có chất lượng cao và hiệu quả cao có thể thu được khi hoạt động điền đầy nhiều âm được giới hạn tới khoảng tần số dưới tần số bắt đầu IGF và khi hoạt động điền đầy ô tần số được giới hạn tới khoảng tần số trên tần số bắt đầu IGF như được mô tả trên Fig.3a.

Tốt hơn là, các ô mục tiêu (target tile - TT) (có tần số lớn hơn tần số bắt đầu IGF) được giới hạn tới các biên băng thừa số tỷ lệ của bộ mã hóa tỷ lệ đầy đủ. Các ô nguồn (source tile - ST), mà từ đó thông tin thu được, tức là, cho các tần số thấp hơn tần số bắt đầu IGF không được tạo giới hạn bởi các biên băng thừa số tỷ lệ. Kích thước của ST nên tương ứng với kích thước của TT đã kết hợp. Điều này được mô tả sử dụng ví dụ dưới đây. TT[0] có độ dài là 10 ngăn MDCT. Điều này tương ứng chính xác với độ dài của hai SCB tiếp theo (như $4 + 6$). Sau đó, tất cả ST có thể mà tương quan với TT[0], cũng có độ dài 10 ngăn. Ô mục tiêu thứ hai TT[1] liền kề với TT[0] có độ dài là 15 ngăn I (SCB có độ dài $7+8$). Sau đó, ST mà có độ dài là 15 ngăn thay vì 10 ngăn như đối với TT[0].

Nên tạo ra trường hợp phát sinh mà không thể tìm TT cho ST với độ dài của ô mục tiêu (khi, ví dụ, độ dài của TT lớn hơn khoảng nguồn hiện có), sau đó sự tương quan không được tính toán và khoảng nguồn được sao chép số lượng thời gian thành TT (việc sao chép được thực hiện một lần sau khi việc khác để sao cho đường tần số cho tần số thấp nhất của việc sao chép thứ hai theo sau ngay lập tức - theo tần số - đường tần số cho tần số cao của việc sao chép thứ nhất), đến khi ô mục tiêu TT được điền đầy hoàn chỉnh.

Tiếp đó, tham chiếu Fig.5c minh họa phương án được ưu tiên nữa của bộ tái tạo tần số 116 của Fig.1b hoặc khối IGF 202 của Fig.2a. Khối 522 là bộ tạo ô tần số nhận, không chỉ băng mục tiêu ID mà còn nhận thêm băng nguồn ID. Ví dụ, được xác định trên phía bộ mã hóa mà băng thừa số tỷ lệ 3 của Fig.3a được phù hợp tốt với băng thừa số tỷ lệ khôi phục 7. Do đó, băng nguồn ID sẽ là 2 và băng mục tiêu ID sẽ là 7. Dựa trên thông tin này, bộ tạo ra ô tần số 522 áp dụng việc sao chép hoặc hoạt động điền đầy ô sóng hài hoặc hoạt động điền đầy ô khác bất kỳ để tạo ra phần thứ hai thô của thành phần phổ 523. Phần thứ hai thô của các thành phần phổ có độ phân giải tần số đồng nhất với độ phân giải tần số được chứa trong tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất.

Sau đó, phần phổ thứ nhất của băng khôi phục như 307 của Fig.3a được nhập vào bộ xây dựng khung 524 và phần thứ hai thô 523 cũng được nhập vào bộ xây dựng khung 524. Sau đó, khung đã khôi phục được điều chỉnh bằng bộ điều chỉnh 526 sử dụng thừa số khuếch đại cho băng khôi phục được tính toán bởi bộ tính toán thừa số khuếch đại 528. Tuy nhiên, quan trọng là, phần phổ thứ nhất trong khung không chịu tác động bởi bộ điều chỉnh 526, mà chỉ phần thứ hai thô cho khung khôi phục chịu tác động bởi bộ điều chỉnh 526. Để đạt được mục đích này, bộ tính toán thừa số khuếch đại 528 phân tích băng nguồn hoặc phần thứ hai thô 523 và phân tích bổ sung phần phổ thứ nhất trong băng khôi phục để cuối cùng tìm ra thừa số khuếch đại chuẩn 527 sao cho năng lượng của đầu ra khung đã điều chỉnh được xuất ra bởi bộ điều chỉnh 526 có năng lượng E_4 khi băng thừa số tỷ lệ 7 được dự tính.

Trong ngữ cảnh này, rất quan trọng để ước tính độ chính xác khôi phục tần số cao của sóng chế so với HE-AAC. Điều này được giải thích với băng thừa số tỷ lệ 7 trên Fig.3a. Điều này được giả định rằng bộ mã hóa đã có trước trong tình trạng kỹ thuật như được mô tả trên Fig.13a sẽ phát hiện phần phổ 307 để được mã hóa với độ phân giải cao như "sóng hài khuyết". Sau đó, năng lượng của thành phần phổ này sẽ được truyền cùng với thông tin đường bao phổ cho băng khôi phục như băng thừa số tỷ lệ 7 tới bộ giải mã. Sau đó, bộ giải mã sẽ tạo lại sóng hài khuyết. Tuy nhiên, giá trị phổ, tại sóng hài khuyết 307 sẽ được khôi phục bằng bộ giải mã đã có trước trong tình trạng kỹ thuật của Fig.13b sẽ ở giữa băng 7 tại tần số được biểu thị bằng tần số khôi phục 390. Do đó, sóng chế tránh lỗi tần số 391 mà sẽ được đưa vào bởi bộ giải mã đã có trước trong tình trạng kỹ thuật của Fig.13d.

Trong phương án thực hiện, bộ phân tích phổ cũng được thực hiện để tính toán sự đồng dạng giữa phần phổ thứ nhất và phần phổ thứ hai và để xác định dựa trên sự đồng dạng đã tính toán, để phần phổ thứ hai trong khoảng khôi phục phần phổ thứ nhất phù hợp với phần phổ thứ hai xa nhất có thể. Sau đó, trong việc thực hiện khoảng nguồn/khoảng đích có thể thay đổi, bộ mã hóa theo tham số sẽ được đưa thêm vào trong sự biểu diễn được mã hóa thứ hai thông tin phù hợp biểu thị cho từng khoảng đích khoảng nguồn phù hợp. Trên phía bộ giải mã, thông tin này sau đó sẽ được sử dụng bằng bộ tạo ô tần số 522 của Fig.5c minh họa sự tạo ra phần thứ hai thô 523 dựa trên băng nguồn ID và băng mục tiêu ID.

Hơn nữa, như được minh họa trên Fig.3a, bộ phân tích phổ được tạo cấu hình để phân tích sự biểu diễn phổ tăng đến tần số phân tích tối đa chỉ là lượng nhỏ dưới một nửa tần số lấy mẫu và tốt hơn ít nhất là một phần tư của tần số lấy mẫu hoặc cao hơn.

Như được minh họa, bộ mã hóa hoạt động không lấy mẫu giảm và bộ giải mã hoạt động không lấy mẫu tăng. Nói cách khác, bộ mã hóa âm thanh miền phổ được tạo cấu hình để tạo ra sự biểu diễn phổ có tần số Nyquist được xác định bởi tốc độ lấy mẫu của tín hiệu âm thanh đầu vào gốc.

Thêm vào đó, như được minh họa trên Fig.3a, bộ phân tích phổ được tạo cấu hình để phân tích sự biểu diễn phổ bắt đầu với tần số bắt đầu điền đầy khoảng trống và kết thúc với tần số cực đại được biểu diễn bởi tần số cực đại được chứa trong sự biểu diễn phổ, trong đó phần phổ mở rộng từ tần số cực tiểu lên đến tần số bắt đầu điền đầy khoảng trống thuộc tập hợp thứ nhất của các phần phổ và trong đó những phần phổ nữa như 304, 305, 306, 307 có các giá trị tần số trên tần số điền đầy khoảng trống được chứa thêm trong tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất.

Như được mô tả, bộ giải mã âm thanh miền phổ 112 được tạo cấu hình để tần số cực đại được biểu diễn bởi giá trị phổ trong sự biểu diễn được giải mã thứ nhất là bằng với tần số cực đại được chứa trong sự biểu diễn theo thời gian có tốc độ lấy mẫu trong đó giá trị phổ để tần số cực đại trong tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất là không hoặc khác không. Dù thế nào, để tần số cực đại này trong tập hợp thứ nhất của các thành phần phổ thừa số tỷ lệ cho bằng thừa số tỷ lệ tồn tại, mà được tạo ra và được truyền không kể có hay không tất cả giá trị phổ trong băng thừa số tỷ lệ này được thiết lập tới không hoặc không như đã được mô tả trong phạm vi của Fig.3a và 3b.

Do đó, sáng chế này có ưu điểm là đối với kỹ thuật tham số khác để làm tăng hiệu quả nén, ví dụ, việc thay thế nhiều âm và điền đầy nhiều âm (các kỹ thuật này dành riêng cho việc biểu diễn hiệu quả của nhiều âm như cảnh tín hiệu cục bộ) sáng chế cho phép tái tạo tần số chính xác của các thành phần âm. Đến nay, không có kỹ thuật thuộc tình trạng kỹ thuật nào hướng đến việc biểu diễn tham số hiệu quả của lượng tín hiệu tùy chọn bởi việc điền đầy khoảng trống phổ không hạn chế của sự phân chia ưu tiên được cố định trong băng thấp (LF) và băng cao (HF).

Các phương án của hệ thống theo sáng chế cải thiện các phương pháp trong tình trạng kỹ thuật đã biết và do đó cung cấp hiệu quả nén cao, không có hoặc chỉ một chút sự không hài lòng về cảm giác của băng thông âm thanh đầy đủ thậm chí với tốc độ bit thấp.

Hệ thống thông thường gồm có:

mã hóa lõi băng đầy đủ

điền đầy khoảng trống thông minh (điền đầy ô hoặc điền đầy nhiều âm).

các phần âm điệu thừa thớt trong lõi được chọn bởi màn chắn âm.

mã hóa cặp âm thanh lập thể ghép cho băng đầy đủ, chứa việc điền đầy ô.

TNS trên ô.

làm trắng phổ trong khoảng IGF.

Bước thứ nhất hướng về hệ thống hiệu quả hơn là để loại bỏ sự cần thiết cho việc biến đổi dữ liệu phổ thành miền biến đổi thứ hai khác với một trong số bộ mã hóa lõi. Như đa số bộ mã hóa giải mã âm thanh, như AAC là ví dụ, sử dụng MDCT như phép biến đổi căn bản, sẽ hữu ích để biến đổi BWE trong miền MDCT. Yêu cầu thứ hai với hệ thống BWE sẽ cần thiết để bảo toàn việc ghi âm bằng cách thậm chí các thành phần âm HF được bảo toàn và chất lượng của âm thanh được mã hóa là ưu việt hơn các hệ thống hiện có. Việc đảm bảo cả các yêu cầu đã đề cập ở trên cho sơ đồ BWE, hệ thống mới theo dự kiến được gọi điền đầy khoảng trống thông minh (IGF). Fig.2 thể hiện sơ đồ khối của hệ thống đã dự kiến trên phía bộ mã hóa và Fig.2 thể hiện hệ thống trên phía bộ giải mã.

Fig.6a minh họa thiết bị giải mã tín hiệu âm thanh được mã hóa trong phương án thực hiện khác của sáng chế. Thiết bị giải mã bao gồm bộ giải mã âm thanh miền phổ 602 để tạo ra sự biểu diễn được giải mã thứ nhất của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ và bộ tái tạo tần số 604 được kết nối xuôi chiều với bộ giải mã âm thanh miền phổ 602 để tạo ra phần phổ thứ hai được khôi phục sử dụng phần phổ thứ nhất của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất. Như được minh họa ở 603, các giá trị phổ trong phần phổ thứ nhất và phần phổ thứ hai là các giá trị dự dự báo phổ. Để biến đổi các giá trị dự dự báo phổ thành sự biểu diễn phổ đầy đủ, bộ lọc dự báo phổ 606 được đề xuất.

Bộ lọc dự báo nghịch đảo được tạo cấu hình để thực hiện dự báo nghịch đảo trên tần số sử dụng các giá trị dư phổ cho tập hợp thứ nhất của tần số thứ nhất và các phần phổ thứ hai được khôi phục. Bộ lọc dự báo nghịch đảo phổ 606 được tạo cấu hình bởi thông tin bộ lọc có trong tín hiệu âm thanh được mã hóa. Fig.6b minh họa việc thực hiện chi tiết hơn của phương án của Fig.6a. Các giá trị dư dự báo phổ 603 được nhập vào bộ tạo ra ô tần số 612 tạo ra các giá trị phổ thô cho băng khôi phục hoặc cho phần tần số thứ hai nhất định và dữ liệu thô này lúc này có độ phân giải giống với độ phân giải cao của biểu diễn phổ thứ nhất được nhập vào trong bộ tạo hình phổ 614. Bộ tạo hình phổ lúc này tạo hình phổ sử dụng thông tin đường bao được truyền trong dòng bit và dữ liệu đã tạo hình phổ sau đó được đặt vào bộ lọc dự báo phổ 616 cuối cùng tạo ra khung của các giá trị phổ đầy đủ sử dụng thông tin thông tin bộ lọc 607 được truyền từ bộ mã hóa tới bộ giải mã thông qua dòng bit.

Trên Fig.6b, giả định rằng, trên phía bộ mã hóa, việc tính toán thông tin bộ lọc được truyền thông qua dòng bit và sử dụng thông qua đường 607 được thực hiện tiếp theo tính toán thông tin đường bao. Vì thế nên, nói cách khác, bộ mã hóa phù hợp với bộ giải mã của Fig.6b sẽ tính toán các giá trị dư phổ và sau đó sẽ tính toán thông tin đường bao với các giá trị dư phổ như, ví dụ, được minh họa trên Fig.7a. Tuy nhiên, việc thực hiện khác cũng hữu ích cho những thực hiện nhất định, tại đó thông tin đường bao được tính toán trước khi thực hiện lọc TNS hoặc TTS trên phía bộ mã hóa. Sau đó, bộ lọc dự báo phổ 622 được áp dụng trước khi thực hiện tạo hình phổ trong khối 624. Do vậy, nói cách khác, các giá trị phổ (đầy đủ) được tạo ra trước khi hoạt động tạo hình phổ 624 được áp dụng.

Tốt hơn là, bộ lọc TNS hoặc bộ lọc TTS có giá trị phức được tính toán. Điều này được minh họa trên Fig.7a. Tín hiệu âm thanh gốc được nhập vào khối MDCT phức hợp 702. Sau đó, việc tính toán bộ lọc TTS và lọc TTS được thực hiện trong miền phức hợp. Sau đó, trong khối 706, thông tin phụ IGF được tính toán và bất kỳ hoạt động khác như phân tích phổ cho mã hóa v.v. cũng được tính toán. Tiếp theo, tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất tạo ra bởi khối 706 được mã hóa với bộ mã hóa được dẫn theo mô hình tâm thính học đã minh họa tại 708 để thu được tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất được biểu thị tại $X(k)$ trên Fig.7a và tất cả dữ liệu này được đưa tới bộ trộn dòng bit 710.

Trên phía bộ giải mã, dữ liệu được mã hóa được nhập vào bộ tách kênh 720 để một mặt phân tách thông tin phụ IGF, mặt khác phân tách thông tin phụ TTS và việc biểu diễn được mã hóa của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất.

Sau đó, khối 724 được sử dụng để tính toán phổ phức hợp từ một hoặc nhiều phổ có giá trị thực. Tiếp đó, cả phổ có giá trị thực và phổ phức hợp được nhập vào khối 726 để tạo ra các giá trị tần số được khôi phục trong tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai cho băng khôi phục. Sau đó, trên khung băng đầy đủ đã thu được hoàn chỉnh hoặc khung băng đầy đủ đã điền đầy ô, hoạt động TTS nghịch đảo 728 được thực hiện và, trên phía bộ giải mã, việc hoạt động MDCT phức hợp nghịch đảo cuối cùng được thực hiện trong khối 730. Do đó, việc sử dụng thông tin bộ lọc TNS phức hợp cho phép, khi được áp dụng không chỉ trong băng lõi hoặc trong băng ô phân tách mà còn được áp dụng trên các biên lõi/ô hoặc biên ô/ô tạo ra một cách tự động xử lý biên ô, mà cuối cùng, lại đưa vào tương quan phổ giữa các ô. Tương quan phổ trên biên ô không thu được chỉ bằng cách tạo ra ô tần số và thực hiện điều chỉnh đường bao phổ trên dữ liệu thô của các ô tần số.

Fig.7c minh họa so sánh của tín hiệu gốc (bảng trái) và tín hiệu được mở rộng không có TTS. Điều này có thể nhận thấy rằng có các giả âm mạnh được minh họa bởi các phần được mở rộng trong khoảng tần số cao hơn được minh họa tại 750. Tuy nhiên, điều này không xuất hiện trên Fig.7e khi phần phổ tương tự tại 750 được so sánh với thành phần liên quan giả âm 750 của Fig.7c.

Các phương án hoặc hệ thống mã hóa âm thanh theo sáng chế sử dụng phần chính của tốc độ bit có sẵn để mã hóa dạng sóng chỉ kết cấu thích hợp nhất theo cảm giác của tín hiệu trong bộ mã hóa, và khoảng trống phổ thu được được điền đầy trong bộ giải mã với lượng tín hiệu mà bao gồm gần như xấp xỉ phổ gốc. Gói bit rất giới hạn được dùng để kiểm soát tham số được dẫn được gọi là điền đầy khoảng trống thông minh phổ (IGF) bằng thông tin phụ dành riêng được truyền từ bộ mã hóa tới bộ giải mã.

Việc lưu trữ hoặc truyền các tín hiệu âm thanh thường là đối tượng tuân theo các ràng buộc tốc độ bit chặt chẽ. Trước đây, bộ mã hóa buộc phải giảm đáng kể băng thông âm thanh được truyền khi mà chỉ tốc độ bit thấp có sẵn. Bộ mã hóa giải mã âm thanh hiện đại ngày nay có khả năng mã hóa các tín hiệu băng rộng bằng việc sử dụng

các phương pháp mở rộng băng thông (BWE) như sao chép băng rộng phổ (Spectral Bandwidth Replication-SBR) [1]. Những thuật toán này dựa trên sự biểu diễn theo tham số của lượng tần số cao (HF) mà được tạo thành từ phần tần số thấp được mã hóa dạng sóng (LF) của tín hiệu được giải mã bằng cách chuyển vào vùng phổ HF ("ráp nối") và ứng dụng xử lý sau được dẫn theo tham số. Trong sơ đồ BWE, việc khôi phục vùng phổ HF trên được gọi là tần số giao nhau có được thường dựa trên việc ráp nối phổ. Điển hình, vùng HF gồm nhiều ráp nối liền kề và mỗi ráp nối này được bắt nguồn từ các vùng băng thông qua (BP) của phổ LF thấp hơn tần số giao nhau có được. Hệ thống thuộc tình trạng kỹ thuật thực hiện hiệu quả với việc ráp nối trong biểu diễn gián lọc bởi việc sao chép bộ hệ số băng con liền kề từ vùng nguồn tới vùng mục tiêu.

Nếu hệ thống BWE được thực hiện trong gián lọc hoặc miền biến đổi thời gian-tần số, đây chỉ là khả năng giới hạn để điều khiển hình dạng theo thời gian của tín hiệu được mở rộng băng thông. Điển hình, độ kết hạt theo thời gian được giới hạn bởi kích thước bước nhảy được sử dụng giữa các cửa sổ biến đổi liền kề. Điều này có thể dẫn tới trước-tiếng vang hoặc sau-tiếng vang không mong muốn trong khoảng phổ BWE.

Từ việc mã hóa âm thanh theo cảm giác, được biết đến mà hình dạng đường bao thời gian của tín hiệu âm thanh có thể được lưu trữ lại bằng việc sử dụng kỹ thuật lọc phổ như tạo hình đường bao theo thời gian (Temporal Envelope Shaping-TNS) [14]. Tuy nhiên, bộ lọc TNS được biết tới trong tình trạng kỹ thuật là bộ lọc có giá trị thực trên phổ có giá trị thực. Như bộ lọc có giá trị thực trên phổ có giá trị thực có thể bị suy yếu rất nhiều bởi giả âm sai số, đặc biệt nếu việc biến đổi thực tế tần dưới là biến đổi cosin rời rạc được cải biên (Modified Discrete Cosine Transform - MDCT).

Việc tạo hình ô đường bao thời gian áp dụng lọc phức hợp trên phổ có giá trị phức, thu được từ, ví dụ biến đổi cosin gián đoạn được thay đổi phức hợp (Modified Discrete Cosine Transform (CMDCT)). Bằng cách đó, giả âm sai số được ngăn chặn.

Việc tạo hình ô theo thời gian gồm có

- Ước lượng và áp dụng hệ số bộ lọc phức hợp của bộ lọc làm phẳng trên phổ tín hiệu gốc tại bộ mã hóa.
- Biến đổi các hệ số bộ lọc trong thông tin phụ
- Áp dụng bộ lọc tạo hình trên phổ khôi phục được điền đầy ô trong bộ giải mã.

Sáng chế mở rộng kỹ thuật trong tình trạng kỹ thuật đã biết từ mã hóa biến đổi âm thanh, cụ thể, tạo hình nhiễu âm theo thời gian (Temporal Noise Shaping -TNS) bằng dự báo tuyến tính theo hướng tần số, cho việc sử dụng cách thức thay đổi trong phạm vi mở rộng băng thông.

Thêm nữa, thuật toán mở rộng băng thông theo sáng chế dựa trên phép điền đầy khoảng trống thông minh (Intelligent Gap Filling- IGF), nhưng sử dụng phép biến đổi có giá trị phức (CMDCT) được mẫu quá, ngược với cấu hình tiêu chuẩn IGF dựa vào sự biểu diễn MDCT được lấy mẫu tới hạn giá trị thực của tín hiệu. CMDCT có thể xem như tổ hợp của hệ số MDCT trong phần thực và các hệ số MDST trong phần ảo của từng hệ số phổ có giá trị phức.

Mặc dù phương pháp mới được mô tả trong phạm vi IGF, quy trình theo sáng chế có thể sử dụng trong tổ hợp với bất kỳ phương pháp BWE dựa trên sự biểu diễn giàn lọc của tín hiệu âm thanh.

Trong phạm vi mới này, dự báo tuyến tính theo hướng tần số không được sử dụng như tạo hình nhiễu âm theo thời gian, mà đúng hơn như kỹ thuật tạo hình ô theo thời gian (TTS). Việc đổi tên là hợp lý, bởi thực tế là thành phần tín hiệu điền đầy ô được tạo hình theo thời gian bằng TTS ngược với tạo hình nhiễu âm lượng tử hóa bằng TNS trong bộ mã hóa giải mã biến đổi cảm giác trong tình trạng kỹ thuật.

Fig.7a thể hiện sơ đồ khối của bộ mã hóa BWE sử dụng IGF và phương pháp TTS mới.

Sơ đồ mã hóa cơ bản làm việc như sau:

- tính toán CMDCT của tín hiệu miền thời gian $x(n)$ để có tín hiệu miền tần số $X(k)$
- tính toán bộ lọc TTS giá trị phức
- lấy được thông tin phụ cho BWE và loại bỏ thông tin phổ mà được tái tạo bằng bộ giải mã
- áp dụng phép lượng tử hóa sử dụng môđun tâm thính học (psycho acoustic module -PAM).
- lưu trữ/truyền dữ liệu, chỉ các hệ số MDCT có giá trị thực được truyền.

Fig.7b thể hiện bộ giải mã tương ứng. Bộ giải mã chủ yếu ngược với các bước thực hiện trong bộ mã hóa.

Ở đây, sơ đồ giải mã cơ bản làm việc như sau:

- ước lượng các hệ số MDST từ các giá trị MDCT (việc xử lý này cộng thêm một độ trễ bộ giải mã khối) và tổ hợp các hệ số MDCT và MDST thành các hệ số CMDCT giá trị phức.

- thực hiện điền đầy ô với phép xử lý sau của nó
- áp dụng việc lọc TTS nghịch đảo với hệ số bộ lọc TTS đã truyền
- tính toán CMDCT nghịch đảo

Ngoài ra, lưu ý rằng, phép tổng hợp TTS và phép xử lý sau IGF có thể cũng được nghịch đảo trong bộ giải mã nếu phép phân tích TTS và phép ước lượng tham số IGF được nghịch đảo phù hợp trong bộ mã hóa.

Đối với phép mã hóa biến đổi hệ số, tốt hơn được gọi là "khối dài" gần 20ms phải được sử dụng để đạt được độ khuếch đại biến đổi hợp lý. Nếu tín hiệu trong khối dài bao gồm các chuyển tiếp, phần trước-tiếng vang và sau-tiếng vang có thể nghe được xuất hiện trong băng phổ được khôi phục do điền đầy ô. Fig.7c thể hiện các hiệu ứng trước-tiếng vang và sau-tiếng vang điển hình mà làm suy yếu sự chuyển tiếp do IGF. Trên bảng trái của Fig.7c, thể hiện ảnh phổ của tín hiệu gốc, và trên bảng phải thể hiện ảnh phổ của tín hiệu đã điền đầy ô không có điền đầy TTS. Trong ví dụ này, tần số bắt đầu IGF $f_{IGFstart}$ hoặc f_{split} giữa băng lỗi và băng đã điền đầy ô được chọn $f_s/4$. Trong bảng phải của Fig.7c, phần trước-tiếng vang và sau-tiếng vang rõ rệt có thể nghe được mà bao quanh các phần chuyển tiếp, đặc biệt đáng chú ý tại đầu phổ trên của vùng tần số tái tạo.

Nhiệm vụ chính của môđun TTS là để hạn chế các thành phần tín hiệu không mong muốn gần vùng lân cận xung quanh phần chuyển tiếp và do đó làm ẩn chúng trong vùng thời gian được không chế bởi hiệu quả chắn theo thời gian của cảm giác con người. Do đó, các hệ số dự báo TTS yêu cầu được tính toán và áp dụng sử dụng "dự báo phía trước" trong miền CMDCT.

Trong phương án kết hợp TTS và IGF thành bộ mã hóa giải mã, là quan trọng để cân chỉnh các tham số TTS và tham số IGF nhất định như ô IGF hoặc là được điền đầy hoàn toàn bởi một bộ lọc TTS (làm phẳng hoặc lọc tạo hình) hoặc không. Do đó, tất cả tần số TTS bắt đầu [...] hoặc TTS dừng [...] sẽ không có trong ô IGF, nhưng được cân chỉnh với tần số f_{IGF} . Fig.7d thể hiện ví dụ của khu vực hoạt động TTS và IGF cho bộ ba bộ lọc TTS.

Tần số dừng TTS được điều chỉnh đến tần số dừng của công cụ IGF, mà cao hơn $f_{IGFstart}$. Nếu TTS sử dụng nhiều hơn một bộ lọc, nó được đảm bảo rằng tần số giao nhau giữa hai bộ lọc TTS là phù hợp với tần số chia IGF. Mặt khác, một bộ lọc con TTS sẽ chạy trên $f_{IGFstart}$ thu được trong các giả âm không mong muốn như tạo hình trên.

Trong biến thể của phương án thực hiện đã mô tả trên Fig.7a và Fig.7b, lưu ý nữa phải được đưa ra là năng lượng trong bộ giải mã IGF được điều chỉnh chính xác. Điều này đặc biệt đúng nếu, trong tiến trình xử lý TTS và IGF, các bộ lọc TTS khác nhau có độ khuếch đại dự báo khác nhau được áp dụng cho vùng nguồn (như bộ lọc phẳng) và vùng phổ mục tiêu (như bộ lọc tạo hình không là bản sao chính xác của bộ lọc phẳng đã nêu) của một ô IGF. Trong trường hợp này, tỉ lệ lợi ích dự báo của hai bộ lọc TTS đã áp dụng không bằng một nữa và do đó việc điều chỉnh năng lượng bằng tỉ lệ này phải được áp dụng.

Trong biến thể của phương án thực hiện khác, phép xử lý sau IGF và TTS được nghịch đảo. Trong bộ giải mã, điều này có nghĩa là, việc điều chỉnh năng lượng bởi phép xử lý sau IGF được tính toán sau việc lọc TTS và do đó là bước xử lý cuối cùng trước khi biến đổi tổng hợp. Do đó, bất chấp độ khuếch đại bộ lọc TTS khác nhau được áp dụng cho một ô trong suốt quá trình mã hóa, năng lượng cuối cùng luôn được điều chỉnh chính xác bởi việc xử lý IGF.

Trên phía bộ giải mã, các hệ số bộ lọc TTS được áp dụng trên phổ đầy đủ một lần nữa, tức là, phổ lỗi được mở rộng bằng phổ được tái tạo. Việc áp dụng TTS là cần thiết để hình thành đường bao thời gian của phổ được tái tạo cho phù hợp với đường bao của tín hiệu gốc. Vì phần trước-tiếng vang đã thể hiện được làm giảm. Ngoài ra, vẫn

tạo hình theo thời gian nhiều âm lượng tử hóa trong tín hiệu bên dưới $f_{IGFstart}$ như với TNS kế thừa.

Trong các bộ mã hóa kế thừa, việc ráp nối phổ trên tín hiệu âm thanh (ví dụ SBR) làm sai lệch sự tương quan phổ tại biên ráp nối và theo đó làm suy yếu đường bao thời gian của tín hiệu âm thanh bởi sự phân tán được đưa vào. Vì thế, lợi ích khác của việc thực hiện điền đầy ô IGF trên tín hiệu dư là, sau khi áp dụng bộ lọc tạo hình TTS, các biên ô được tương quan liên mạch, thu được nhiều hơn sự tái tạo theo thời gian trung thành của tín hiệu.

Kết quả của tín hiệu được xử lý phù hợp được thể hiện trên Fig.7e. Trong việc so sánh phiên bản không được lọc (bảng phải Fig.7c), tín hiệu đã được lọc TTS thể hiện mức giảm tốt của các phần trước-tiếng vang và sau-tiếng vang không mong muốn (bảng phải Fig.7e).

Thêm nữa, như đã thảo luận, Fig.7a minh họa bộ mã hóa phù hợp với bộ giải mã Fig.7b hoặc bộ giải mã Fig.6a. Một cách cơ bản, thiết bị mã hóa tín hiệu âm thanh gồm có bộ chuyển đổi thời gian-phổ như 702 để chuyển đổi tín hiệu âm thanh thành sự biểu diễn phổ. Việc biểu diễn phổ có thể là việc biểu diễn phổ có giá trị thực hoặc, như được minh họa trong khối 702, biểu diễn phổ có giá trị phức. Hơn nữa, bộ lọc dự báo như 704 để thực hiện việc dự báo trên tần số được cung cấp để tạo ra giá trị dư phổ, trong đó bộ lọc dự báo 704 được định rõ bằng thông tin bộ lọc dự báo nhận được từ tín hiệu âm thanh và được đưa tới bộ trộn kênh dòng bit 710 như được minh họa ở 714 trên Fig.7a. Hơn nữa, bộ mã hóa âm thanh như bộ mã hóa âm thanh dẫn theo tâm thính học 704 được cung cấp. Bộ mã hóa âm thanh được tạo cấu hình để mã hóa tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất của giá trị dư phổ để thu được tập hợp thứ nhất được mã hóa của giá trị phổ thứ nhất. Thêm vào đó, bộ mã hóa theo tham số như bộ mã hóa minh họa ở 706 trên Fig.7a được cung cấp để mã hóa tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai. Tốt hơn là, tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất được mã hóa với độ phân giải phổ cao hơn tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai.

Cuối cùng, như được minh họa trên Fig.7a, giao diện đầu ra được cung cấp để đưa ra tín hiệu được mã hóa gồm có tập hợp thứ hai được mã hóa theo tham số của phần phổ thứ hai, tập hợp thứ nhất được mã hóa của phần phổ thứ nhất và thông tin bộ lọc được minh họa là "thông tin phụ TTS" tại 714 trên Fig.7a.

Tốt hơn là, bộ lọc dự báo 704 bao gồm bộ tính toán thông tin bộ lọc được tạo cấu hình để sử dụng các giá trị phổ của sự biểu diễn phổ cho việc tính toán thông tin bộ lọc. Hơn nữa, bộ lọc dự báo được tạo cấu hình để tính toán giá trị dư phổ sử dụng giá trị phổ tương tự của sự biểu diễn phổ đã sử dụng cho việc tính toán thông tin bộ lọc.

Tốt hơn là, bộ lọc TTS 704 được tạo cấu hình bằng cách tương tự như đã biết với bộ mã hóa âm thanh theo tình trạng kỹ thuật áp dụng công cụ TNS phù hợp với tiêu chuẩn AAC.

Tiếp theo, việc thực hiện nữa sử dụng phép giải mã kênh đôi được thảo luận trong phạm vi từ Fig.8a tới Fig.8e. Thêm nữa, việc tham chiếu được thực hiện để mô tả các yếu tố tương đương trong phạm vi của các hình vẽ Fig.2a, Fig.2b (mã hóa kênh ghép 228 và giải mã kênh ghép 204).

Fig.8a minh họa bộ giải mã âm thanh để tạo ra tín hiệu kênh đôi được giải mã. Bộ giải mã âm thanh gồm có bốn bộ giải mã âm thanh 802 để giải mã tín hiệu kênh đôi đã được mã hóa để thu tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất và bộ giải mã theo tham số 804 bổ sung để cung cấp dữ liệu tham số cho tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai và, ngoài ra, việc nhận biết kênh đôi nhận biết hoặc là sự biểu diễn kênh đôi khác nhau thứ nhất hoặc thứ hai cho các phần phổ thứ hai. Thêm vào đó, bộ tái tạo tần số 806 được cung cấp để tạo ra phần phổ thứ hai phụ thuộc vào phần phổ thứ nhất của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất và dữ liệu tham số cho phần thứ hai và nhận biết kênh đôi cho phần thứ hai. Fig.8b minh họa các tổ hợp khác nhau cho sự biểu diễn kênh đôi trong khoảng nguồn và khoảng đích. Khoảng nguồn có thể nằm trong sự biểu diễn kênh đôi thứ nhất và khoảng đích có thể cũng là sự biểu diễn kênh đôi thứ nhất. Ngoài ra, khoảng nguồn có thể nằm trong sự biểu diễn kênh đôi thứ nhất và khoảng đích có thể nằm trong sự biểu diễn kênh đôi thứ hai. Thêm nữa, khoảng nguồn có thể nằm trong sự biểu diễn kênh đôi thứ hai và khoảng đích có thể nằm trong sự biểu diễn kênh đôi thứ nhất như đã minh họa trong cột thứ ba của Fig.8b. Cuối cùng, cả khoảng nguồn và khoảng đích có thể nằm trong sự biểu diễn kênh đôi thứ hai. Trong phương án, sự biểu diễn kênh đôi thứ nhất là sự biểu diễn kênh đôi phân tách nơi mà kênh đôi của tín hiệu kênh đôi được biểu diễn riêng rẽ. Sau đó, sự biểu diễn kênh đôi thứ nhất là sự biểu diễn ghép nơi mà kênh đôi của sự biểu diễn kênh đôi được biểu diễn ghép, tức là, nơi mà việc xử lý thêm hoặc biến đổi biểu diễn được yêu cầu để

tính toán lại sự biểu diễn kênh đôi phân tách như đã yêu cầu để xuất ra các loa tương ứng.

Trong phương án thực hiện, sự biểu diễn kênh đôi thứ nhất có thể là sự biểu diễn trái/phải (L/R) và sự biểu diễn kênh đôi thứ hai là sự biểu diễn âm lập thể ghép. Tuy nhiên, các biểu diễn kênh đôi khác từ trái/phải hoặc M/S hoặc dự báo âm lập thể có thể được áp dụng và sử dụng cho sáng chế.

Fig.8c minh họa sơ đồ cho các hoạt động được thực hiện bởi bộ giải mã âm thanh của Fig.8a. Trong bước 812, bộ giải mã âm thanh 802 thực hiện việc giải mã khoảng nguồn. Khoảng nguồn có thể gồm có, đối với Fig.3a, các băng thừa số tỷ lệ SCB1 tới SCB3. Thêm nữa, có thể là sự nhận biết kênh đôi cho từng băng thừa số tỷ lệ và băng thừa số tỷ lệ 1 có thể, ví dụ, nằm trong sự biểu diễn thứ nhất (như L/R) và băng thừa số tỷ lệ thứ ba có thể nằm trong sự biểu diễn kênh đôi thứ hai như M/S hoặc trộn giảm/dư dự báo. Do đó, bước 812 có thể thu được những sự biểu diễn khác nhau cho các băng khác nhau. Tiếp đó, trong bước 814, bộ tái tạo tần số 806 được tạo cấu hình để lựa chọn khoảng nguồn cho việc tái tạo tần số. Trong bước 816, bộ tái tạo tần số 806 sau đó kiểm tra sự biểu diễn của khoảng nguồn và trong khối 818, bộ tái tạo tần số 806 so sánh sự biểu diễn kênh đôi của khoảng nguồn với sự biểu diễn kênh đôi của khoảng mục tiêu. Nếu cả hai sự biểu diễn giống hệt nhau, bộ tái tạo tần số 806 cung cấp sự tái tạo tần số phân tách cho từng kênh của tín hiệu kênh đôi. Tuy nhiên, khi cả hai sự biểu diễn như đã phát hiện trong khối 818 không giống nhau, dòng tín hiệu 824 được giữ và khối 822 tính toán sự biểu diễn kênh đôi khác từ khoảng nguồn và sử dụng sự biểu diễn kênh đôi khác được tính toán này cho sự tái tạo khoảng mục tiêu. Do đó, bộ giải mã theo Fig.8a tạo khả năng có thể tái tạo khoảng đích được biểu thị như có sự nhận biết kênh đôi thứ hai sử dụng khoảng nguồn nằm trong sự biểu diễn kênh đôi thứ nhất. Tất nhiên, việc bổ sung theo sáng chế cho phép tái tạo khoảng mục tiêu sử dụng khoảng nguồn có sự nhận biết kênh đôi giống nhau. Và, thêm vào đó, sáng chế cho phép tái tạo khoảng mục tiêu có việc nhận biết kênh đôi biểu thị sự biểu diễn kênh đôi ghép và sau đó biến đổi sự biểu diễn này thành sự biểu diễn kênh phân tách được yêu cầu để lưu trữ hoặc truyền tới loa phát tương ứng cho tín hiệu kênh đôi.

Được nhấn mạnh rằng kênh đôi của sự biểu diễn kênh đôi có thể là kênh đôi âm lập thể như kênh trái và kênh phải. Tuy nhiên, tín hiệu có thể cũng là tín hiệu đa kênh,

ví dụ, năm kênh và kênh loa âm trầm phụ hoặc thậm chí nhiều kênh hơn nữa. Sau đó, việc xử lý kênh đôi theo cặp như đã thảo luận trong phạm vi của Fig.8a tới Fig.8e có thể được thực hiện tại các cặp có thể, ví dụ, là kênh trái và kênh phải, kênh bao quanh trái và kênh bao quanh phải, kênh trung tâm và kênh LFE (loa trầm phụ). Sự tạo cặp bất kỳ khác có thể sử dụng để biểu diễn, ví dụ, sáu kênh đầu vào bởi ba quy trình xử lý kênh đôi.

Fig.8d minh họa sơ đồ khối của bộ giải mã theo sáng chế tương ứng với Fig.8a. Khoảng nguồn hoặc bộ giải mã lõi 830 có thể tương ứng với bộ giải mã âm thanh 802. Các khối khác 832, 834, 836, 838, 840, 842 và 846 có thể là các phần của bộ tái tạo tần số 806 của Fig.8a. Cụ thể, khối 832 là bộ biến đổi biểu diễn để biến đổi các sự biểu diễn khoảng nguồn trong từng băng riêng biệt sao cho, tại đầu ra của khối 832, bộ hoàn thiện của khoảng nguồn một mặt là trong sự biểu diễn thứ nhất mặt khác là trong sự biểu diễn kênh đôi thứ hai. Hai sự biểu diễn khoảng nguồn hoàn chỉnh này có thể được lưu trữ trong bộ lưu trữ 834 cho cả hai sự biểu diễn của khoảng nguồn.

Sau đó, khối 836 áp dụng việc tạo ra ô tần số sử dụng, như đầu vào, khoảng nguồn ID và sử dụng bổ sung như đầu vào kênh đôi ID cho khoảng mục tiêu. Dựa trên kênh đôi ID cho khoảng mục tiêu, bộ tạo ra ô tần số truy cập vào bộ lưu trữ 834 và nhận sự biểu diễn kênh đôi của khoảng nguồn phù hợp với kênh đôi ID để đầu vào khoảng mục tiêu vào bộ tạo ra ô tần số 835. Do đó, khi kênh đôi ID cho khoảng mục tiêu biểu thị việc xử lý âm lập thể ghép, sau đó bộ tạo ra ô tần số 836 truy cập vào bộ lưu trữ 834 để thu được sự biểu diễn âm lập thể ghép của khoảng nguồn được biểu thị bởi khoảng nguồn ID 833.

Bộ tạo ra ô tần số 836 thực hiện hoạt động này cho từng khoảng mục tiêu và đầu ra của bộ tạo ra ô tần số là để từng kênh của sự biểu diễn kênh được nhận biết bởi sự nhận biết kênh đôi có mặt. Tiếp đó, việc điều chỉnh đường bao bởi bộ điều chỉnh đường bao 838 được thực hiện. Việc điều chỉnh đường bao được thực hiện trong miền kênh đôi được nhận biết bởi sự nhận biết kênh đôi. Để đạt được mục đích này, các tham số điều chỉnh đường bao được yêu cầu và các tham số này được truyền từ bộ mã hóa tới bộ giải mã trong sự biểu diễn kênh đôi tương tự như đã mô tả. Khi, sự nhận biết kênh đôi trong khoảng mục tiêu được xử lý bởi bộ điều chỉnh đường bao có sự nhận biết kênh đôi biểu thị sự biểu diễn kênh đôi khác với dữ liệu đường bao của

khoảng mục tiêu này, sau đó bộ biến đổi theo tham số 840 biến đổi tham số đường bao thành sự biểu diễn kênh đôi đã yêu cầu. Khi, ví dụ, sự nhận biết kênh đôi cho một băng biểu thị phép mã hóa âm lập thể ghép và khi các tham số cho khoảng mục tiêu này được truyền như tham số đường bao L/R, sau đó bộ biến đổi theo tham số tính toán các tham số đường bao âm lập thể ghép từ tham số đường bao L/R như đã mô tả sao cho sự biểu diễn theo tham số chính xác được sử dụng để điều chỉnh đường bao phổ của khoảng mục tiêu.

Trong phương án ưu tiên khác, các tham số đường bao được truyền như tham số âm lập thể ghép khi âm lập thể ghép được sử dụng trong băng mục tiêu.

Khi giả định rằng đầu vào vào bộ điều chỉnh đường bao 838 là tập hợp của các khoảng mục tiêu có các sự biểu diễn kênh đôi khác nhau, sau đó đầu ra của bộ điều chỉnh đường bao 838 là tập hợp của khoảng mục tiêu cũng trong sự biểu diễn kênh đôi khác nhau. Khi, khoảng mục tiêu có sự biểu diễn được ghép như M/S, sau đó khoảng mục tiêu này được xử lý bởi bộ biến đổi sự biểu diễn 842 để tính toán sự biểu diễn phân tách được yêu cầu cho việc lưu trữ hoặc truyền tới loa phát. Tuy nhiên, khi, khoảng mục tiêu có sự biểu diễn phân tách, dòng tín hiệu 844 được giữ và bộ biến đổi 842 được bỏ qua. Tại đầu ra của khối 842, sự biểu diễn phổ kênh đôi trở thành sự biểu diễn kênh đôi phân tách thu được mà có thể sau đó được xử lý thêm như được biểu thị bởi khối 846, việc xử lý thêm này có thể, ví dụ, là sự chuyển đổi tần số/thời gian hoặc là các xử lý được yêu cầu khác.

Tốt hơn là, các phần phổ thứ hai tương ứng với các băng tần số, và việc nhận biết kênh đôi được cung cấp như dãy tín hiệu tương ứng với bảng của Fig.8b, tại đó một cờ hiệu cho mỗi băng tần số tồn tại. Sau đó, bộ giải mã theo tham số được tạo cấu hình để kiểm tra có hay không dấu hiệu được thiết lập và để điều khiển bộ tái tạo tần số 106 theo cờ hiệu để sử dụng hoặc là sự biểu diễn thứ nhất hoặc sự biểu diễn thứ hai của phần phổ thứ nhất.

Trong phương án, chỉ khoảng khôi phục bắt đầu với tần số bắt đầu IGF 309 của Fig.3a có các chỉ báo kênh đôi cho các băng khôi phục khác nhau. Trong phương án khác, điều này cũng được áp dụng cho khoảng tần số dưới tần số bắt đầu IGF 309.

Trong phương án nữa, việc nhận biết băng nguồn và nhận biết băng mục tiêu có thể được xác định thích ứng bằng phép phân tích tương tự. Tuy nhiên, việc xử lý kênh đôi theo sáng chế có thể luôn được áp dụng khi có sự kết hợp cố định của khoảng nguồn tới khoảng mục tiêu. Khoảng nguồn có thể được sử dụng để tái tạo lại với tần số, khoảng mục tiêu lớn hơn hoặc là bởi hoạt động điền đầy ô tần số sóng hài hoặc hoạt động điền đầy ô tần số sao chép sử dụng hai hoặc nhiều hơn hoạt động điền đầy ô tần số tương tự với phép xử lý nhiều phần ráp nối đã biết từ việc xử lý AAC có hiệu quả cao.

Fig.8e minh họa bộ mã hóa âm thanh để mã hóa tín hiệu âm thanh kênh đôi. Bộ mã hóa gồm có bộ chuyển đổi thời gian - phổ 860 để chuyển đổi tín hiệu âm thanh kênh đôi thành sự biểu diễn phổ. Hơn nữa, bộ phân tích phổ 866 để chuyển đổi tín hiệu âm thanh kênh đôi thành sự biểu diễn phổ. Thêm nữa, bộ phân tích phổ 866 được cung cấp để thực hiện việc phân tích để xác định, các phần phổ được mã hóa với độ phân giải cao, cụ thể, để tìm ra tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất và tìm thêm tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai.

Thêm nữa, bộ phân tích kênh đôi 864 được cung cấp để phân tích tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai để xác định rõ việc nhận biết kênh đôi nhận biết hoặc sự biểu diễn kênh đôi thứ nhất hoặc sự biểu diễn kênh đôi thứ hai.

Phụ thuộc vào kết quả của bộ phân tích kênh đôi, băng trong sự biểu diễn phổ thứ hai hoặc là được tham số hóa sử dụng sự biểu diễn kênh đôi thứ nhất hoặc sự biểu diễn kênh đôi thứ hai, và điều này được thực hiện bằng bộ mã hóa theo tham số 868. Khoảng tần số lõi, tức là, băng tần số dưới tần số bắt đầu IGF 309 của Fig.3a được mã hóa bởi bộ mã hóa lõi 870. Kết quả của khối 868 và 870 được nhập vào giao diện đầu ra 872. Như được biểu thị, bộ phân tích kênh đôi cung cấp sự nhận biết kênh đôi cho từng băng hoặc là trên tần số bắt đầu IGF hoặc cho toàn bộ khoảng tần số, và việc nhận biết kênh đôi này luôn chuyển tới giao diện đầu ra 872 sao cho dữ liệu này cũng được chứa trong đầu ra tín hiệu được mã hóa 873 bởi giao diện đầu ra 872.

Thêm nữa, tốt hơn là bộ mã hóa âm thanh bao gồm bộ biến đổi theo băng 862. Dựa trên sự quyết định của bộ phân tích kênh đôi 862, tín hiệu đầu ra của bộ chuyển đổi thời gian phổ 862 được biến đổi thành sự biểu diễn được biểu thị bởi bộ phân tích kênh đôi và, cụ thể, bởi ID kênh đôi 835. Do đó, đầu ra của bộ biến đổi theo băng 862

là tập hợp của các băng tần số nơi mà từng băng tần số có thể nằm trong sự biểu diễn kênh đôi thứ nhất hoặc sự biểu diễn kênh đôi khác thứ hai. Khi sáng chế được áp dụng trong toàn bộ băng, tức là, khi khoảng nguồn và khoảng khôi phục đều được xử lý bởi bộ biến đổi theo băng, bộ phân tích phổ 860 có thể phân tích sự biểu diễn này. Tuy nhiên, ngoài ra, bộ phân tích phổ 860 có thể cũng phân tích tín hiệu xuất ra bởi bộ biến đổi thời gian phổ như đã biểu thị bằng đường điều khiển 861. Do đó, bộ phân tích phổ 860 có thể áp dụng việc phân tích âm được ưu tiên trên đầu ra của bộ biến đổi theo băng 862 hoặc đầu ra của bộ chuyển đổi thời gian phổ 860 trước khi được xử lý bởi bộ biến đổi theo băng 862. Thêm nữa, bộ phân tích phổ có thể áp dụng chỉ báo của khoảng nguồn phù hợp nhất cho khoảng mục tiêu nhất định hoặc là trên kết quả của bộ biến đổi theo băng 862 hoặc trên kết quả của bộ biến đổi thời gian-phổ 860.

Tiếp theo, tham chiếu tới các hình vẽ Fig.9a và Fig.9d minh họa việc tính toán được ưu tiên của các giá trị thông tin năng lượng đã thảo luận trong phạm vi của Fig.3a và Fig.3b.

Tình trạng hiện tại của bộ mã hóa âm thanh trong kỹ thuật áp dụng các kỹ thuật khác nhau để tối thiểu hóa lượng dữ liệu biểu diễn tín hiệu âm thanh đã có. Bộ mã hóa âm thanh như USAC [1] áp dụng phép biến đổi thời gian thành tần số như MDCT để có sự biểu diễn phổ của tín hiệu âm thanh đã có. Các hệ số MDCT này được lượng tử hóa khai thác phương diện tâm thính học của hệ thống thính giác con người. Nếu tốc độ bit có sẵn được giảm, sự lượng tử hóa có được số lượng lớn đưa vào thô hơn của giá trị phổ được đưa về không mà dẫn tới thành phần lạ nghe được tại phía bộ giải mã. Để cải thiện chất lượng cảm giác, bộ giải mã theo tình trạng kỹ thuật điền đầy các phần phổ đã được đưa về không này với nhiễu âm ngẫu nhiên. Phương pháp IGF thu được các ô từ tín hiệu khác 0 còn lại để điền đầy khoảng trống trong phổ. Điều này quyết định cho chất lượng cảm giác của tín hiệu âm thanh được giải mã để đường bao phổ và việc phân bổ năng lượng của hệ số phổ được bảo toàn. Phương pháp điều chỉnh năng lượng được duy trì ở đây sử dụng thông tin phụ được truyền để khôi phục đường bao phổ MDCT của tín hiệu âm thanh.

Bên trong eSBR [15], tín hiệu âm thanh được lấy mẫu giảm ít nhất bởi các hệ số bằng hai và phần tần số cao của phổ được đưa về không một cách hoàn chỉnh ngoài [1, 17]. Phần được xóa này được thay thế bởi các kỹ thuật theo tham số, eSBR, trên phía

bộ giải mã. eSBR ngụ ý việc sử dụng của phép biến đổi bổ sung, việc biến đổi QMF được sử dụng để thay thế phần tần số cao rộng và để lấy lại mẫu tín hiệu âm thanh [17]. Việc này bổ sung sự phức tạp tính toán và mức tiêu hao bộ nhớ cho bộ mã hóa âm thanh.

Bộ mã hóa USAC [15] thường có khả năng điền đầy các lỗ trống phổ (các đường phổ đã đưa về không) với nhiễu âm ngẫu nhiên nhưng lại có các bất lợi sau đây: nhiễu âm ngẫu nhiên không thể bảo toàn cấu trúc tốt theo thời gian của tín hiệu chuyển tiếp và nó không thể bảo toàn cấu trúc sóng hài của tín hiệu âm.

Khu vực nơi mà eSBR hoạt động trên phía bộ giải mã được xóa hoàn toàn bởi bộ mã hóa [1]. Do đó eSBR dễ xóa các đường âm trong vùng tần số cao hoặc cấu trúc sóng hài biến dạng của tín hiệu gốc. Như độ phân giải tần số QMF của eSBR rất thấp và độ phục hồi của thành phần dạng sin chỉ có khả năng trong độ phân giải thô của giàn lọc ở dưới, việc tái tạo các thành phần âm trong eSBR trong khoảng tần số lặp lại có độ chính xác rất thấp.

eSBR sử dụng các kỹ thuật để điều chỉnh năng lượng của khu vực được ráp nối, việc điều chỉnh đường bao phổ [1]. Kỹ thuật này sử dụng giá trị năng lượng đã truyền trên lưới thời gian tần số QMF để tái tạo hình đường bao phổ. Tình trạng kỹ thuật không xử lý phổ được xáo trộn phần và do độ phân giải thời gian cao hoặc có thể cần lượng bit tương đối lớn để truyền giá trị năng lượng thích hợp hoặc áp dụng phép lượng tử hóa thô cho các giá trị năng lượng.

Phương pháp IGF không cần biến đổi bổ sung vì nó sử dụng phép biến đổi MDCT kế thừa mà được tính toán như được mô tả trong [15].

Phương pháp điều chỉnh năng lượng được đưa ra ở đây sử dụng thông tin phụ được tạo ra bởi bộ mã hóa để khôi phục đường bao phổ của tín hiệu âm thanh. Thông tin phụ này được tạo ra bởi bộ mã hóa như được mô tả dưới đây:

a) Áp dụng sự biến đổi MDCT được tạo cửa sổ cho tín hiệu âm thanh đầu vào [16, phần 4.6], tùy ý tính toán MDCT được tạo cửa sổ, hoặc ước tính MDCT được tạo cửa sổ từ MDCT được tính toán.

b) Áp dụng TNS/TTS trên hệ số MDCT [15, phần 7.8].

c) Tính toán năng lượng trung bình cho mọi băng thừa số tỷ lệ phía trên tần số bắt đầu IGF ($f_{IGFstart}$) tới tần số dừng IGF ($f_{IGFstop}$)

d) Lượng tử hóa các giá trị năng lượng

$f_{IGFstart}$ và $f_{IGFstop}$ là các tham số đã cho của người dùng.

Các giá trị đã tính toán từ bước c) và d) được mã hóa không tổn hao và được truyền như thông tin phụ với dòng bit đến bộ giải mã.

Bộ giải mã nhận giá trị đã truyền và sử dụng chúng để điều chỉnh đường bao phổ.

a) Khử lượng tử hóa các giá trị MDCT được truyền

b) Áp dụng điền đầy nhiễu âm USAC kế thừa nếu được báo hiệu

c) Áp dụng điền đầy ô IGF

d) Khử lượng tử hóa giá trị năng lượng được truyền

e) Điều chỉnh theo băng thừa số tỷ lệ đường bao phổ

f) Áp dụng TNS/TTS nếu được báo hiệu

Để $\hat{x} \in \mathbb{R}^N$ là MDCT được biến đổi, sự biểu diễn phổ có giá trị thực của tín hiệu âm thanh được tạo cửa sổ của chiều dài cửa sổ $2N$. Việc biến đổi này được mô tả trong [16]. Bộ mã hóa áp dụng tùy ý TNS trên $\hat{x}$

Trong [16, 4.6.2] sự phân bố của $\hat{x}$ trong các băng thừa số tỷ lệ được mô tả. Các băng thừa số tỷ lệ là tập hợp của bộ hệ số và được biểu thị và kí hiệu trong bản mô tả với scb .

Giới hạn của từng scb_k with $k = 0, 1, 2, \dots, max_sfb$ được định rõ bởi dãy - sub_offset (16, 4.6.2), trong $swb_offset[k]$ và $swb_offset[k+1]-1$ định rõ chỉ số thứ nhất và cuối cùng cho đường hệ số phổ thấp nhất và cao nhất có trong scb_k . Biểu thị băng thừa số tỷ lệ

$$scb_k := \{swb_offset[k], 1+swb_offset[k], 2+swb_offset[k], \dots, swb_offset[k+1]-1\}$$

Nếu công cụ IGF được sử dụng bởi bộ mã hóa, người dùng định rõ tần số bắt đầu IGF và tần số dừng IGF. Hai giá trị này ánh xạ với chỉ số băng thừa số tỷ lệ phù hợp nhất $igfStartSfb$ và $igfStopSfb$. Cả hai được tạo tín hiệu trong dòng truyền dữ liệu tới bộ giải mã.

Tài liệu [16] mô tả cả sự biến đổi khối dài và khối ngắn. Với khối dài, chỉ một tập hợp hệ số phổ cùng với một bộ thừa số tỷ lệ được truyền tới bộ giải mã. Đối với khối ngắn, tám cửa sổ ngắn với tám bộ khác nhau của hệ số phổ được tính toán. Để lưu tốc độ bit, các thừa số tỷ lệ của tám cửa sổ khối ngắn được nhóm lại bằng bộ mã hóa.

Trong trường hợp của IGF phương pháp được thể hiện ở đây sử dụng các băng thừa số tỷ lệ kế thừa để nhóm các giá trị phổ mà được truyền tới bộ giải mã.

$$E_k = \sqrt{\frac{1}{|scb_k|} \sum_{i \in scb_k} \hat{x}_i^2}$$

Trong đó $k = igfStartSfb, 1 + igfStartSfb, 2 + igfStartSfb, \dots, igfEndSfb$.

Để việc lượng tử hóa

$$\hat{E}_k = nINT(4\log_2(E_k))$$

được tính toán. Tất cả giá trị $\hat{E}_k$ được truyền tới bộ giải mã.

Các tác giả sáng chế giả định rằng bộ mã hóa này quyết định để nhóm $num_{windowgroup}$ tập hợp thừa số tỷ lệ.

Các tác giả sáng chế kí hiệu với w phần tập hợp nhóm này của tập hợp $\{0, 1, 2, \dots, 7\}$ là chỉ số của tám cửa sổ ngắn. w_l là tập hợp con thứ l của w , trong đó l là chỉ số của nhóm cửa sổ, $0 \leq l < num_{windowgroup}$.

Đối với việc tính toán khối ngắn, người dùng định rõ tần số bắt đầu/dừng IGF được ánh xạ với băng thừa số tỷ lệ thích hợp. Tuy nhiên, để đơn giản, biểu thị cho các khối ngắn $k = igfStartSfb, 1 + igfStartSfb, 2 + igfStartSfb, \dots, igfEndSfb$.

Việc tính toán năng lượng IGF sử dụng thông tin nhóm để nhóm giá trị $E_{k,l}$

$$E_{k,l} = \sqrt{\frac{1}{|w_l|} \sum_{j \in w_l} \frac{1}{|scb_k|} \sum_{i \in scb_k} \hat{x}_{j,i}^2}$$

Đối với việc lượng tử hóa

$$\hat{E}_{k,l} = nINT(4\log_2(E_{k,l}))$$

được tính toán. Tất cả giá trị $\hat{E}_{k,l}$ được truyền tới bộ giải mã.

Công thức mã hóa như đã đề cập trên đây hoạt động bằng cách sử dụng chỉ các các hệ số có giá trị thực MDCT $\hat{\mathbf{x}}$. Để thu được sự phân bổ năng lượng ổn định hơn trong khoảng IGF, đó là, làm giảm giao động biên độ theo thời gian, là một phương pháp thay thế có thể được sử dụng để tính toán giá trị $\hat{\mathbf{E}}_k$:

Đề $\hat{\mathbf{x}}_r \in \mathbb{R}^N$ là được biến đổi MDCT, sự biểu diễn phổ có giá trị thực của tín hiệu âm thanh được tạo cửa sổ của cửa sổ dài $2N$, và $\hat{\mathbf{x}}_i \in \mathbb{R}^N$ sự biểu diễn phổ được biến đổi MDCT giá trị thực của phần tương tự của tín hiệu âm thanh. Sự biểu diễn phổ MDCT $\hat{\mathbf{x}}_i$ có thể được tính toán chính xác hoặc được ước tính từ $\hat{\mathbf{x}}_r$. $\hat{\mathbf{c}} := [(\hat{\mathbf{x}}_r, \hat{\mathbf{x}}_i) \in \mathbb{C}^N$ biểu thị sự biểu diễn phổ phức hợp của tín hiệu âm thanh được tạo cửa sổ, có $\hat{\mathbf{x}}_r$ là phần thực và $\hat{\mathbf{x}}_i$ là phần ảo. Bộ mã hóa áp dụng tùy ý TNS trên $\hat{\mathbf{x}}_r$ và $\hat{\mathbf{x}}_i$.

Sau đây, năng lượng của tín hiệu gốc trong khoảng IGF có thể được đo với

$$E_{ok} = \frac{1}{|\text{scb}_k|} \sum_{i \in \text{scb}_k} \hat{c}_i^2$$

Năng lượng có giá trị thực và năng lượng giá trị phức của băng khôi phục, đó là, ô sẽ được sử dụng trên phía bộ giải mã trong việc khôi phục khoảng IGF scb_k được tính toán với:

$$E_{tk} = \frac{1}{|\text{scb}_k|} \sum_{i \in \text{tr}_k} \hat{c}_i^2, \quad E_{rk} = \frac{1}{|\text{scb}_k|} \sum_{i \in \text{tr}_k} \hat{x}_{ri}^2$$

Trong đó tr_k là bộ biểu thị khoảng ô nguồn được kết hợp, trong sự phụ thuộc của scb_k . Trong hai công thức trên đây, thay vì bộ chỉ số scb_k , bộ $\overline{\text{scb}_k}$ (được xác định sau bộ chỉ số này) có thể được sử dụng để tạo tr_k để đạt được các giá trị chính xác hơn E_t và E_r .

Tính toán

$$f_k = \frac{E_{ok}}{E_{tk}}$$

Nếu $E_{tk} > 0$, $f_k = 0$.

Với

$$E_k = \sqrt{f_k E_{rk}}$$

ngay sau đây, phiên bản ổn định hơn của E_k được tính toán, vì sự tính toán của E_k với giá trị MDCT chỉ được làm giảm bởi thực tế là giá trị MDCT không tuân theo định lý của Parseval, do đó chúng không phản ánh thông tin năng lượng hoàn thiện của giá trị phổ. $\hat{E}_k$ được tính toán như ở trên.

Như đã được lưu ý, với các khối ngắn ta thừa nhận rằng bộ mã hóa quyết định để nhóm các bộ thừa số tỷ lệ $num_{windowgroup}$. Như ở trên, w_l biểu thị tập hợp con thứ l của w , trong đó l là chỉ số của nhóm cửa sổ, $0 \leq l < num_{windowgroup}$.

Một lần nữa, phiên bản thay thế đã mô tả ở trên để tính toán bản ổn định hơn của $E_{k,l}$ có thể được tính toán. Với việc xác định $\hat{c} := [(\hat{x}_l, \hat{x}_i)] \in \mathbb{C}^N$, $\hat{x}_l \in \mathbb{R}^N$ là tín hiệu âm thanh được tạo cửa sổ được biến đổi MCDT và $\hat{x}_i \in \mathbb{R}^N$ là tín hiệu âm thanh được tạo cửa sổ được biến đổi MDST có độ dài $2N$, tính toán

$$E_{ok,l} = \frac{1}{|w_l|} \sum_{i \in w_l} \frac{1}{|scb_k|} \sum_{i \in scb_k} \hat{c}_{i,l}^2$$

Tương tự tính

$$E_{tk,l} = \frac{1}{|w_l|} \sum_{i \in w_l} \frac{1}{|scb_k|} \sum_{i \in tr_k} \hat{c}_{i,l}^2, \quad E_{rk,l} = \frac{1}{|w_l|} \sum_{i \in w_l} \frac{1}{|scb_k|} \sum_{i \in tr_k} \hat{x}_{r,l}^2$$

và tiếp tục với hệ số $f_{k,l}$

$$f_{k,l} = \frac{E_{ok,l}}{E_{tk,l}}$$

mà được sử dụng để điều chỉnh $E_{rk,l}$ được tính toán trước đây:

$$E_{k,l} = \sqrt{f_{k,l} E_{rk,l}}$$

$\hat{E}_{k,l}$ được tính toán như ở trên.

Quy trình không những sử dụng năng lượng băng khôi phục hoặc được suy ra từ băng khôi phục phức hợp hoặc từ giá trị MDCT, mà còn sử dụng thông tin năng lượng từ khoảng nguồn cung cấp việc khôi phục năng lượng cải thiện hơn.

Đặc biệt, bộ tính toán theo tham số 1006 được tạo cấu hình để tính toán thông tin năng lượng cho băng khôi phục sử dụng thông tin trên năng lượng của băng khôi phục và sử dụng thêm thông tin trên năng lượng của khoảng nguồn để sử dụng cho việc khôi phục băng khôi phục.

Hơn nữa, bộ tính toán theo tham số 1006 được tạo cấu hình để tính toán thông tin năng lượng (Eok) trên băng khôi phục của phổ phức hợp của tín hiệu gốc, để tính toán thông tin năng lượng thêm (Erk) trên khoảng nguồn của phần có giá trị thực của phổ phức hợp trong tín hiệu gốc được sử dụng cho việc khôi phục băng khôi phục, và trong đó bộ tính toán theo tham số được tạo cấu hình để tính toán thông tin năng lượng cho băng khôi phục sử dụng thông tin năng lượng (Eok) và thông tin năng lượng thêm (Erk).

Thêm nữa, bộ tính toán theo tham số 1006 được tạo cấu hình để định rõ thông tin năng lượng thứ nhất (Eok) trên băng thừa số tỷ lệ đã khôi phục của phổ phức hợp của trong tần số gốc, để xác định thông tin năng lượng thứ hai (Etk) trên khoảng nguồn của phổ phức hợp của tín hiệu gốc được sử dụng để khôi phục băng thừa số tỷ lệ đã khôi phục, để xác định thông tin năng lượng thứ ba (Erk) trên khoảng nguồn của phần có giá trị thực của phổ phức hợp của tín hiệu gốc được sử dụng để khôi phục băng thừa số tỷ lệ đã khôi phục, để xác định thông tin trọng số dựa trên mối liên hệ giữa ít nhất hai phần của thông tin năng lượng thứ nhất, thông tin năng lượng thứ hai, và thông tin năng lượng thứ ba, và để gán trọng số một trong số thông tin năng lượng thứ nhất và thông tin năng lượng thứ ba sử dụng thông tin gán trọng số để thu được thông tin năng lượng có trọng số và sử dụng thông tin năng lượng có trọng số như là thông tin năng lượng băng khôi phục.

Các ví dụ cho việc tính toán như sau, nhưng nhiều cách khác là có khả năng đối với người có hiểu biết trung bình trong lĩnh vực kỹ thuật theo quan điểm về nguyên lý thông thường ở trên:

A)

$$f_k = E_{ok}/E_{tk};$$

$$E_k = \sqrt{f_k * E_{rk}};$$

B)

$$f_k = E_{tk}/E_{ok};$$

$$E_k = \sqrt{(1/f_k) * E_{rk}};$$

C)

$$f_k = E_{rk}/E_{tk};$$

$$E_k = \sqrt{f_k * E_{ok}}$$

D)

$$f_k = E_{tk}/E_{rk};$$

$$E_k = \sqrt{(1/f_k) * E_{ok}}$$

Tất cả các ví dụ này xác nhận sự thật là mặc dù chỉ các giá trị MDCT thực được xử lý trên phía bộ giải mã, việc tính toán thực tế do sự phù hợp và bổ sung của miền thời gian tức là xóa bỏ hoàn toàn cách thức được tạo sử dụng các số phức. Tuy nhiên, cụ thể, việc xác định 918 của thông tin năng lượng ô của các phần phổ thêm 922, 923 của băng khôi phục 920 cho các giá trị tần số khác phần phổ thứ nhất 921 có các tần số trong băng khôi phục 920 dựa vào giá trị MDCT thực. Vì thế, thông tin năng lượng đã truyền tới bộ giải mã sẽ nhỏ hơn thông tin năng lượng E_{ok} trên băng khôi phục của phổ phức hợp của tín hiệu gốc. Ví dụ cho trường hợp C ở trên, điều này có nghĩa là yếu tố f_k (thông tin trọng số) có thể nhỏ hơn 1.

Trên phía bộ giải mã, nếu công cụ IGF được tạo tín hiệu là bật (ON), giá trị truyền $\hat{E}_k$ thu được từ dòng bit và sẽ được khử lượng tử hóa với

$$E_k = 2^{\frac{1}{4}\hat{E}_k}$$

cho tất cả $k = \text{igfStartSfb}, 1 + \text{igfStartSfb}, 2 + \text{igfStartSfb}, \dots, \text{igfEndSfb}$

Bộ giải mã khử lượng tử hóa giá trị MDCT đã truyền tới $x \in \mathbb{R}^N$ và tính toán năng lượng dùng được còn lại:

$$sE_k := \sum_{i \in scb_k} x_i^2$$

trong đó k nằm trong khoảng như được xác định ở trên.

Các tác giả sáng chế biểu thị $\overline{scb_k} = \{i | i \in scb_k \wedge x_i = 0\}$. Tập hợp này gồm có tất cả các chỉ số của băng thừa số tỷ lệ scb_k mà hệ số được lượng tử hóa tới giá trị không bởi bộ mã hóa.

IGF có được phương pháp băng con (không được mô tả ở đây) được sử dụng để điền đầy khoảng trống phổ thu được từ sự lượng tử hóa thô của giá trị phổ MDCT tại

phía bộ mã hóa bằng việc sử dụng giá trị khác không của MDCT đã truyền. x sẽ bao gồm thêm các giá trị mà thay thế tất cả các giá trị được đưa về không trước. Năng lượng ô được tính toán bởi:

$$tE_k := \sum_{i \in scb_k} x_i^2 \quad \text{trong đó } k \text{ trong khoảng như được xác định ở trên.}$$

Năng lượng thiếu trong băng khôi phục được tính bằng:

$$mE_k = |scb_k| E_k^2 - sE_k$$

Và thừa số khuếch đại cho việc điều chỉnh thu được bởi:

$$g = \begin{cases} \sqrt{\frac{mE_k}{tE_k}} & \text{if } [(mE)_k > 0 \wedge tE_k > 0] \\ 0 & \text{else} \end{cases}$$

Với

$$g' = \min(g, 10)$$

Việc điều chỉnh đường bao phổ sử dụng thừa số khuếch đại là:

$$x_i := g' x_i$$

cho tất cả $i \in \overline{scb_k}$ và k trong khoảng như đã định rõ ở trên.

Khôi phục hình dạng đường bao phổ của x thành tạo hình đường bao phổ ban đầu $\hat{x}$.

Với trình tự cửa sổ ngắn, tất cả các phép tính toán như được mô tả ở trên cùng nguyên lý tương tự, nhưng việc nhóm các băng thừa số tỷ lệ được xem xét. Các tác giả sáng chế biểu thị là $E_{k,l}$ giá trị năng lượng được lượng tử hóa, được nhóm thu được từ dòng bit. Tính toán

$$sE_{k,l} := \frac{1}{|w_l|} \sum_{j \in w_l} \sum_{i \in scb_{j,k}} x_{j,i}^2$$

và

$$pE_{k,l} := \frac{1}{|w_l|} \sum_{j \in w_l} \sum_{i \in scb_{j,k}} x_{j,i}^2$$

Chỉ số l miêu tả chỉ số cửa sổ của trình tự 4 khối ngắn.

Tính toán

$$mE_{k,l} = |scb_k|E_{k,l}^2 - sE_{k,l}$$

Và

$$g = \begin{cases} \sqrt{\frac{mE_{k,l}}{pE_{k,l}}} & \text{if } [(mE)_{k,l} > 0 \wedge pE_{k,l} > 0] \\ 0 & \text{else} \end{cases}$$

Với

$$g' = \min(g, 10)$$

Áp dụng

$$x_{j,l} := g' x_{j,l}$$

cho tất cả $l \in \overline{scb_{k,l}}$.

Với các ứng dụng tốc độ bit thấp nhóm từng cặp giá trị E_k có khả năng không mất quá nhiều độ chính xác. Phương pháp này chỉ được áp dụng với khối dài:

$$E_{k \gg 1} = \sqrt{\frac{1}{|scb_k \cup scb_{k+1}|} \sum_{i \in scb_k \cup scb_{k+1}} \hat{x}_i^2}$$

trong đó $k = \text{igfStartSfb}, 2 + \text{igfStartSfb}, 4 + \text{igfStartSfb}, \dots, \text{igfEndSfb}$.

Một lần nữa, sau khi lượng tử hóa tất cả tín hiệu, $E_{k \gg 1}$ được truyền tới bộ giải mã.

Fig.9a minh họa thiết bị giải mã tín hiệu âm thanh được mã hóa gồm có sự biểu diễn được mã hóa của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất và sự biểu diễn được mã hóa của dữ liệu tham số biểu thị năng lượng phổ cho tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai. Tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất được xác định tại 901a trên Fig.9a, và sự biểu diễn được mã hóa của dữ liệu tham số được biểu thị tại 901b trên Fig.9a. Bộ giải mã âm thanh 900 được cung cấp cho việc giải mã sự biểu diễn được mã hóa 901a của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất để thu tập hợp thứ nhất được giải mã của phần phổ thứ nhất 904 và để giải mã sự biểu diễn được mã hóa của dữ liệu tham số để thu được dữ liệu tham số được giải mã 902 cho tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai biểu thị năng lượng riêng cho băng khôi phục riêng, trong

đó phần phổ thứ hai được đặt trong băng khôi phục. Thêm nữa, bộ tái tạo tần số 906 được cung cấp để khôi phục giá trị phổ của băng khôi phục gồm có phần phổ thứ hai. Bộ tái tạo tần số 906 sử dụng phần phổ thứ nhất của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất và thông tin năng lượng riêng cho băng khôi phục, trong đó băng khôi phục bao gồm phần phổ thứ nhất và phần phổ thứ hai. Bộ tái tạo tần số 906 gồm có bộ tính toán 912 để xác định thông tin năng lượng tồn tại bao gồm năng lượng được tích lũy của phần phổ thứ nhất có tần số trong băng khôi phục. Thêm nữa, bộ tái tạo tần số 906 bao gồm bộ tính toán 918 để xác định thông tin năng lượng ô của phần phổ khác nữa của băng khôi phục và giá trị tần số khác nhau từ phần phổ thứ nhất, trong đó, giá trị tần số này có tần số trong băng khôi phục, trong đó phần phổ khác nữa được tạo ra bởi việc tái tạo tần số sử dụng phần phổ thứ nhất khác phần phổ thứ nhất trong băng khôi phục.

Bộ tái tạo tần số 906 còn bao gồm bộ tính toán 914 cho năng lượng thiếu trong băng khôi phục, và bộ tính toán 914 hoạt động sử dụng năng lượng riêng cho băng khôi phục và năng lượng còn lại được tạo ra bởi khối 912. Hơn nữa, bộ tái tạo tần số 906 gồm có bộ điều chỉnh đường bao phổ 916 để điều chỉnh phần phổ thêm nữa trong băng khôi phục dựa trên thông tin năng lượng thiếu và thông tin năng lượng ô được tạo ra bởi khối 918.

Tham chiếu tới Fig.9c minh họa băng khôi phục nhất định 920. Băng khôi phục bao gồm phần phổ thứ nhất trong băng khôi phục như phần phổ thứ nhất 306 trên Fig.3a minh họa dưới dạng biểu đồ ở 912. Hơn nữa, phần còn lại của giá trị phổ trong băng khôi phục 920 được tạo ra sử dụng vùng nguồn, ví dụ từ băng thừa số tỷ lệ 1,2,3 dưới tần số bắt đầu điền đầy khoảng trống thông minh 309 của Fig.3a. Bộ tái tạo tần số 906 được tạo cấu hình để tạo ra giá trị phổ thô cho phần phổ thứ hai 922 và 923. Sau đó, thừa số khuếch đại g được tính toán như được minh họa trên Fig.9c để cuối cùng điều chỉnh giá trị phổ thô trong băng phổ 922, 923 để thu được phần phổ thứ hai đã khôi phục và điều chỉnh trong băng khôi phục 920 mà giờ đây có độ phân giải phổ tương tự, tức là khoảng cách đường giống nhau như phần phổ thứ nhất 921. Đây là điều quan trọng để hiểu rõ rằng phần phổ thứ nhất trong băng khôi phục đã minh họa ở 921 trên Fig.9c được giải mã bởi bộ giải mã âm thanh 900 và không chịu tác động bởi khối đã thể hiện điều chỉnh đường bao 916 của Fig.9b. Thay vì, phần phổ thứ nhất

trong băng khôi phục đã cho biết ở 921 là ở bên trái, từ phần phổ thứ nhất này là đầu ra bởi băng thông đầy đủ hoặc bộ giải mã âm thanh tốc độ đầy đủ 900 thông qua đường 904.

Tiếp theo, ví dụ nhất định với số thực được thảo luận. Năng lượng tồn tại như được tính toán bởi khối 912 là, ví dụ như, năm đơn vị năng lượng và năng lượng này là năng lượng của ví dụ đã cho biết bốn đường phổ trong phần phổ thứ nhất 921.

Thêm nữa, giá trị năng lượng E3 cho băng khôi phục tương ứng với băng thừa số tỷ lệ 6 của Fig.3b hoặc 3a là bằng với 10 đơn vị. Quan trọng là, giá trị năng lượng không chỉ bao gồm năng lượng của phần phổ 922, 923 mà còn bao gồm năng lượng đầy đủ của băng khôi phục 920 như được tính toán trên phía bộ mã hóa, tức là, trước khi thực hiện việc sử dụng phân tích phổ, ví dụ như, màn chắn âm. Do đó, mười đơn vị năng lượng che phần phổ thứ nhất và thứ hai trong băng khôi phục. Sau đó, nó được giả định rằng năng lượng của dữ liệu khoảng nguồn cho khối 922, 923 hoặc cho dữ liệu khoảng mục tiêu thô cho khối 922, 923 là bằng với tám đơn vị năng lượng. Do đó, năng lượng thiếu của năm đơn vị được tính toán.

Dựa trên năng lượng khuyết được tách ra bởi năng lượng ô tEk, thừa số khuếch đại bằng 0,79 được tính toán. Sau đó, đường phổ thô cho phần phổ thứ hai 922, 923 được nhân lên với thừa số khuếch đại tính toán. Theo đó, chỉ các giá trị phổ cho phần phổ thứ hai 922, 923 được điều chỉnh và đường phổ cho phần phổ thứ nhất 921 không chịu tác động bởi việc điều chỉnh đường bao này. Sau khi giá trị phổ thô cho phần phổ thứ hai 922, 923, băng khôi phục hoàn chỉnh được tính toán gồm có phần phổ thứ nhất trong băng khôi phục, và gồm đường phổ trong phần phổ thứ hai 922, 923 trong băng khôi phục 920.

Tốt hơn là, khoảng nguồn để tạo ra dữ liệu phổ thô trong băng 922, 923 là, với tần số, dưới tần số bắt đầu IGF 309 và băng khôi phục 920 ở trên tần số bắt đầu IGF 309.

Thêm nữa, ưu tiên các biên băng khôi phục trùng với các biên băng thừa số tỷ lệ. Do đó, băng khôi phục có, trong một phương án, kích thước của băng thừa số tỷ lệ tương ứng của bộ giải mã âm thanh lõi hoặc, được đặt kích thước để, khi việc tạo cặp năng lượng được áp dụng, giá trị năng lượng cho băng khôi phục cung cấp năng lượng

của hai hoặc nhiều số nguyên cao hơn của băng thừa số tỷ lệ. Do đó, khi được giả định rằng việc tích lũy năng lượng được thực hiện cho băng thừa số tỷ lệ 4, băng thừa số tỷ lệ 5 và băng thừa số tỷ lệ 6, sau đó biên tần số thấp hơn của băng khôi phục 920 là bằng với biên thấp hơn của băng thừa số tỷ lệ 4 và biên tần số cao hơn của băng khôi phục 920 trùng với biên của băng cao hơn của thừa số tỷ lệ 6.

Tiếp theo, Fig.9d được mô tả để thể hiện chức năng nữa của bộ giải mã của Fig.9a. Bộ giải mã âm thanh 900 nhận giá trị phổ khử lượng tử hóa tương ứng với phần phổ thứ nhất của tập hợp thứ nhất của phần phổ và, bổ sung thêm, thừa số tỷ lệ cho băng thừa số tỷ lệ như được minh họa trên Fig.3b được cung cấp cho khối tỉ lệ nghịch đảo 940. Khối tỉ lệ nghịch đảo 940 cung cấp tất cả các tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất dưới tần số bắt đầu IGF 309 của Fig.3a và, bổ sung thêm, phần phổ thứ nhất trên tần số bắt đầu IGF, tức là phần phổ thứ nhất 304, 305, 306, 307 của Fig.3a được đặt tất cả trong băng khôi phục như được minh họa ở 941 trên Fig.9d. Thêm nữa, phần phổ thứ nhất trong băng nguồn được sử dụng để điền đầy ô tần số trong băng khôi phục được cung cấp cho bộ điều chỉnh/tính toán đường bao 942 và khối này nhận thêm thông tin năng lượng cho băng khôi phục được cung cấp như thông tin phụ tham số tới tín hiệu âm thanh được mã hóa như được minh họa ở 943 của Fig.9d. Sau đó, bộ điều chỉnh/tính toán đường bao 942 cung cấp chức năng của Fig.9b và Fig.9c và giá trị phổ được điều chỉnh đầu ra cuối cùng cho phần phổ thứ hai trong băng khôi phục. Các giá trị được điều chỉnh 922, 923 cho phần phổ thứ hai trong băng khôi phục và phần phổ thứ nhất 921 trong băng khôi phục biểu thị rằng đường 941 trên Fig.9d biểu diễn kết hợp sự biểu diễn phổ hoàn chỉnh của băng khôi phục.

Tiếp theo, tham chiếu tới Fig.10a và Fig.10b để giải thích các phương án được ưu tiên của bộ mã hóa âm thanh để mã hóa tín hiệu âm thanh để cung cấp hoặc tạo ra tín hiệu âm thanh được giải mã. Bộ giải mã gồm có bộ chuyển đổi thời gian/phổ 1002 cung cấp bộ phân tích phổ 1004, và bộ phân tích phổ 1004 một mặt được nối với bộ tính toán và mặt khác được nối với bộ mã hóa âm thanh 1008. Bộ mã hóa âm thanh 1008 cung cấp sự biểu diễn được mã hóa của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất và bao gồm tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai. Mặt khác, bộ tính toán theo tham số 1006 cung cấp thông tin năng lượng cho băng khôi phục bao gồm phần phổ thứ nhất và thứ hai. Thêm nữa, bộ mã hóa âm thanh 1008 được tạo cấu hình để tạo

ra sự biểu diễn được mã hóa thứ nhất của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất có độ phân giải phổ thứ nhất trong đó bộ mã hóa âm thanh 1008 cung cấp thừa số tỷ lệ cho tất cả các băng của sự biểu diễn phổ được tạo ra bởi khối 1002. Và, như được minh họa trên Fig.3b, bộ mã hóa cung cấp thông tin năng lượng ít nhất cho băng khôi phục được định vị, đối với tần số, phía trên tần số bắt đầu IGF 309 như được minh họa trên Fig.3a. Do đó, để băng khôi phục tốt hơn là trùng với băng thừa số tỷ lệ hoặc với các nhóm thừa số tỷ lệ, hai giá trị được đưa ra,... thừa số tỷ lệ tương ứng từ bộ mã hóa âm thanh 1008 và, bổ sung thêm, thông tin năng lượng cung cấp bởi bộ tính toán theo tham số 1006.

Bộ mã hóa âm thanh tốt hơn là có băng thừa số tỷ lệ với các băng thông tần số khác nhau, tức là, với số lượng khác nhau của giá trị phổ. Theo đó, bộ tính toán theo tham số gồm có bộ chuẩn hóa 1012 để chuẩn hóa năng lượng cho băng thông khác nhau đối với băng thông của băng khôi phục cụ thể. Để đạt được mục đích này, bộ chuẩn hóa 1012 nhận, như đầu vào, năng lượng trong băng và số lượng các giá trị phổ trong băng và bộ chuẩn hóa 1012 sau đó cung cấp năng lượng đã chuẩn hóa mỗi băng khôi phục/băng thừa số tỷ lệ.

Thêm nữa, bộ tính toán theo tham số 1006 của Fig.10a gồm có bộ tính toán giá trị năng lượng nhận thông tin điều khiển lỗi hoặc bộ mã hóa âm thanh 1008 như được minh họa bằng đường 1007 trên Fig.10a. Thông tin điều khiển này có thể bao gồm thông tin trên khối dài/ngắn được sử dụng bởi bộ mã hóa âm thanh và/hoặc việc nhóm thông tin. Vì thế nên, trong khi thông tin trên các khối dài/ngắn và việc nhóm thông tin trên cửa sổ ngắn liên quan với việc nhóm "thời gian", việc nhóm thông tin có thể còn có liên quan với việc nhóm phổ, tức là, việc nhóm hai băng thừa số tỷ lệ thành băng khôi phục đơn. Vì thế, bộ tính toán giá trị năng lượng 1014 cung cấp giá trị năng lượng đơn cho từng băng đã được nhóm bao gồm phần phổ thứ nhất và thứ hai khi chỉ phần phổ được nhóm.

Fig.10d minh họa phương án nữa để thực hiện việc nhóm phổ. Để đạt được mục đích này, khối 1016 được tạo cấu hình để tính toán giá trị năng lượng cho hai băng liên kề. Sau đó, trong khối 1018, giá trị năng lượng cho băng liên kề được so sánh và, khi giá trị năng lượng không khác biệt nhiều hơn hoặc khác biệt ít hơn đã xác định bởi, ví dụ, ngưỡng, sau giá trị (được chuẩn hóa) đơn cho cả các băng được tạo ra như được

biểu thị trong khối 1020. Như được minh họa bởi đường 1019, khối 1018 có thể được bỏ qua. Thêm nữa, việc tạo ra giá trị đơn cho hai hoặc nhiều băng được thể hiện bởi khối 1020 có thể được điều khiển bởi bộ mã hóa tốc độ bit điều khiển 1024. Do đó, khi tốc độ bit được làm giảm, bộ điều khiển tốc độ bit được mã hóa 1024 điều khiển khối 1020 để tạo ra giá trị chuẩn hóa đơn cho hai hoặc nhiều băng thậm chí dù việc so sánh trong khối 1018 không được cho phép để nhóm giá trị thông tin năng lượng.

Trong trường hợp bộ mã hóa âm thanh thực hiện việc nhóm hai hoặc nhiều cửa sổ, việc nhóm này cũng được áp dụng cho thông tin năng lượng. Khi bộ mã hóa lỗi thực hiện việc nhóm hai hoặc nhiều khối ngắn, sau đó, để hai hoặc nhiều khối này, chỉ là bộ đơn của thừa số tỷ lệ được tính toán và truyền. Trên phía bộ giải mã, bộ giải mã âm thanh sau đó sử dụng bộ tương tự của thừa số tỷ lệ cho cả cửa sổ được nhóm.

Đối với việc tính toán thông tin năng lượng, giá trị phổ trong băng khôi phục được tích lũy trên hai hoặc nhiều cửa sổ ngắn. Nói cách khác, có nghĩa là giá trị phổ trong băng khôi phục nhất định cho khối ngắn và cho khối ngắn tiếp theo được tích lũy với nhau và chỉ thông tin năng lượng đơn được truyền cho băng khôi phục này chứa khối ngắn. Sau đó, trên phía bộ giải mã, việc điều chỉnh đường bao được mô tả đối với Fig.9a tới 9d không được thực hiện riêng rẽ cho từng khối ngắn nhưng được thực hiện với nhau cho tập hợp của cửa sổ ngắn đã nhóm.

Việc chuẩn hóa tương ứng sau đó lại được áp dụng để thậm chí bất kỳ việc tạo nhóm trong tần số hoặc tạo nhóm trong thời gian được thực hiện, việc chuẩn hóa dễ dàng cho phép điều đó, để tính toán thông tin giá trị năng lượng trên phía bộ giải mã, một mặt chỉ giá trị thông tin năng lượng và số lượng đường phổ trong băng khôi phục hoặc trong tập hợp của băng khôi phục đã được nhóm đã biết.

Trong sơ đồ BWE thuộc tình trạng kỹ thuật, việc khôi phục vùng phổ HF ở trên đã có được gọi là tần số giao nhau thường dựa trên việc ráp nối phổ. Điển hình, vùng HF gồm nhiều phần ráp nối liền kề và từng phần ráp nối này được bắt nguồn từ các vùng băng thông qua (BP) của phổ LF thấp hơn tần số giao nhau đã có. Trong sự biểu diễn giàn lọc của tín hiệu, hệ thống sao chép bộ hệ số băng con liền kề ngoài phổ LF vào trong vùng mục tiêu. Đường biên của các tập hợp được chọn là phụ thuộc hệ thống điển hình và không phụ thuộc tín hiệu. Đối với một số nội dung tín hiệu, việc lựa chọn

phần ráp nối ổn định này dẫn tới âm sắc và màu sắc khó chịu của tín hiệu được khôi phục.

Các phương pháp khác chuyển tín hiệu LF tới HF thông qua sự biến điệu băng phụ đơn (single side band - SSB) thích ứng tín hiệu. Các phương pháp này có độ phức tạp tính toán cao so với [1] khi chúng hoạt động tại tốc độ lấy mẫu cao trên mẫu miền thời gian. Ngoài ra, việc ráp nối có thể không ổn định, đặc biệt cho tín hiệu không có âm điệu (ví dụ đoạn vô thanh), và do đó việc ráp nối thích ứng tín hiệu thuộc tình trạng kỹ thuật có thể đưa tới sự suy yếu thành tín hiệu.

Phương pháp theo sáng chế được gọi là việc điền đầy khoảng trống thông minh (Intelligent Gap Filling-IGF) và, đây là cấu hình được ưu tiên, nó được sử dụng trong hệ thống BWE dựa trên việc biến đổi thời gian-tần số, như ví dụ, biến đổi cosin rời rạc cải biên (MDCT). Tuy nhiên, bài học của sáng chế là tính ứng dụng thông thường, ví dụ tương tự bên trong giàn lọc gương cầu phương (Quadrature Mirror Filterbank-QMF) dựa trên hệ thống.

Lợi thế của cấu hình IGF dựa trên MDCT là sự tích hợp trơn tru thành MDCT dựa trên lõi âm thanh, ví dụ phép mã hóa âm thanh tiên tiến MPEG (Advanced Audio Coding - AAC). Việc phân bổ phép biến đổi tương tự cho phép mã hóa âm thanh dạng sóng và cho BWE làm giảm độ tính toán phức tạp toàn bộ cho việc mã hóa âm thanh một cách đáng kể.

Tuy nhiên, sáng chế cung cấp độ phân giải cho các vấn đề có tính ổn định vốn có được xây dựng trong sơ đồ ráp nối thích ứng trong tình trạng kỹ thuật.

Hệ thống đưa ra được dựa trên việc quan sát với một số tín hiệu, việc lựa chọn ráp nối ngẫu nhiên có thể dẫn tới thay đổi âm sắc và nhuộm màu tín hiệu. Nếu tín hiệu là âm trong khoảng nguồn phổ (SSR) nhưng giống nhiều âm trong vùng mục tiêu phổ (STR), việc ráp nối nhiều âm STR bởi âm SSR có thể dẫn tới âm sắc không tự nhiên. Âm sắc của tín hiệu có thể cũng thay đổi vì cấu trúc âm của tín hiệu có thể bị lệch đồng chỉnh hoặc thậm chí bị phá hủy bởi quy trình ráp nối.

Hệ thống IGF được đề xuất thực hiện việc lựa chọn ô thông minh sử dụng tính tương quan chéo như việc đo độ giống nhau giữa SSR cụ thể và STR cụ thể. Tính tương quan chéo của hai tín hiệu cung cấp phép đo tương tự của các tín hiệu này và sự

trễ của tính tương quan tối đa và ký hiệu của nó. Do đó, phương pháp về tính tương quan dựa trên việc lựa chọn ô có thể cũng được sử dụng để điều chỉnh một cách chính xác sự dịch chuyển phổ của phổ được sao chép để trở nên có khả năng gần với cấu trúc phổ ban đầu.

Đóng góp cơ bản của hệ thống được đề xuất là việc chọn phép đo tương tự ổn định, cũng như kỹ thuật để ổn định quy trình lựa chọn ô. Kỹ thuật đã đưa ra cung cấp sự cân bằng tối ưu giữa việc thích ứng tín hiệu ngay lập tức và, tại thời gian giống nhau, có tính ổn định theo thời gian. Việc cung cấp tính ổn định theo thời gian là đặc biệt quan trọng cho tín hiệu mà có sự đồng dạng không đáng kể của SSR và STR và do đó thể hiện giá trị tương quan chéo thấp hoặc nếu phép đo tương tự được sử dụng không xác định. Trong các trường hợp này, tính ổn định ngăn ngừa trạng thái ngẫu nhiên giả của việc lựa chọn ô thích ứng.

Ví dụ, lớp tín hiệu mà thường đặt ra các vấn đề của BWE thuộc tình trạng kỹ thuật được xác định đặc tính tập trung riêng của năng lượng của vùng phổ bất kỳ như được thể hiện trên Fig.12a (trái). Mặc dù đây là phương pháp có sẵn để điều chỉnh đường bao phổ và tính âm điệu của phổ đã khôi phục trong vùng mục tiêu, với một số tín hiệu các phương pháp này không có khả năng bảo toàn âm sắc tốt như được thể hiện trên Fig.12a (phải). Trong ví dụ được thể hiện trên Fig.12a, độ lớn của phổ trong vùng mục tiêu của tín hiệu gốc trên tần số giao nhau f_{xover} (Fig.12a, trái) giảm gần như tuyến tính. Ngược lại, trong phổ được khôi phục (Fig.12a, phải) tập hợp riêng biệt của độ nghiêng và các đỉnh có mặt mà được hiểu như giả âm màu hóa âm sắc.

Bước quan trọng của phương pháp mới là để định rõ tập hợp của các ô mà trong đó sự tương tự tiếp theo dựa trên việc lựa chọn có thể diễn ra. Thứ nhất, đường biên ô của cả khoảng nguồn và khoảng mục tiêu được định rõ với nhau. Do đó, vùng mục tiêu giữa tần số bắt đầu IGF của bộ mã hóa lõi $f_{IGFstart}$ và tần số có giá trị cao nhất $f_{IGFstop}$ được tách thành số nguyên tùy chọn n_{Tar} của các ô, từng ô này có kích thước được định rõ riêng biệt. Sau đó, từng ô mục tiêu $tar[idx_{tar}]$, tập hợp của ô nguồn có kích thước bằng nhau $src[idx_{src}]$ được tạo ra. Bởi vậy, mức độ cơ bản của tính tự do của hệ thống IGF được xác định. Tổng số ô nguồn n_{Src} được xác định bởi bằng thông của vùng nguồn.

$$bw_{src} = (f_{IGFstart} - f_{IGFmin})$$

trong đó f_{IGFmin} là tần số khả dụng có giá trị thấp nhất cho việc lựa chọn ô sao cho số nguyên n_{src} của các ô nguồn khớp vào bw_{src} . Số ô nguồn tối thiểu là 0.

Để làm tăng thêm mức độ tự do cho việc lựa chọn và điều chỉnh, các ô nguồn có thể được xác định để chồng lấp nhau, bởi hệ số chồng lấp giữa 0 và 1, trong đó 0 có nghĩa là không chồng lấp và 1 có nghĩa là chồng lấp 100%. Trường hợp chồng lấp 100% biểu thị rằng chỉ có một hoặc không có ô nguồn nào có giá trị.

Fig.12b thể hiện ví dụ của các đường biên ô của tập hợp các ô. Trong trường hợp này, tất cả ô mục tiêu được tương quan với từng ô nguồn. Trong ví dụ này, các ô nguồn chồng lấp 50%.

Với ô mục tiêu, sự tương quan chéo được tính toán với các ô nguồn khác nhau tại độ trễ lên đến các ngăn $xcorr_maxLag$. Đối với ô mục tiêu đã cho idx_{tar} và ô nguồn idx_{src} , $xcorr_val[idx_{tar}][idx_{src}]$ đưa ra giá trị tối đa của sự tương quan chéo tuyệt đối giữa các ô, trong khi $xcorr_lag[idx_{tar}][idx_{src}]$ đưa ra độ trễ mà giá trị tối đa này xuất hiện và $xcorr_lag[idx_{tar}][idx_{src}]$ đưa ra dấu hiệu sự tương quan chéo tại $xcorr_lag[idx_{tar}][idx_{src}]$.

Tham số $xcorr_lag$ được sử dụng để điều khiển tính chặt chẽ của sự phù hợp giữa ô nguồn và ô mục tiêu. Tham số này dẫn tới các giả âm được giảm bớt và giúp bảo toàn tốt hơn âm sắc và sắc thái của tín hiệu.

Trong một số cảnh có thể xảy ra đó là kích thước của ô mục tiêu cụ thể lớn hơn kích thước của các ô nguồn có giá trị. Trong trường hợp này, ô nguồn có giá trị được lặp lại mỗi lần mà cần thiết để điền đầy ô mục tiêu đặc biệt một cách hoàn chỉnh. Việc này vẫn có thể thể hiện sự tương quan chéo giữa ô mục tiêu lớn và ô nguồn nhỏ hơn để có vị trí tốt nhất của ô nguồn trong ô mục tiêu về mặt độ trễ $xcorr_lag$ và ký hiệu $corr_sign$ tương quan chéo.

Sự tương quan chéo của ô phổ thô và tín hiệu gốc có thể không là phép đo tương tự phù hợp nhất được áp dụng với phổ âm thanh có kết cấu focman mạnh. Việc làm trắng phổ loại bỏ thông tin đường bao thô và do đó nhấn mạnh kết cấu mịn của phổ, mà sự quan tâm trước nhất cho việc đánh giá ô giống nhau. Việc làm trắng cũng giúp cho việc tạo hình đường bao một cách dễ dàng của STR tại bộ giải mã cho các vùng

được xử lý bởi IGF. Do đó, một cách tùy chọn, ô và tín hiệu nguồn được làm trắng trước khi tính toán sự tương quan chéo.

Trong cấu hình khác, chỉ ô được làm trắng sử dụng quy trình được xác định trước. Dấu hiệu "làm trắng" được truyền biểu thị đến bộ giải mã rằng quy trình làm trắng được xác định trước tương tự sẽ được áp dụng cho ô trong IGF.

Để làm trắng tín hiệu, thứ nhất việc ước lượng đường bao phổ được tính toán. Sau đó, phổ MDCT được chia ra bởi đường bao phổ. Việc ước lượng đường bao phổ có thể được ước lượng trên phổ MDCT, năng lượng phổ MDCT, phổ công suất phức hợp dựa trên MDCT hoặc sự ước lượng phổ công suất. Tín hiệu mà trên đó đường bao được ước lượng từ bây giờ sẽ được gọi là tín hiệu cơ bản.

Các đường bao được tính toán trên phổ công suất phức hợp dựa trên MDCT hoặc sự ước lượng phổ công suất như tín hiệu cơ bản có lợi ích là không có sự giao động theo thời gian trên các thành phần âm.

Nếu tín hiệu cơ bản là miền năng lượng, phổ MDCT phải được tách ra bởi căn bậc hai của đường bao để làm trắng tín hiệu một cách chính xác.

Có các phương pháp khác nhau để tính toán đường bao:

- biến đổi tín hiệu cơ bản với phép biến đổi cosin rời rạc (DCT), chỉ giữ lại các hệ số DCT thấp hơn (thiết lập tăng trên cùng tới 0) và sau đó tính toán DCT nghịch đảo.

- tính toán đường bao phổ của tập hợp của các hệ số dự báo tuyến tính (Linear Prediction Coefficients - LPC) được tính toán trên khung âm thanh miền thời gian.

- lọc tín hiệu cơ bản với bộ lọc thông thấp

Tốt hơn là, phương pháp cuối cùng được chọn. Đối với các ứng dụng mà yêu cầu độ phức tạp tính toán thấp, một số phép đơn giản hóa có thể được thực hiện để làm trắng phổ MDCT: thứ nhất, đường bao được tính toán bởi giá trị trung bình dịch chuyển. Điều này chỉ cần hai chu trình bộ xử lý trên mỗi ngăn MDCT. Sau đó để tránh việc tính toán phép chia và căn bậc hai, đường bao phổ được tính gần đúng bởi 2^n trong đó n là logarit số nguyên của đường bao. Trong miền này hoạt động căn bậc hai

đơn giản trở thành hoạt động dịch chuyển và hơn nữa việc chia bởi đường bao có thể được thể hiện bởi hoạt động dịch chuyển khác.

Sau khi tính toán sự tương quan của từng ô nguồn với từng ô mục tiêu, đối với tất cả $nTar$ ô mục tiêu, ô nguồn với sự tương quan cao nhất được chọn để thay thế chúng. Để phù hợp với kết cấu phổ gốc, độ trễ của sự tương quan được sử dụng để điều biến phổ được thay thế bởi số nguyên của các ngăn biến đổi. Trong trường hợp độ trễ lẻ, ô được điều biến bổ sung thông qua phép nhân bởi chuỗi theo thời gian thay thế của $-1/1$ để bù vào cho sự biểu diễn nghịch đảo tần số của mọi băng khác trong MDCT.

Fig.12c thể hiện ví dụ về sự tương quan giữa ô nguồn và ô mục tiêu. Trong ví dụ này, độ trễ của sự tương quan là 5, vì ô nguồn phải được điều biến bởi 5 ngăn về phía các ngăn tần số cao hơn trong bộ phận sao chép của thuật toán BWE. Ngoài ra, ký hiệu của ô được lật như giá trị tương quan tối đa là âm và việc điều biến bổ sung như được mô tả ở trên tính cho độ trễ lẻ.

Do đó tổng lượng thông tin phụ để truyền từ bộ mã hóa tới bộ giải mã sẽ bao gồm dữ liệu dưới đây:

- $tileNum[nTar]$: chỉ số ô nguồn được lựa chọn trên ô mục tiêu
- $tileSign[nTar]$: ký hiệu của ô mục tiêu
- $tileMod[nTar]$: độ trễ của sự tương quan trên ô mục tiêu

Việc lược bỏ và làm ổn định ô là bước quan trọng trong IGF. Sự cần thiết và lợi ích của nó được giải thích với ví dụ, giả định tín hiệu âm thanh có âm ổn định như, ví dụ, nốt ống sáo để điều chỉnh âm điệu ổn định. Các mệnh lệnh có tính logic là các giả âm nhỏ nhất được đưa vào nếu, với vùng mục tiêu đã cho, các ô nguồn luôn được lựa chọn từ các khung chéo vùng nguồn tương tự. Thậm chí tín hiệu được giả định là ổn định, điều kiện này không được giữ tốt trong mọi khung vì phép đo tính giống nhau (ví dụ tính tương quan) của vùng nguồn giống nhau khác có thể trội hơn kết quả giống nhau (ví dụ sự tương quan chéo). Điều này dẫn tới $tileNum[nTar]$ giữa các khung liên kế để dao động giữa hai hoặc ba phép lựa chọn rất giống nhau. Nó có thể là nguồn gốc của nhiều âm có tính nhạc khó chịu giống giả âm.

Để ước tính dạng giả âm, tập hợp của các ô nguồn sẽ được lược bớt vì thế giữ được các thành phần của bộ nguồn không giống nhau một cách tối đa. Điều này đạt được trên tập hợp của các ô nguồn

$$S = \{s_1, s_2, \dots, s_n\}$$

như sau. Với ô nguồn s_i bất kỳ, chúng ta tương quan nó với tất cả các ô nguồn khác, tìm ra sự tương quan nhất giữa s_i và s_j và lưu trữ nó trong ma trận S_x . Ở đây $S_x[i][j]$ bao gồm giá trị tương quan chéo tuyệt đối tối đa giữa s_i và s_j . Bổ sung ma trận S_x dọc theo các cột, cho chúng ta tổng sự tương quan chéo của ô nguồn s_i với tất cả các ô nguồn T khác.

$$T[i] = S_x[i][1] + S_x[i][2] \dots + S_x[i][n]$$

Ở đây T sự biểu diễn phép đo nguồn giống với các ô nguồn khác như thế nào. Nếu, đối với ô nguồn i bất kỳ,

$$T > \text{ngưỡng}$$

ô nguồn i có thể được hạ từ tập hợp của các nguồn tiềm năng vì nó tương quan cao với nguồn khác. Ô với độ tương quan thấp nhất từ tập hợp của các ô mà thỏa mãn điều kiện trong phương trình 1 được chọn như ô biểu diễn cho tập con này. Cách này, chúng ta đảm bảo rằng các ô nguồn không được giống nhau một cách tối đa.

Phương pháp lược bớt ô cũng bao gồm bộ nhớ của tập hợp ô được lược bớt được sử dụng trong khung đứng trước. Các ô mà có hiệu quả trong khung trước cũng được giữ lại trong khung kế tiếp nếu các yếu tố thay thế để lược bớt tồn tại.

Cho các ô s_3, s_4 và s_5 hoạt động ngoài các ô $\{s_1, s_2, \dots, s_5\}$ trong khung k , sau đó trong khung $k+1$ thậm chí nếu các ô s_1, s_3 và s_2 cạnh tranh để được lược bớt với s_3 được tương quan tối đa với các ô khác, s_3 được giữ lại vì nó là ô nguồn hữu ích trong khung trước, và do đó việc giữ lại ô này trong tập hợp của ô nguồn là có ích để bắt buộc tính liên tục theo thời gian trong việc lựa chọn ô. Phương pháp này tốt hơn là được áp dụng nếu tính tương quan chéo giữa nguồn i và mục tiêu j , được biểu diễn là $T_x[i][j]$ là cao.

Phương pháp bổ sung cho việc làm ổn định ô là để giữ lại thứ tự ô từ khung trước $k-1$ nếu không có ô nguồn nào trong khung hiện thời k tương quan tốt với ô mục tiêu.

Điều này có thể xảy ra nếu tính tương quan chéo giữa nguồn i và mục tiêu j , được biểu diễn là $T_x[i][j]$ rất thấp cho tất cả i, j

Ví dụ, nếu

$$T_x[i][j] < 0,6$$

ngưỡng tạm thời được sử dụng ngay, sau đó

$$\text{tile Num}[n\text{Tar}]_k = \text{tileNum}[n\text{Tar}]_{k-1}$$

cho tất cả $n\text{Tar}$ của khung k này.

Hai kỹ thuật ở trên làm giảm rất nhiều giả âm mà xuất hiện từ sự thay đổi nhanh chóng việc thiết lập số lượng ô khung chéo. Ưu điểm khác của việc lược bớt ô và làm ổn định ô này là không thêm nhu cầu thông tin để gửi tới bộ giải mã hoặc là sự thay đổi của cấu trúc bộ giải là cần thiết. Việc lược bớt ô được đề xuất là cách nhẹ nhàng cho việc làm giảm nhiễu âm có tính nhạc tiềm năng giống các giả âm hoặc nhiễu âm quá thừa trong vùng phổ được tạo ô.

Fig.11a minh họa bộ giải mã âm thanh cho việc giải mã tín hiệu âm thanh được mã hóa. Bộ giải mã âm thanh bao gồm bộ giải mã (lỗi) âm thanh 1102 để tạo ra sự biểu diễn được giải mã thứ nhất của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất, sự biểu diễn được giải mã có độ phân giải phổ thứ nhất.

Thêm nữa, bộ giải mã âm thanh bao gồm bộ giải mã theo tham số 1104 để tạo ra sự biểu diễn được giải mã thứ hai của tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai có độ phân giải phổ thứ hai thấp hơn độ phân giải phổ thứ nhất. Thêm nữa, bộ tái tạo tần số 1106 được cung cấp mà nhận, như đầu vào thứ nhất 1101, phần phổ thứ nhất được giải mã và như đầu vào thứ hai tại 1103 thông tin tham số bao gồm, cho từng ô tần số mục tiêu hoặc băng khôi phục mục tiêu thông tin khoảng nguồn. Bộ tái tạo tần số 1106 sau đó sử dụng sự tái tạo tần số bằng việc sử dụng giá trị phổ từ khoảng nguồn được nhận biết bởi thông tin phù hợp để tạo ra dữ liệu phổ cho khoảng mục tiêu. Sau đó, phần phổ thứ nhất 1101 và đầu ra của bộ tái tạo tần số 1107 đều được nhập vào bộ chuyển đổi phổ-thời gian 1108 để cuối cùng tạo ra tín hiệu âm thanh được giải mã.

Tốt hơn là, bộ giải mã âm thanh 1102 là bộ giải mã âm thanh miền phổ, mặc dù bộ giải mã âm thanh có thể cũng được thực hiện như bộ giải mã âm thanh bất kỳ khác như miền thời gian hoặc bộ giải mã âm thanh theo tham số.

Như được biểu thị ở Fig.11b, bộ tái tạo tần số 1106 có thể bao gồm các chức năng của khối 1120 minh họa bộ điều biến lựa chọn ô khoảng nguồn cho độ trễ lẻ, bộ lọc đã làm trắng 1122, khi mà dấu hiệu làm trắng 1123 được cung cấp, và ngoài ra, đường bao phổ với các chức năng điều chỉnh được thực hiện được minh họa trong khối 1128 sử dụng dữ liệu phổ thô được tạo ra bởi hoặc là khối 1120 hoặc 1122 hoặc phối hợp cả hai khối. Dù thế nào, bộ tái tạo tần số 1106 có thể bao gồm cái bộ chuyển đổi 1124 kích hoạt lại dấu hiệu làm trắng đã nhận 1123. Khi dấu hiệu làm trắng được thiết lập, đầu ra của bộ lựa chọn khoảng nguồn/bộ điều biến ô cho các độ trễ lẻ được nhập vào trong bộ lọc làm trắng 1122. Sau đó, tuy nhiên dấu hiệu làm trắng 1123 không được thiết lập cho băng khôi phục nhất định, sau đó đường dẫn thông 1126 được kích hoạt vì đầu ra của khối 1120 được cung cấp cho khối điều chỉnh đường bao phổ 1128 mà không có việc làm trắng bất kỳ.

Có thể có nhiều hơn một mức làm trắng (1123) được ký hiệu trong dòng bit và các mức này có thể được ký hiệu trên mỗi ô. Trong trường hợp có ba mức được tạo tín hiệu trên ô, chúng sẽ được mã hóa bằng cách sau đây:

```

bit = readBit(1);
if(bit == 1) {
  for(tile_index = 0..nT)
    /*same levels as last frame*/
    whitening_level[tile_index] = whitening_level_prev_frame[tile_index];
} else {
  /*first tile:*/
  tile_index = 0;
  bit = readBit(1);
  if(bit == 1) {
    whitening_level[tile_index] = MID_WHITENING;
  } else {
    bit = readBit(1);
    if(bit == 1) {
      whitening_level[tile_index] = STRONG_WHITENING;
    } else {

```

```

    whitening_level[tile_index] = OFF; /*no-whitening*/
}
}
/*remaining tiles:*/
bit = readBit(1);
if(bit == 1) {
    /*flattening levels for remaining tiles same as first.*/
    /*No further bits have to be read*/
    for(tile_index = 1..nT)
        whitening_level[tile_index] = whitening_level[0];
    } else {
        /*read bits for remaining tiles as for first tile*/
        for(tile_index = 1..nT) {
            bit = readBit(1);
            if(bit == 1) {
                whitening_level[tile_index] = MID_WHITENING;
            } else {
                bit = readBit(1);
                if(bit == 1) {
                    whitening_level[tile_index] = STRONG_WHITENING;
                } else {
                    whitening_level[tile_index] = OFF; /*no-whitening*/
                }
            }
        }
    }
}
}
}
}
}
}
}

```

MID_WHITENING and STRONG_WHITENING đề cập đến bộ lọc làm trắng khác nhau (1122) mà có thể khác nhau theo cách mà đường bao được tính toán (như được mô tả trước đó).

Bộ tái tạo tần số phía bộ giải mã có thể được điều khiển bởi khoảng nguồn ID 1121 khi chỉ sơ đồ lựa chọn ô phổ thô được sử dụng. Tuy nhiên, khi, sơ đồ lựa chọn ô phổ đã điều chỉnh chính xác được sử dụng, sau đó, thêm vào đó, độ trễ khoảng nguồn 1119 được cung cấp. Hơn nữa, được đề xuất rằng việc tính toán sự tương quan cung cấp kết quả âm, sau đó, thêm vào đó, ký hiệu của sự tương quan có thể cũng được sử

dụng cho khối 1120 sao cho đường phổ dữ liệu trang được nhân lên với “-1” để tính toán cho ký hiệu âm.

Do đó, sáng chế này, như được mô tả trên Fig.11a, Fig.11b, đảm bảo rằng chất lượng âm thanh tốt nhất thu được do thực tế là khoảng nguồn phù hợp nhất cho phạm dự định hoặc khoảng mục tiêu nhất định được tính toán trên phía bộ mã hóa và được sử dụng trên phía bộ giải mã.

Fig.11c là bộ mã hóa âm thanh nhất định để mã hóa tín hiệu âm thanh bao gồm bộ chuyển đổi thời gian-phổ 1130, bộ phân tích phổ được nối sau đó 1132 và, thêm nữa, bộ tính toán tham số 1134 và bộ mã hóa lõi 1136. Bộ mã hóa lõi 1136 xuất ra khoảng nguồn được mã hóa và bộ tính toán tham số 1134 cung cấp thông tin phù hợp cho khoảng mục tiêu.

Khoảng nguồn được mã hóa được truyền tới bộ giải mã cùng với thông tin phù hợp cho các khoảng mục tiêu sao cho bộ giải mã được minh họa trên Fig.11a là ở vị trí để thực hiện việc tái tạo tần số.

Bộ tính toán tham số 1134 được tạo cấu hình để tính toán điểm tương tự giữa phần phổ thứ nhất và phần phổ thứ hai và để xác định, dựa trên điểm tương tự đã tính toán, để phần phổ thứ hai phù hợp phần phổ thứ nhất phù hợp với phần phổ thứ hai. Tốt hơn là, kết quả phù hợp cho khoảng nguồn khác và khoảng mục tiêu khác nhau như được minh họa trên Fig.12a, Fig.12b để xác định cặp phù hợp đã chọn gồm phần phổ thứ hai, và bộ tính toán tham số được tạo cấu hình để cung cấp thông tin phù hợp này nhận biết cặp phù hợp thành tín hiệu âm thanh được mã hóa. Tốt hơn là, bộ tính toán tham số 1134 được tạo cấu hình để sử dụng các vùng mục tiêu được xác định trước trong tập hợp thứ hai của phần phổ thứ hai hoặc khoảng nguồn được xác định trước trong tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất như được minh họa, ví dụ, trên Fig.12b. Tốt hơn là, khoảng mục tiêu được xác định trước là không chồng lấp hoặc khoảng nguồn được xác định trước là chồng lấp. Khi khoảng nguồn được xác định trước là tập con của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất dưới tần số bắt đầu điền đầy khoảng trống 309 của Fig.3a, và tốt hơn là, vùng mục tiêu được xác định trước bao trùm vùng phổ thấp hơn chồng lấp với tần số thấp hơn với tần số bắt đầu điền đầy khoảng trống vì thế khoảng mục tiêu được đặt ở trên tần số bắt đầu điền đầy khoảng trống và khoảng nguồn được đặt dưới tần số bắt đầu điền đầy phổ.

Như đã mô tả, độ hạt mịn thu được bằng cách so sánh khoảng mục tiêu và khoảng nguồn mà không có bất kỳ độ trễ nào tới khoảng nguồn và khoảng nguồn tương tự, nhưng với độ trễ nhất định. Độ trễ này được sử dụng trong bộ tính toán tương quan chéo 1140 của Fig.11d và việc lựa chọn cặp phù hợp được thực hiện cuối cùng bởi bộ lựa chọn 1144.

Thêm nữa, ưu tiên để thực hiện việc làm làm trắng các khoảng nguồn và/hoặc mục tiêu được minh họa ở khối 1142. Khối 1142 này sau đó cung cấp dấu hiệu làm trắng tới dòng bit mà được sử dụng để điều khiển việc chuyển mạch phía bộ giải mã 1123 của Fig.11b. Thêm nữa, nếu bộ tính toán tương quan chéo 1140 cung cấp kết quả âm thì kết quả âm này được tạo tín hiệu tới bộ giải mã. Do vậy, trong phương án ưu tiên, bộ lựa chọn ô đưa ra khoảng nguồn ID cho khoảng mục tiêu, độ trễ, dấu hiệu và khối 1142 cung cấp bổ sung dấu hiệu làm trắng.

Thêm nữa, bộ tính toán tham số 1134 được tạo cấu hình để thực hiện việc chia nhỏ ô nguồn 1146 bằng việc làm giảm số lượng các khoảng nguồn tiềm năng mà trong đó phần ráp nối nguồn được hạ từ tập hợp của ô nguồn tiềm năng dựa trên ngưỡng giống nhau. Do vậy, khi hai ô nguồn là giống hơn hoặc bằng với ngưỡng tương tự, sau đó một trong số hai ô nguồn được loại bỏ khỏi tập hợp của nguồn tiềm năng và ô nguồn đã loại bỏ không được sử dụng nhiều hơn cho việc xử lý thêm nữa và, cụ thể, không thể được lựa chọn bởi bộ lựa chọn ô 1144 hoặc không được sử dụng cho việc tính toán sự tương quan chéo giữa khoảng nguồn khác nhau và khoảng mục tiêu khác nhau được thể hiện trong khối 1140.

Các phương án thực hiện khác nhau được mô tả với các hình minh họa khác nhau. Các hình vẽ từ Fig.1a đến Fig.5c đề cập tới sơ đồ bộ mã hóa/giải mã đầy đủ bằng thông đầy đủ hoặc tốc độ đầy đủ. Các hình vẽ từ Fig.6a đến Fig.7e đề cập tới sơ đồ sự phối hợp bộ mã hóa/giải mã với việc xử lý TNS hoặc TTS. Các hình vẽ từ Fig.8a đến Fig.8e đề cập tới sơ đồ bộ mã hóa/bộ giải mã với việc xử lý kênh đôi cụ thể. Các hình vẽ từ Fig.9a đến Fig.10d đề cập tới việc tính toán và áp dụng thông tin năng lượng cụ thể, và các hình vẽ từ Fig.11a đến Fig.12c đề cập tới cách thức cụ thể của việc lựa chọn ô.

Tất cả các khía cạnh khác nhau này có thể là tính sáng tạo khi sử dụng độc lập của từng khía cạnh, nhưng, thêm nữa có thể luôn được áp dụng với nhau như được

minh họa một cách cơ bản trên Fig.2a và Fig.2b. Tuy nhiên, việc xử lý kênh đôi cụ thể có thể được áp dụng cho sơ đồ bộ mã hóa/bộ giải mã được minh họa trên Fig.13, tương tự đúng cho việc xử lý TNS/TTS, việc tính toán và áp dụng thông tin năng lượng đường bao trong băng khôi phục hoặc sự nhận biết khoảng nguồn thích ứng và áp dụng tính tương quan trên phía bộ giải mã. Mặt khác, phương diện tốc độ đầy đủ có thể được áp dụng có hoặc không có việc xử lý TNS/TTS, có hoặc không có việc xử lý kênh đôi, có hoặc không có sự nhận biết khoảng nguồn thích ứng hoặc với dạng khác của việc tính toán năng lượng cho việc biểu diễn đường bao phổ. Do đó, đây là các đặc điểm rõ ràng của một của các khía cạnh riêng này có thể được áp dụng tốt trong các khía cạnh khác.

Mặc dù một vài khía cạnh đã được mô tả trong phạm vi của thiết bị để mã hóa hoặc giải mã, rõ ràng rằng các khía cạnh này cũng thể hiện sự mô tả của phương pháp tương ứng, trong đó khối hoặc thiết bị tương ứng với bước xử lý của phương pháp hoặc đặc điểm của bước xử lý của phương pháp. Tương tự, các khía cạnh được mô tả trong phạm vi của bước xử lý của phương pháp cũng thể hiện sự mô tả của khối hoặc mục tương ứng hoặc đặc điểm của thiết bị tương ứng. Một số hoặc tất cả các bước xử lý của phương pháp có thể được thực thi bằng (hoặc sử dụng) thiết bị phần cứng, như ví dụ, bộ vi xử lý, máy tính có thể chạy chương trình hoặc bảng mạch điện tử. Trong một số phương án, một số hoặc nhiều bước xử lý phương pháp quan trọng có thể thực thi bằng các thiết bị như vậy.

Phụ thuộc vào các yêu cầu thực hiện nhất định, các phương án của sáng chế có thể được thực hiện trong phần cứng hoặc trong phần mềm. Phương án có thể được thực hiện sử dụng vật ghi lưu trữ chuyển tiếp như vật ghi kỹ thuật số, ví dụ, đĩa mềm, DVD, CD, ROM, PROM, EPROM, EEPROM hoặc bộ nhớ FLASH, có các tín hiệu điều khiển có thể đọc được bằng điện được lưu trữ trên đó, mà kết hợp (hoặc có thể kết hợp) với hệ thống máy tính lập trình được sao cho phương pháp tương ứng được thực hiện. Do đó, vật ghi lưu trữ kỹ thuật số có thể đọc được bằng máy tính.

Một số phương án theo sáng chế gồm có vật mang dữ liệu có các tín hiệu điều khiển có thể đọc được nhờ điện tử, chúng có khả năng kết hợp với hệ thống máy tính lập trình được, để một trong số các phương pháp được mô tả ở đây được thực hiện.

Thông thường, các phương án của sáng chế có thể được thực hiện như một sản phẩm chương trình máy tính với mã chương trình, mã chương trình hoạt động để thực hiện một trong số các phương pháp khi sản phẩm chương trình máy tính chạy trên máy tính. Mã chương trình có thể ví dụ được lưu trữ trên vật mang có thể đọc được bằng máy.

Các phương án khác gồm có chương trình máy tính để thực hiện một trong số các phương pháp được mô tả ở đây, được lưu trữ trên vật mang có thể đọc được bằng máy.

Nói cách khác, do đó, một phương án của phương pháp theo sáng chế là chương trình máy tính có mã chương trình để thực hiện một trong số các phương pháp được mô tả ở đây, khi chương trình máy tính chạy trên máy tính.

Phương án khác của các phương pháp theo sáng chế là, vật mang dữ liệu (hoặc vật ghi lưu trữ số, hoặc vật ghi có thể đọc được bằng máy tính) gồm có, đã được ghi lại trên đó, chương trình máy tính để thực hiện một trong số các phương pháp được mô tả ở đây. Vật mang dữ liệu, vật ghi lưu trữ số hoặc vật ghi được ghi lại dạng hữu hình điển hình và/hoặc không chuyển tiếp.

Phương án khác của các phương pháp theo sáng chế là, dòng dữ liệu hoặc chuỗi các tín hiệu thể hiện chương trình máy tính để thực hiện một trong số các phương pháp đã được mô tả ở đây. Ví dụ, có thể tạo cấu hình dòng dữ liệu hoặc chuỗi các tín hiệu sẽ được truyền thông qua sự kết nối truyền thông dữ liệu, ví dụ thông qua internet.

Phương án khác gồm có phương tiện xử lý, ví dụ, máy tính, hoặc thiết bị logic lập trình được, được tạo cấu hình để, hoặc được làm thích ứng để, thực hiện một trong số các phương pháp được mô tả ở đây.

Phương án khác gồm có máy tính có chương trình máy tính được lắp trên máy tính để thực hiện một trong số các phương pháp được mô tả ở đây.

Phương án khác theo sáng chế gồm có thiết bị hoặc hệ thống được tạo cấu hình để chuyển (ví dụ, bằng điện tử hoặc quang học) chương trình máy tính để thực hiện một trong số các phương pháp được mô tả ở đây đến bộ nhận. Bộ nhận có thể, ví dụ, là máy tính, thiết bị di động, thiết bị bộ nhớ hoặc tương tự. Thiết bị hoặc hệ thống có thể, ví dụ, gồm có máy chủ tập tin để chuyển chương trình máy tính đến bộ nhận.

Theo một số phương án, thiết bị logic lập trình được (ví dụ, mảng công lập trình được dạng trường) có thể được sử dụng để thực hiện một số hoặc tất cả các chức năng của các phương pháp được mô tả ở đây. Theo một số phương án, mảng công lập trình được dạng trường có thể kết hợp với bộ vi xử lý để thực hiện một trong số các phương pháp được mô tả ở đây. Thông thường, các phương pháp ưu tiên được thực hiện bởi thiết bị phần cứng bất kỳ.

Các phương án được mô tả ở trên chỉ mang tính minh họa cho các nguyên lý của sáng chế. Cần hiểu rằng các biến thể và biến đổi của các phương án và các chi tiết được mô tả ở đây sẽ là rõ ràng đối với người có hiểu biết trung bình trong lĩnh vực kỹ thuật tương ứng. Do đó, mục đích của sáng chế chỉ được giới hạn bởi phạm vi của các điểm yêu cầu bảo hộ và không được giới hạn bởi các chi tiết cụ thể thể hiện theo cách mô tả và giải thích của các phương án trong sáng chế.

YÊU CẦU BẢO HỘ

1. Thiết bị giải mã tín hiệu âm thanh được mã hóa, thiết bị bao gồm:

bộ giải mã âm thanh miền phổ được tạo cấu hình để tạo ra sự biểu diễn được giải mã thứ nhất của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất, sự biểu diễn được giải mã thứ nhất có độ phân giải phổ thứ nhất;

bộ giải mã tham số được tạo cấu hình để tạo ra sự biểu diễn được giải mã thứ hai của tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai, sự biểu diễn được giải mã thứ hai bao gồm thông tin đường bao phổ có độ phân giải phổ thứ hai thấp hơn độ phân giải phổ thứ nhất;

bộ tái tạo tần số được tạo cấu hình để tái tạo phần phổ thứ hai được khôi phục có độ phân giải phổ thứ nhất sử dụng phần phổ thứ nhất của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất và thông tin đường bao phổ cho phần phổ thứ hai của tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai; và

bộ chuyển đổi phổ - thời gian được tạo cấu hình để chuyển đổi sự biểu diễn được giải mã thứ nhất và phần phổ thứ hai được khôi phục thành sự biểu diễn thời gian,

trong đó bộ giải mã âm thanh miền phổ được tạo cấu hình để tạo ra sự biểu diễn được giải mã thứ nhất sao cho sự biểu diễn được giải mã thứ nhất có tần số Nyquist xác định tốc độ lấy mẫu bằng tốc độ lấy mẫu của sự biểu diễn thời gian được tạo ra bởi bộ chuyển đổi phổ - thời gian, hoặc

trong đó bộ giải mã âm thanh miền phổ được tạo cấu hình để tạo ra sự biểu diễn được giải mã thứ nhất sao cho phần phổ thứ nhất của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất được đặt, đối với tần số, giữa hai phần phổ thứ hai của tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai.

2. Thiết bị theo điểm 1, trong đó tín hiệu âm thanh được mã hóa bao gồm, như thông tin phụ, thông tin phù hợp trên phần phổ thứ nhất biểu thị rằng phần phổ thứ nhất phù hợp với phần phổ thứ hai, trong đó bộ giải mã tham số được tạo cấu hình để tạo ra sự biểu diễn được giải mã thứ hai bao gồm thông tin phù hợp trên phần phổ thứ nhất của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất biểu thị rằng phần phổ thứ nhất phù hợp với phần phổ thứ hai của tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai, và

trong đó bộ tái tạo tần số được tạo cấu hình để tái tạo phần phổ thứ hai được khôi phục sử dụng phần phổ thứ nhất được nhận biết bởi thông tin phù hợp.

3. Thiết bị theo điểm 1 hoặc điểm 2, trong đó bộ giải mã âm thanh miền phổ được tạo cấu hình để xuất ra chuỗi khung được giải mã của các giá trị phổ, khung được giải mã là sự biểu diễn được giải mã thứ nhất, trong đó khung được giải mã bao gồm các giá trị phổ cho tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ và các chỉ số bằng không cho tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai,

trong đó thiết bị giải mã còn bao gồm bộ tổ hợp để tổ hợp các giá trị phổ được tạo ra bởi bộ tái tạo tần số cho tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai và các giá trị phổ của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất trong băng khôi phục để thu được khung phổ được khôi phục bao gồm các giá trị phổ cho tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất và tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai, và

trong đó bộ chuyển đổi phổ-thời gian được tạo cấu hình để chuyển đổi khung phổ được khôi phục thành sự biểu diễn thời gian.

4. Thiết bị theo một trong số các điểm trên, trong đó bộ chuyển đổi phổ-thời gian được tạo cấu hình để thực hiện phép biến đổi cosin rời rạc cải biên nghịch đảo, và còn bao gồm bộ phận chồng lấp-cộng để chồng lấp và cộng các khung miền thời gian sau đó, mỗi khung miền thời gian sau đó bắt nguồn từ sự biểu diễn phổ bao gồm sự biểu diễn được giải mã thứ nhất và phần phổ thứ hai được khôi phục.

5. Thiết bị theo một trong số các điểm trên, trong đó tần số cực đại được biểu diễn bởi giá trị phổ cho tần số cực đại trong sự biểu diễn được giải mã thứ nhất bằng với tần số cực đại được chứa trong sự biểu diễn thời gian được tạo ra bởi bộ chuyển đổi phổ-thời gian, trong đó giá trị phổ cho tần số cực đại trong sự biểu diễn thứ nhất bằng không hoặc khác không.

6. Thiết bị theo một trong số các điểm trên,

trong đó tín hiệu âm thanh được mã hóa bao gồm sự biểu diễn được mã hóa thứ nhất là phiên bản được mã hóa miền tần số của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất và sự biểu diễn được mã hóa thứ hai của tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai,

trong đó thiết bị còn bao gồm bộ phân tách dòng dữ liệu để trích xuất sự biểu diễn được mã hóa thứ nhất và để chuyển tiếp sự biểu diễn được mã hóa thứ nhất đến

bộ giải mã âm thanh miền phổ và để trích xuất sự biểu diễn được mã hóa thứ hai và để chuyển tiếp sự biểu diễn được mã hóa thứ hai đến bộ giải mã tham số.

7. Thiết bị theo một trong số các điểm trên, trong đó tín hiệu âm thanh được mã hóa còn bao gồm sự biểu diễn được mã hóa của tập hợp thứ ba gồm các phần phổ thứ ba sẽ được khôi phục bằng cách điền đầy nhiễu âm, trong đó thiết bị còn bao gồm:

bộ điền đầy nhiễu âm để trích xuất thông tin điền đầy nhiễu âm từ sự biểu diễn được mã hóa của tập hợp thứ ba gồm các phần phổ thứ ba và để áp dụng hoạt động điền đầy nhiễu âm trong tập hợp thứ ba gồm các phần phổ thứ ba mà không sử dụng phần phổ thứ nhất trong khoảng tần số khác để tạo ra phần phổ thứ ba được khôi phục,

trong đó bộ chuyển đổi phổ-thời gian được tạo cấu hình để chuyển đổi thêm phần phổ thứ ba thành sự biểu diễn thời gian.

8. Thiết bị theo một trong số các điểm trên,

trong đó bộ giải mã âm thanh miền phổ được tạo cấu hình để tạo ra sự biểu diễn được giải mã thứ nhất có các phần phổ thứ nhất với các giá trị tần số lớn hơn tần số mà bằng với tần số nằm giữa khoảng tần số được bao hàm bởi sự biểu diễn thời gian được xuất ra bởi bộ chuyển đổi phổ-thời gian.

9. Thiết bị theo một trong số các điểm trên,

trong đó bộ tái tạo tần số được tạo cấu hình để tạo ra băng khôi phục có phần phổ của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ tại tần số trong băng khôi phục khác tần số trung tâm của băng khôi phục, trong đó băng khôi phục là băng thừa số tỷ lệ, mà giá trị năng lượng biểu thị thông tin đường bao phổ được chứa trong tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai có độ phân giải phổ thứ hai.

10. Thiết bị mã hóa tín hiệu âm thanh, trong đó thiết bị bao gồm:

bộ chuyển đổi thời gian-phổ được tạo cấu hình để chuyển đổi tín hiệu âm thanh có tốc độ lấy mẫu thành sự biểu diễn phổ;

bộ phân tích phổ được tạo cấu hình để phân tích sự biểu diễn phổ để xác định tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất sẽ được mã hóa với độ phân giải phổ thứ nhất và tập hợp thứ hai khác gồm các phần phổ thứ hai sẽ được mã hóa với độ phân giải phổ thứ hai, độ phân giải phổ thứ hai nhỏ hơn độ phân giải phổ thứ nhất, trong đó phần phổ thứ nhất của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất được đặt, đối với tần số, giữa hai phần phổ thứ hai của tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai;

bộ mã hóa âm thanh miền phổ được tạo cấu hình để tạo ra sự biểu diễn được mã hóa thứ nhất của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất có độ phân giải phổ thứ nhất; và

bộ mã hóa tham số được tạo cấu hình để tính toán thông tin đường bao phổ cho tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai, thông tin đường bao phổ có độ phân giải phổ thứ hai.

11. Thiết bị theo điểm 10, trong đó bộ mã hóa tham số được tạo cấu hình để tính toán sự đồng dạng giữa các khoảng nguồn có các phần phổ thứ nhất của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất và các khoảng mục tiêu có các phần phổ thứ hai của tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai và để xác định, dựa trên sự đồng dạng được tính toán, cho phần phổ thứ hai của tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai, phần phổ thứ nhất của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất phù hợp với phần phổ thứ hai và để cung cấp thông tin phù hợp trên phần phổ thứ nhất phù hợp với phần phổ thứ hai thành sự biểu diễn được mã hóa.

12. Thiết bị theo điểm 10,

trong đó bộ phân tích phổ được cấu hình để phân tích sự biểu diễn phổ lên đến tần số phân tích cực đại bằng ít nhất là một phần tư của tần số lấy mẫu của tín hiệu âm thanh.

13. Thiết bị theo điểm 10 hoặc điểm 11,

trong đó bộ chuyển đổi thời gian-phổ được tạo cấu hình để tạo cửa sổ tín hiệu âm thanh với các cửa sổ chồng lấp để thu được chuỗi khung được tạo cửa sổ, khung được tạo cửa sổ có số lượng mẫu thứ nhất, và để chuyển đổi chuỗi khung thành sự biểu diễn phổ để thu được các khung phổ, khung phổ có số lượng mẫu phổ thứ hai, số lượng thứ hai nhỏ hơn số lượng thứ nhất.

14. Thiết bị theo một trong số các điểm từ 10 đến 13,

trong đó bộ mã hóa âm thanh miền phổ được tạo cấu hình để xử lý chuỗi khung của các giá trị phổ cho sự lượng tử hóa và mã hóa entropi, trong đó, trong khung của chuỗi khung, các giá trị phổ của tập hợp thứ hai gồm các phần thứ hai được thiết lập đến không hoặc trong đó, trong khung, các giá trị phổ của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất và tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai có mặt, và trong đó, trong suốt quá trình xử lý hoặc sau quá trình xử lý, các giá trị phổ trong tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai được thiết lập đến không.

15. Thiết bị theo một trong số các điểm từ 10 đến 14,

trong đó bộ mã hóa âm thanh miền phổ được tạo cấu hình để tạo ra sự biểu diễn được mã hóa của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất có tần số Nyquist được xác định bởi tốc độ lấy mẫu của tín hiệu âm thanh.

16. Thiết bị theo một trong số các điểm từ 10 đến 15,

trong đó bộ mã hóa âm thanh miền phổ được tạo cấu hình để cung cấp sự biểu diễn được mã hóa thứ nhất sao cho, đối với khung của tín hiệu âm thanh được lấy mẫu, sự biểu diễn được mã hóa thứ nhất bao gồm tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất và tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai, trong đó các giá trị phổ trong tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai được mã hóa như giá trị không hoặc như các giá trị nhiễu âm.

17. Thiết bị theo một trong số các điểm từ 10 đến 16,

trong đó bộ phân tích phổ được tạo cấu hình để phân tích sự biểu diễn phổ bắt đầu, đối với tần số, với tần số bắt đầu điền đầy khoảng trống tần số, và kết thúc, đối với tần số, với tần số cực đại ($f_{\max}$) được biểu diễn bởi tần số cực đại được chứa trong sự biểu diễn phổ, và

trong đó phần phổ mở rộng từ tần số cực tiểu lên đến tần số bắt đầu điền đầy khoảng trống tần số thuộc về tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất sẽ được mã hóa bởi bộ mã hóa âm thanh miền phổ.

18. Thiết bị theo một trong số các điểm từ 10 đến 17,

trong đó bộ phân tích phổ được tạo cấu hình để áp dụng việc xử lý che âm cho ít nhất một phần của sự biểu diễn phổ sao cho các thành phần âm và các thành phần không phải âm được tách khỏi nhau, trong đó tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất bao gồm các thành phần âm và trong đó tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai bao gồm các thành phần không phải âm.

19. Thiết bị theo một trong số các điểm từ 10 đến 18,

trong đó bộ mã hóa âm thanh miền phổ bao gồm môđun tâm thính học để lượng tử hóa tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất dưới sự xem xét của ngưỡng che được xác định trong môđun tâm thính học.

20. Thiết bị theo một trong số các điểm từ 10 đến 19,

trong đó bộ chuyển đổi thời gian-phổ được tạo cấu hình để áp dụng phép biến đổi cosin rời rạc cải biên (Modified Discrete Cosine Transform - MDCT).

21. Thiết bị theo một trong số các điểm từ 10 đến 19,

trong đó bộ phân tích phổ được tạo cấu hình để tách các phần phổ có các thành phần âm từ các phần phổ có các thành phần không phải âm trong sự biểu diễn phổ,

trong đó bộ phân tích phổ được tạo cấu hình để phân tích thêm các phần phổ có các thành phần không phải âm sẽ được khôi phục bằng cách sử dụng phần phổ từ tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ, trong đó bộ phân tích phổ được tạo cấu hình để xác định các phần phổ giống nhiều âm trong các thành phần không phải âm sẽ được khôi phục bằng các điền đầy nhiều âm,

trong đó tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất bao gồm các thành phần âm, trong đó tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai bao gồm các phần phổ có các thành phần không phải âm, và trong đó tập hợp thứ ba gồm các phần phổ thứ ba bao gồm các phần phổ giống nhiều âm sẽ được khôi phục bằng cách điền đầy nhiều âm,

trong đó bộ mã hóa tham số được tạo cấu hình để đưa vào thông tin năng lượng cho các phần phổ giống nhiều âm, thành sự biểu diễn được mã hóa thứ hai.

22. Thiết bị theo một trong số các điểm từ 10 đến 21,

trong đó bộ phân tích phổ được tạo cấu hình để phân tích sự biểu diễn phổ trong khoảng tần số bắt đầu từ tần số bắt đầu điền đầy khoảng trống tần số và mở rộng đến các tần số cao hơn tần số bắt đầu điền đầy khoảng trống tần số.

trong đó bộ mã hóa âm thanh miền phổ được tạo cấu hình để mã hóa ít nhất là phần phổ thứ ba trong sự biểu diễn phổ có các tần số dưới tần số bắt đầu điền đầy khoảng trống tần số với độ phân giải phổ thấp hơn độ phân giải phổ thứ nhất bằng cách thiết lập các giá trị phổ trong phần phổ thứ ba đến không và bằng cách tính toán và mã hóa thông tin đường bao phổ biểu thị năng lượng trong phần phổ thứ ba.

23. Phương pháp giải mã tín hiệu âm thanh được mã hóa, trong đó phương pháp bao gồm các bước:

tạo ra sự biểu diễn được giải mã thứ nhất của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất, sự biểu diễn được giải mã thứ nhất có độ phân giải phổ thứ nhất;

tạo ra sự biểu diễn được giải mã thứ hai của tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai, sự biểu diễn được giải mã thứ hai bao gồm thông tin đường bao phổ có độ phân giải phổ thứ hai thấp hơn độ phân giải phổ thứ nhất;

tạo ra phần phổ thứ hai được khôi phục có độ phân giải phổ thứ nhất sử dụng phần phổ thứ nhất và thông tin đường bao phổ cho phần phổ thứ hai của tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai; và

chuyển đổi sự biểu diễn được giải mã thứ nhất và phần phổ thứ hai được khôi phục thành sự biểu diễn thời gian,

trong đó bước tạo ra sự biểu diễn được giải mã thứ nhất tạo ra sự biểu diễn được giải mã thứ nhất sao cho sự biểu diễn được giải mã thứ nhất có tần số Nyquist xác định tốc độ lấy mẫu bằng tốc độ lấy mẫu của sự biểu diễn thời gian được tạo ra bởi việc chuyển đổi, hoặc

trong đó bước tạo ra sự biểu diễn được giải mã thứ nhất tạo ra sự biểu diễn thứ nhất sao cho phần phổ thứ nhất của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất được đặt, đối với tần số, giữa hai phần phổ thứ hai của tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai.

24. Phương pháp mã hóa tín hiệu âm thanh, trong đó phương pháp bao gồm các bước:

chuyển đổi tín hiệu âm thanh có tốc độ lấy mẫu thành sự biểu diễn phổ;

phân tích sự biểu diễn phổ để xác định tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất sẽ được mã hóa với độ phân giải phổ thứ nhất và tập hợp thứ hai khác gồm các phần phổ thứ hai sẽ được mã hóa với độ phân giải phổ thứ hai, độ phân giải phổ thứ hai nhỏ hơn độ phân giải phổ thứ nhất, trong đó phần phổ thứ nhất của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất được đặt, đối với tần số, giữa hai phần phổ thứ hai của tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai;

tạo ra sự biểu diễn được mã hóa thứ nhất của tập hợp thứ nhất gồm các phần phổ thứ nhất có độ phân giải phổ thứ nhất; và

tính toán thông tin đường bao phổ cho tập hợp thứ hai gồm các phần phổ thứ hai, thông tin đường bao phổ có độ phân giải phổ thứ hai.

25. Vật ghi lưu trữ đã được lưu trữ trên đó chương trình máy tính để thực hiện phương pháp theo điểm 23 khi chạy trên máy tính hoặc bộ xử lý.

26. Vật ghi lưu trữ đã được lưu trữ trên đó chương trình máy tính để thực hiện phương pháp theo điểm 24 khi chạy trên máy tính hoặc bộ xử lý.

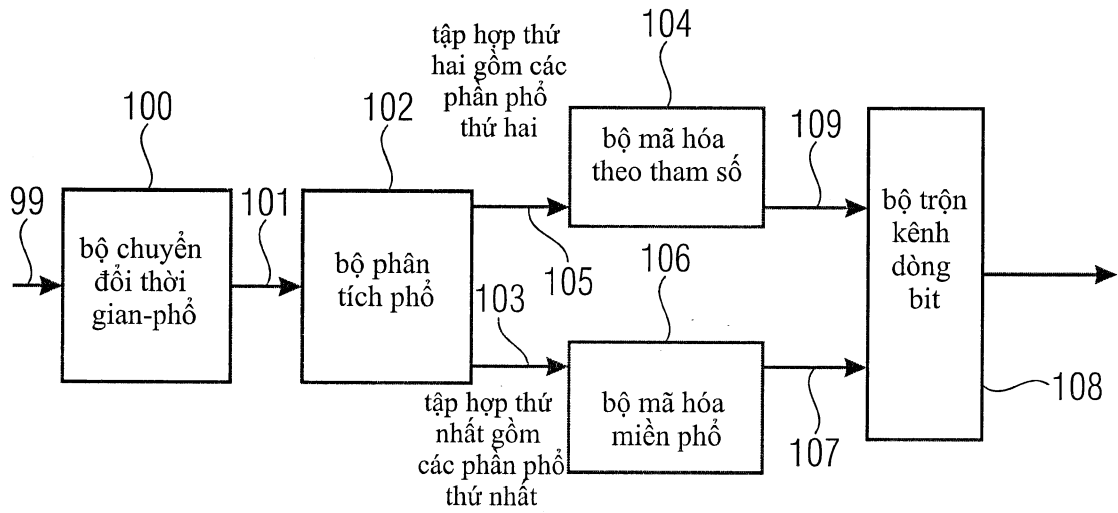

FIG 1A

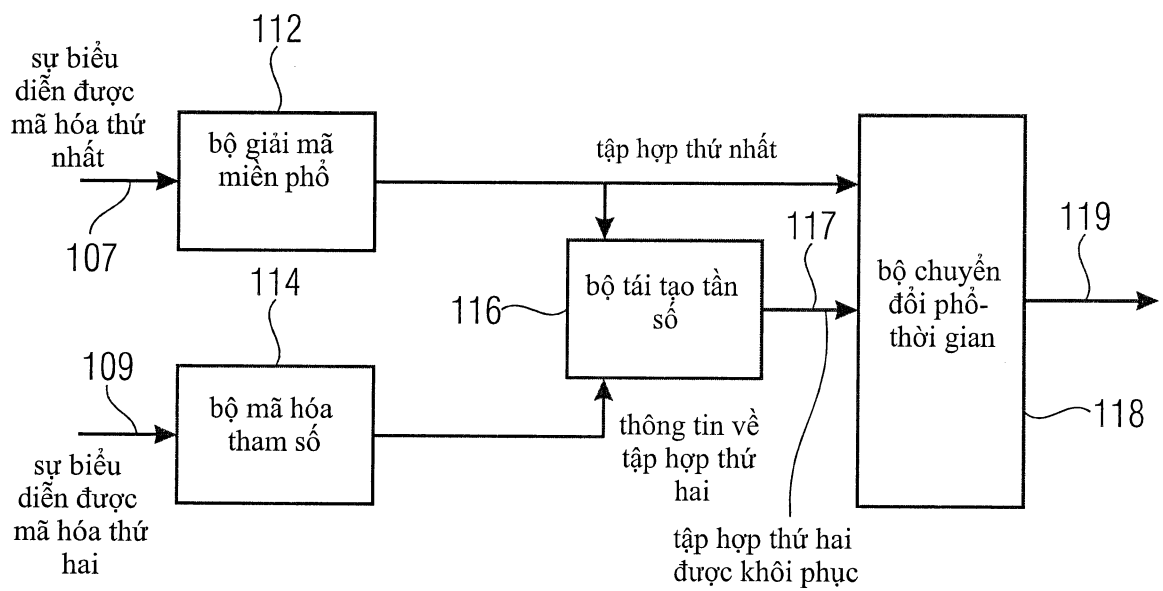

FIG 1B

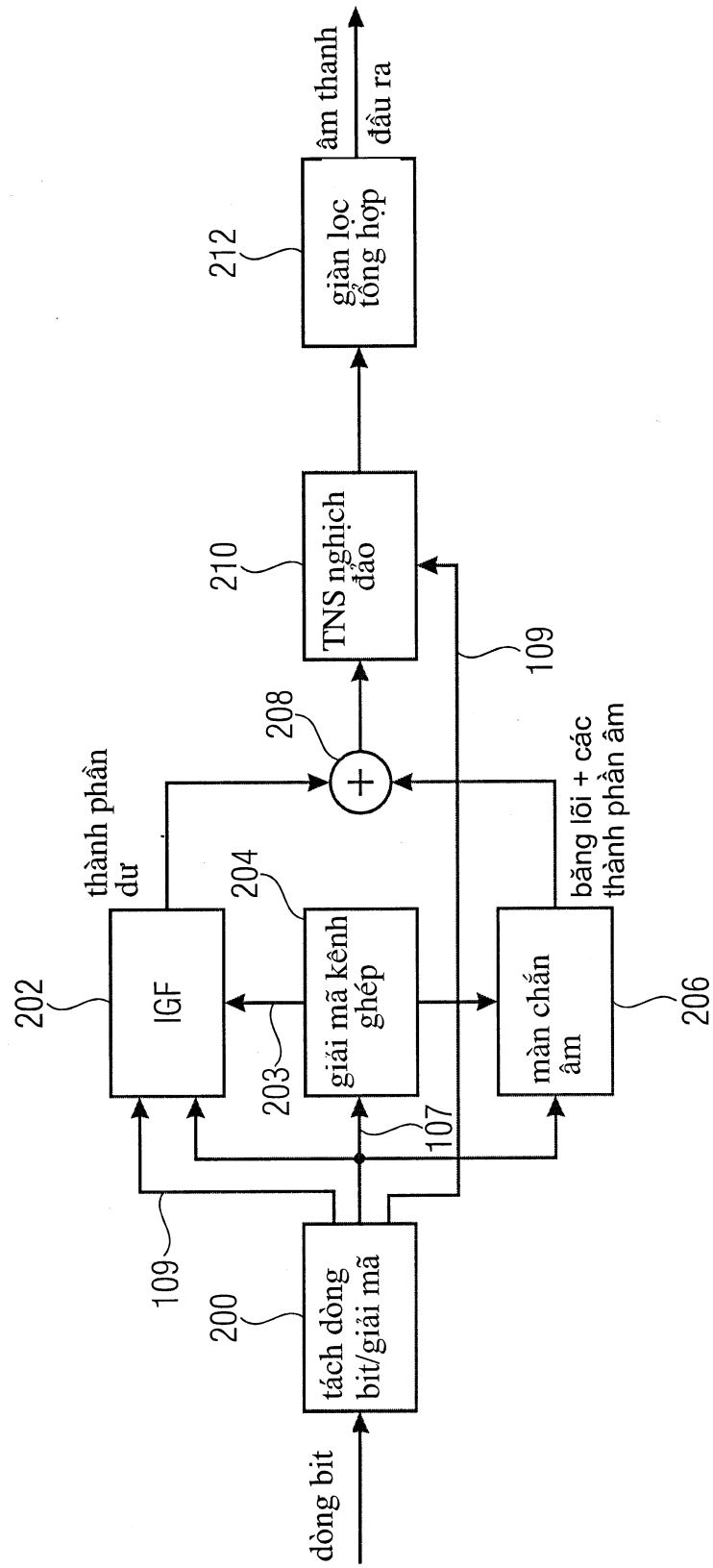

FIG 2A

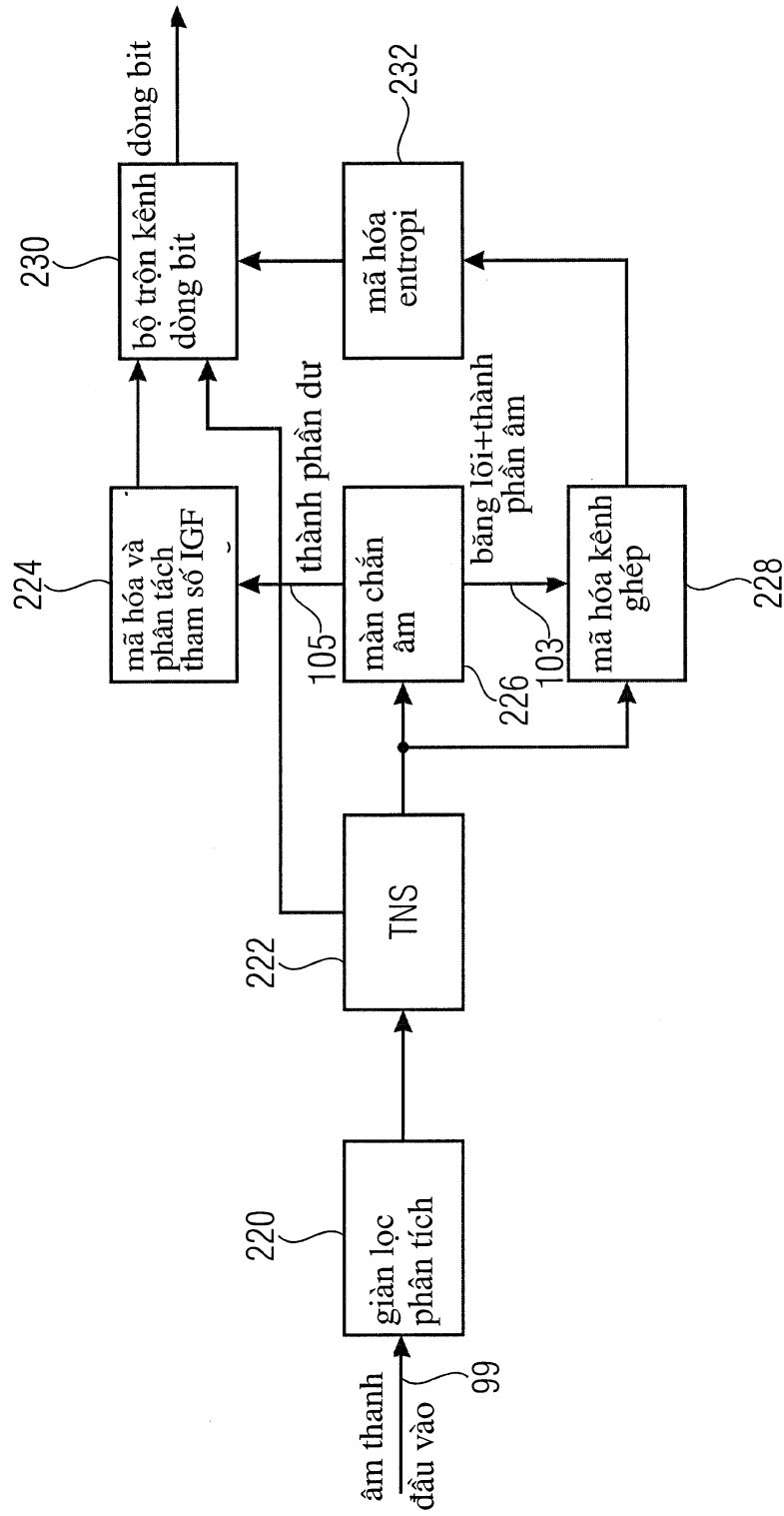

FIG 2B

- độ phân giải thứ nhất (độ phân giải cao) cho, "đường bao" của tập hợp thứ nhất (mã hóa theo dòng);
- độ phân giải thứ hai (độ phân giải thấp) cho, "đường bao" của tập hợp thứ hai (hệ số tỉ lệ mỗi SCB);

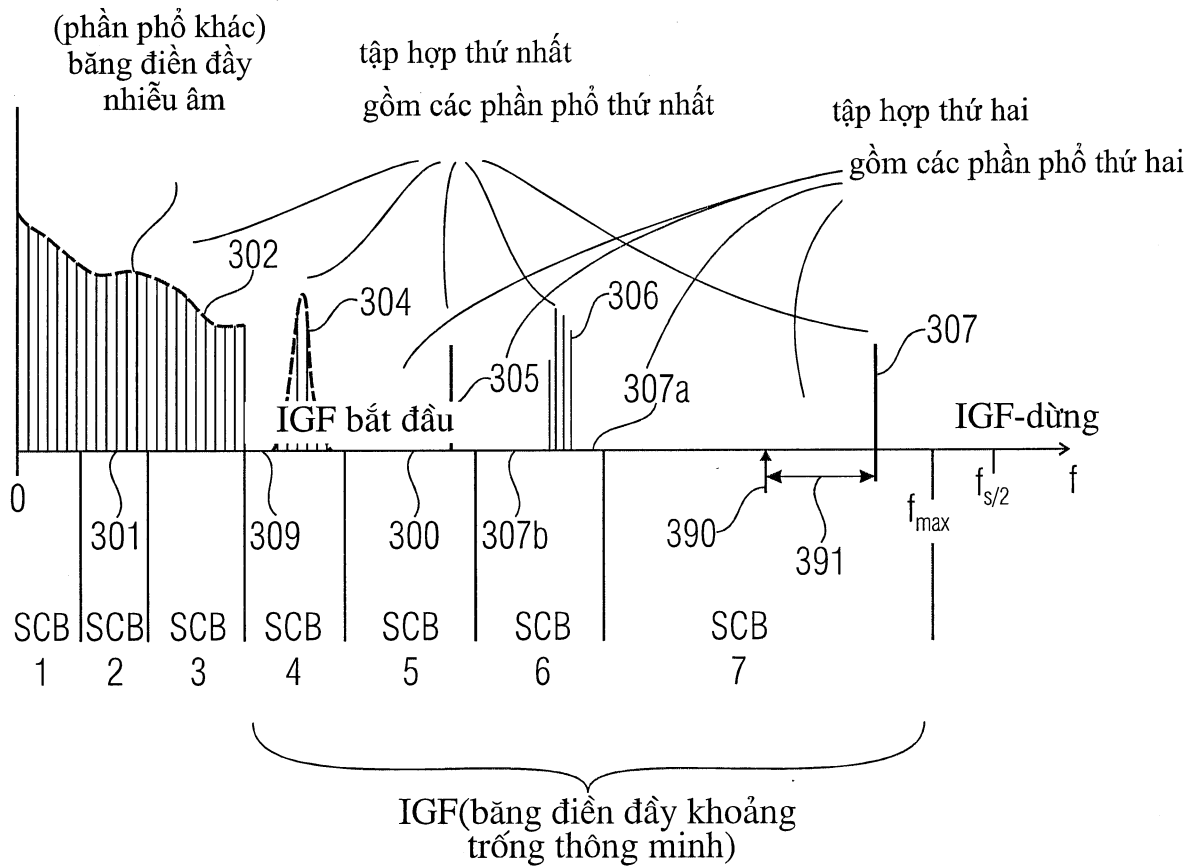

FIG 3A

SCB1	SCB2	SCB3	SCB4	SCB5	SCB6	SCB7
SF1	SF2	SF3	SF4	SF5	SF6	SF7
			E ₁	E ₂	E ₃	E ₄
	NF ₂					

308 310 312

FIG 3B

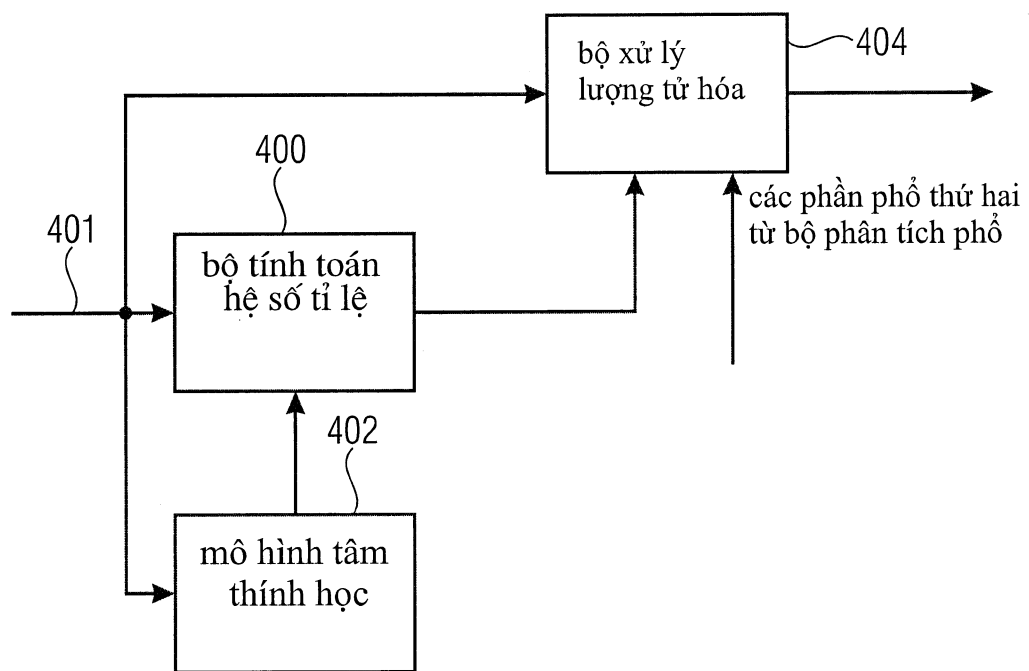

FIG 4A

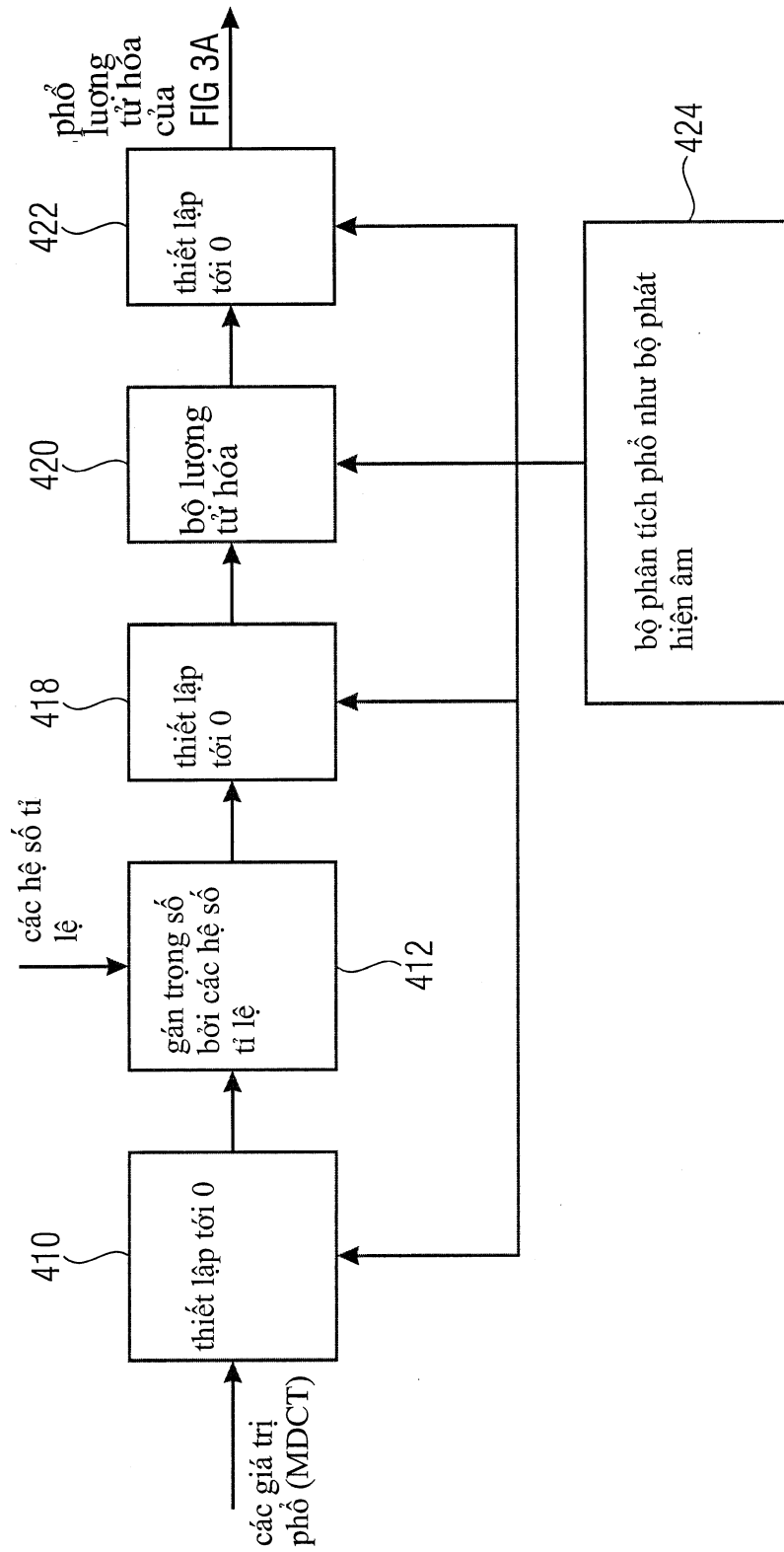

FIG 4B

(Bộ xử lý lượng tử hóa)

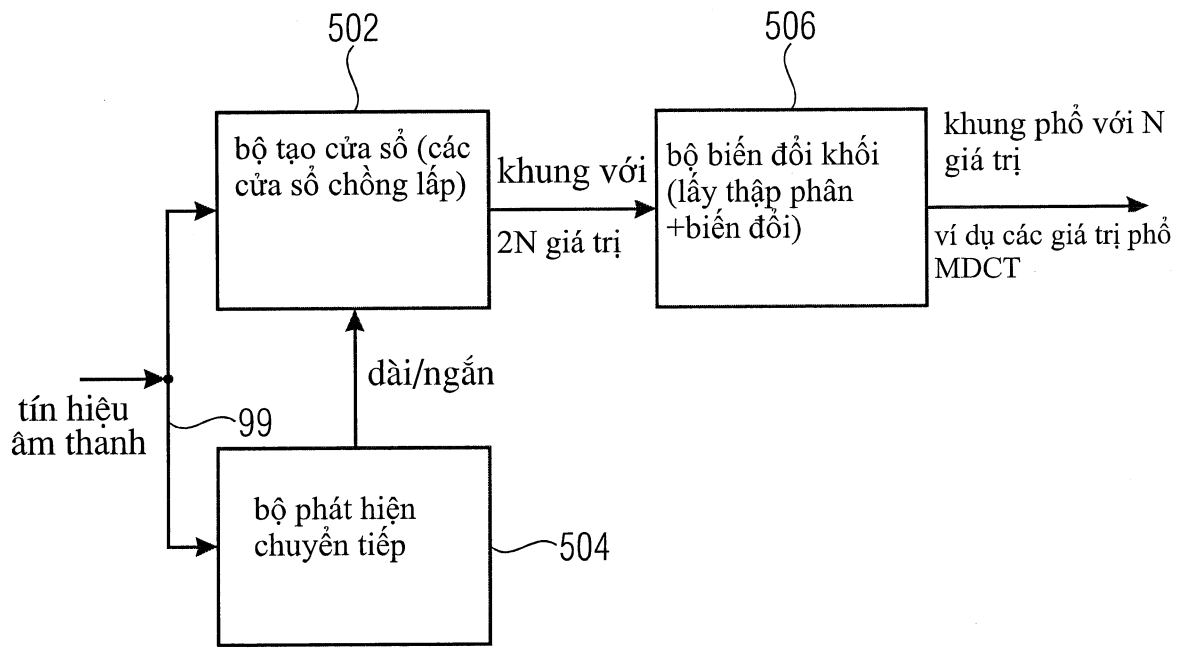

FIG 5A

(Các phần phổ khác)

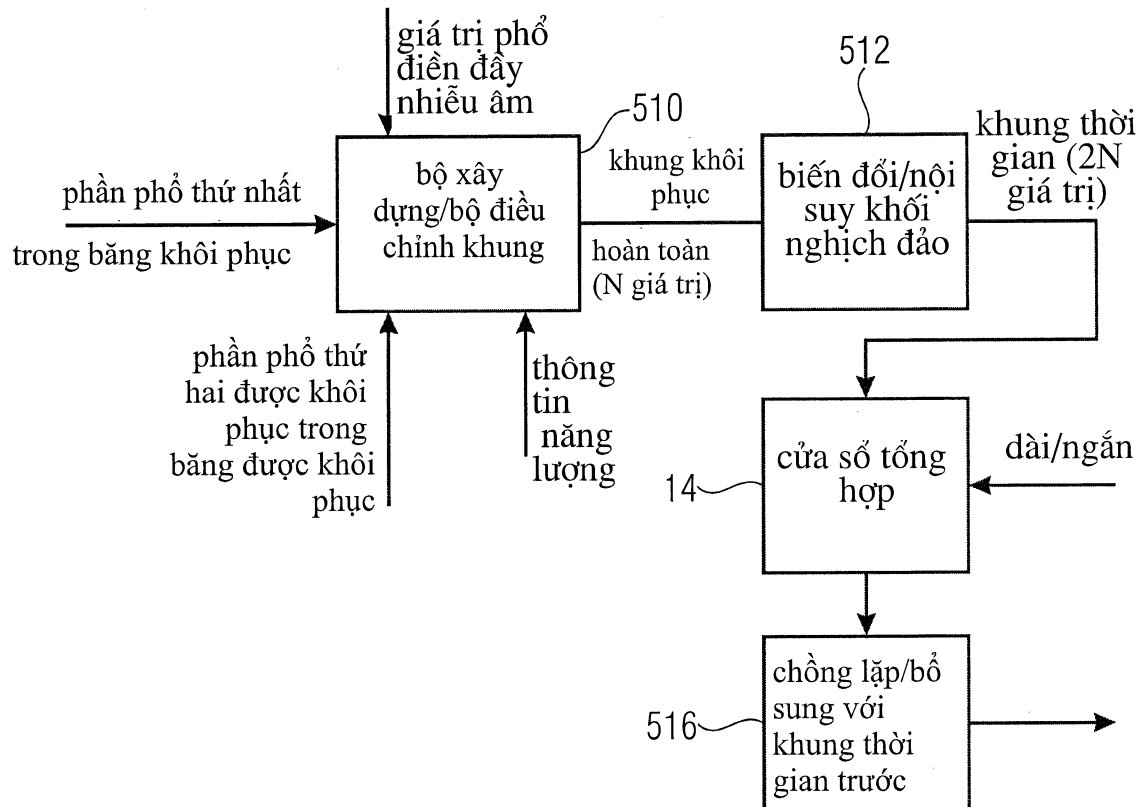

FIG 5B

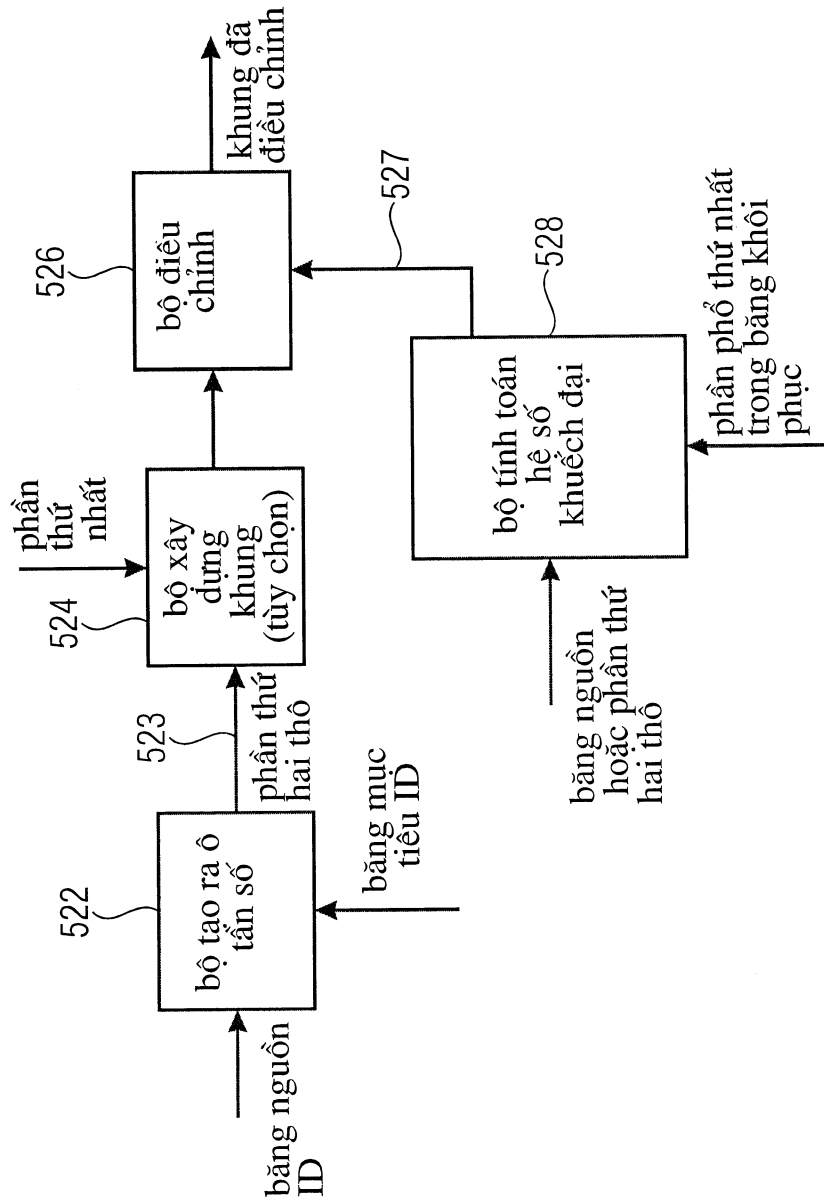

FIG 50C

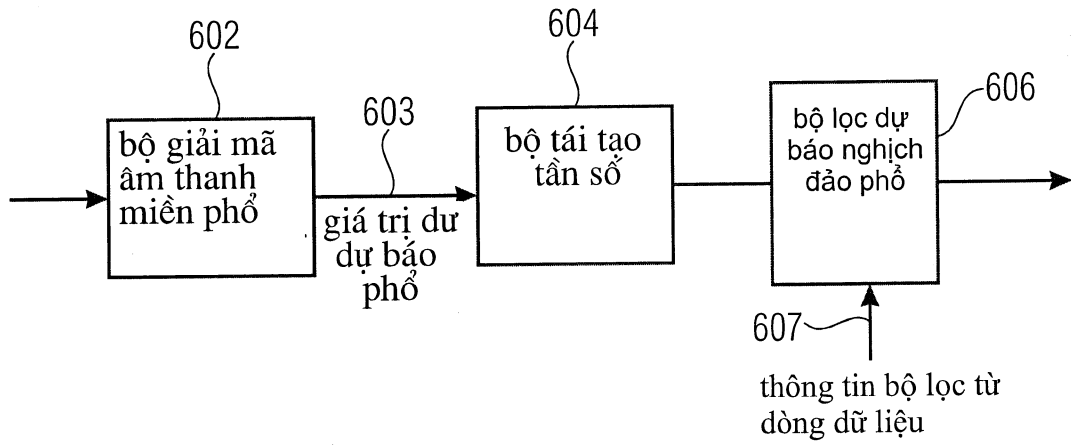

FIG 6A

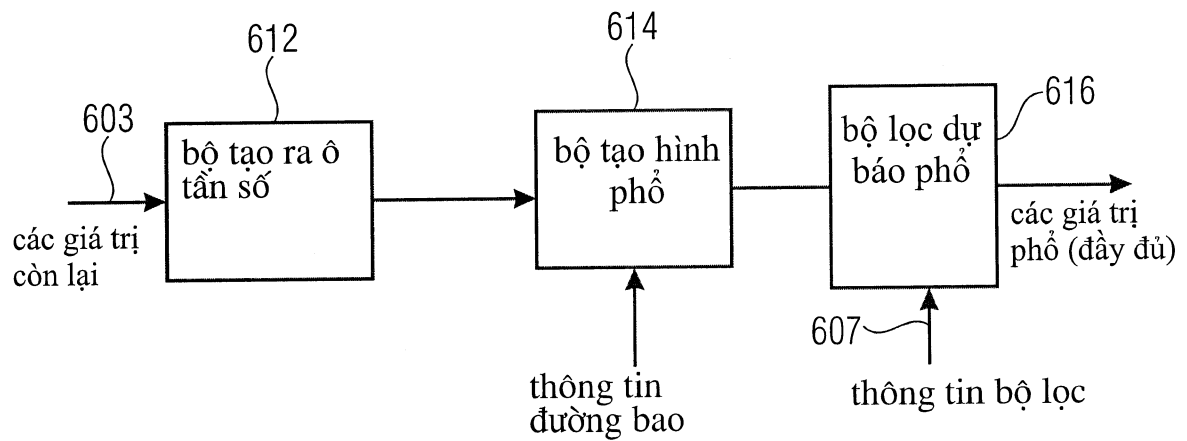

FIG 6B

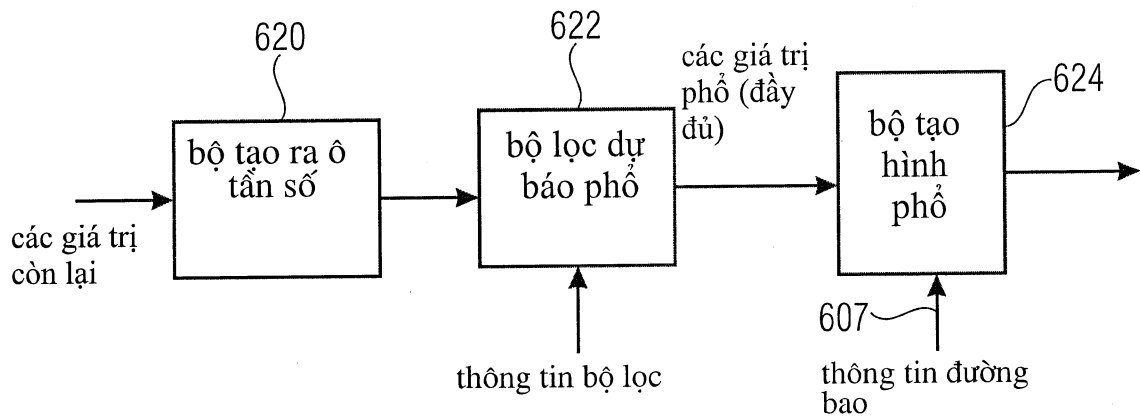

FIG 6C

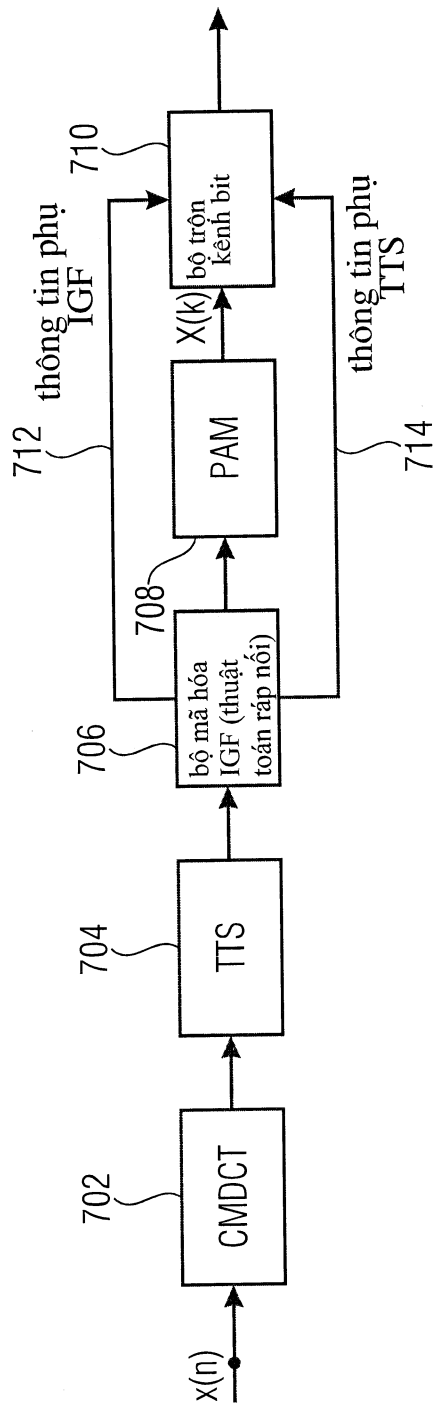

FIG 7A
(Bộ mã hóa)

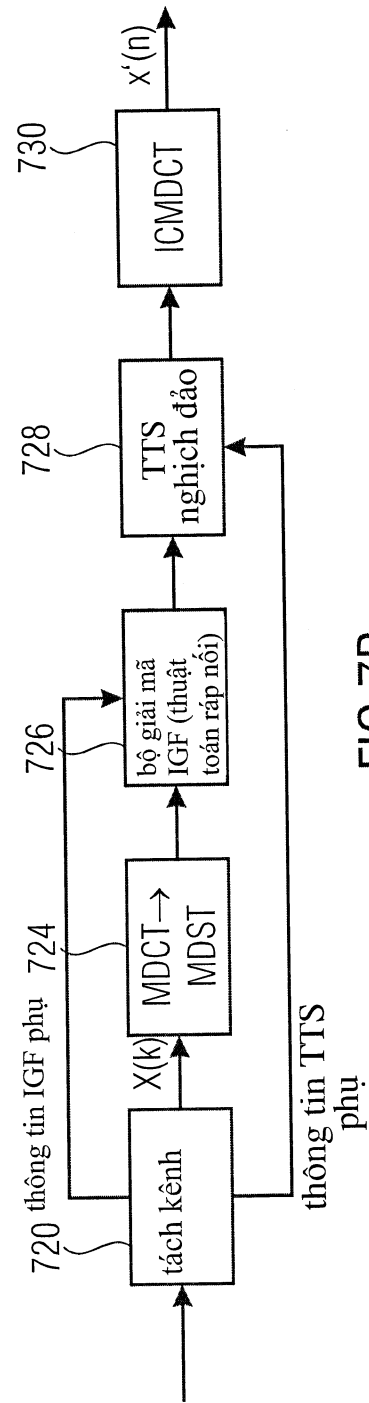
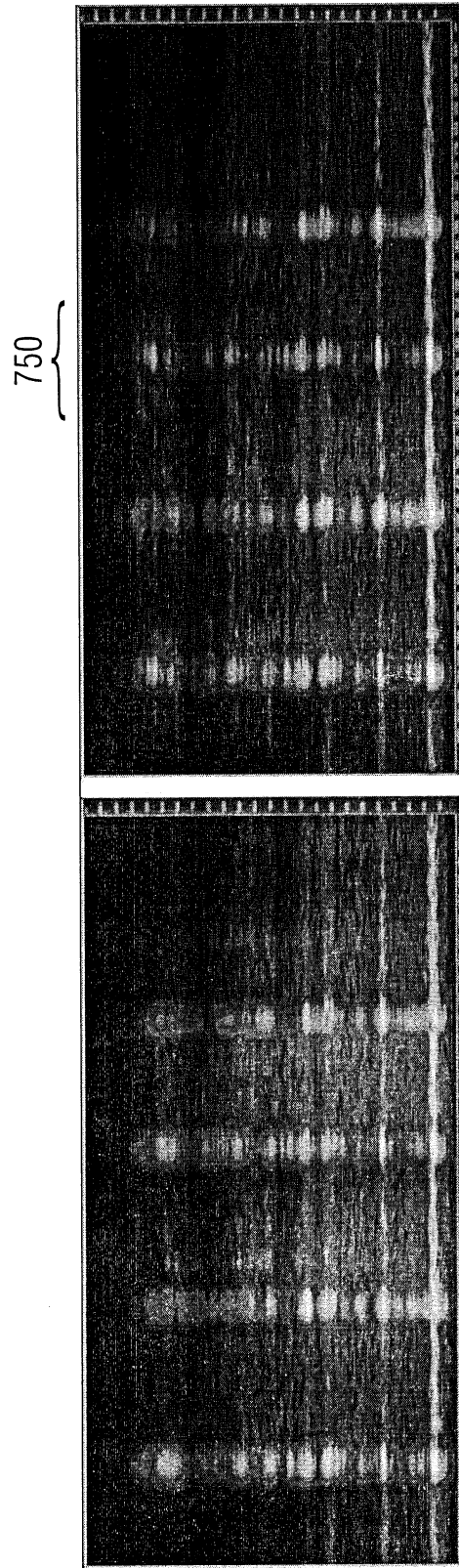
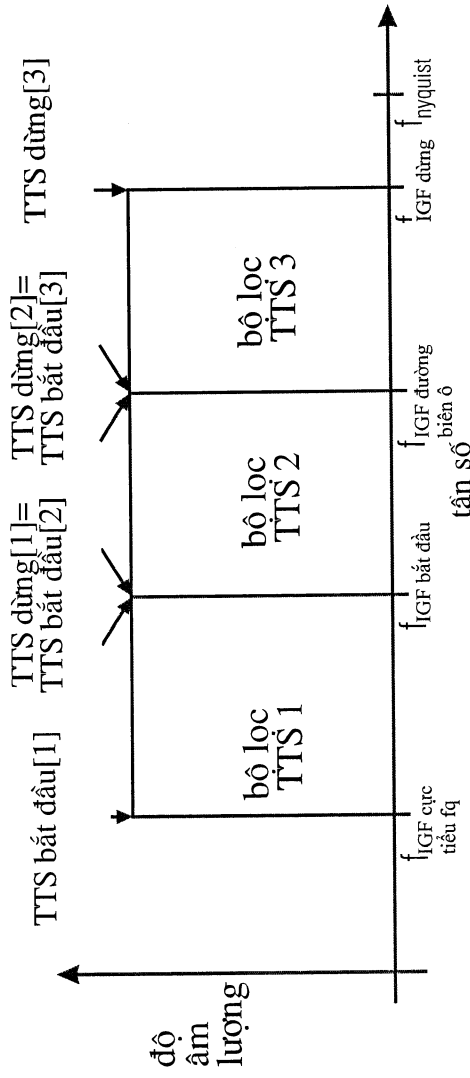

FIG 7B
(Bộ giải mã)

Ảnh phổ DFT của tín hiệu ban đầu (hình bên trái);
ảnh phổ DFT của tín hiệu mở rộng không có TTS (hình bên phải)

FIG 7C

Sơ đồ bộ lọc TTS cơ bản. Từng hộp đánh dấu vùng phổ được che phủ bởi một bộ lọc cụ thể

FIG 7D

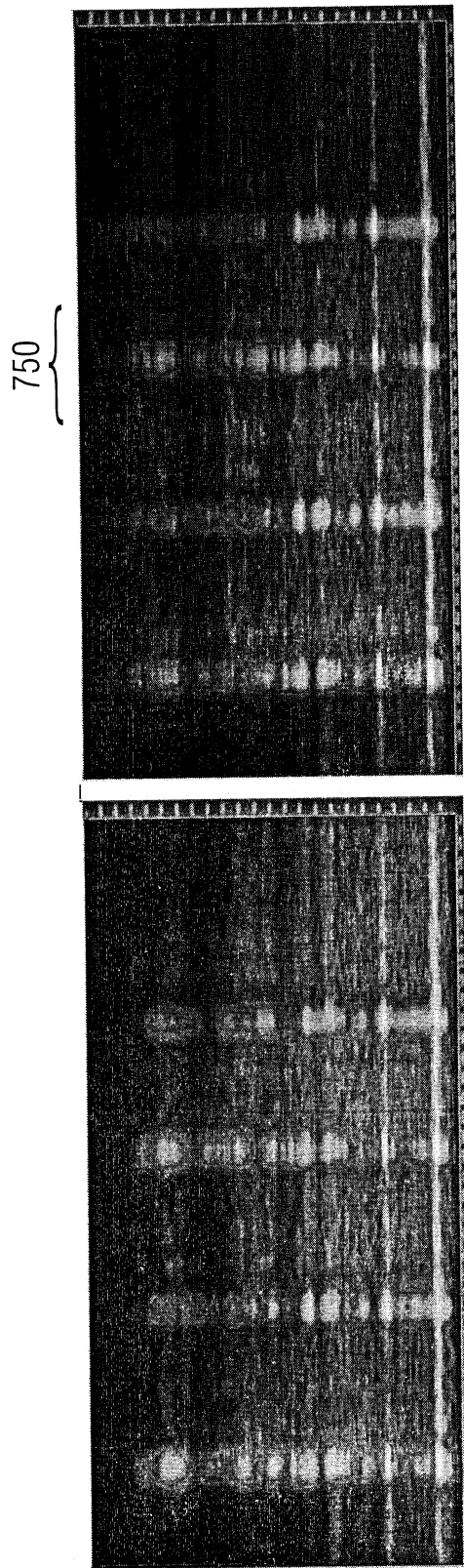

FIG 7E

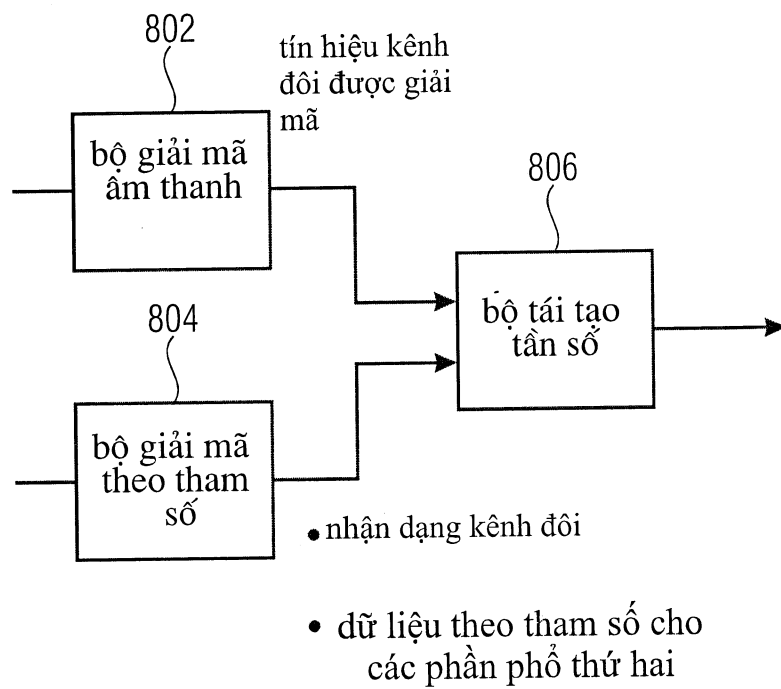

FIG 8A

khoảng nguồn	1	1	2	2
khoảng đích	1	2	1	2

1: Sự biểu diễn kênh đôi thứ nhất (ví dụ L/R)
2: Sự biểu diễn kênh đôi thứ nhất (ví dụ M/S)

FIG 8B

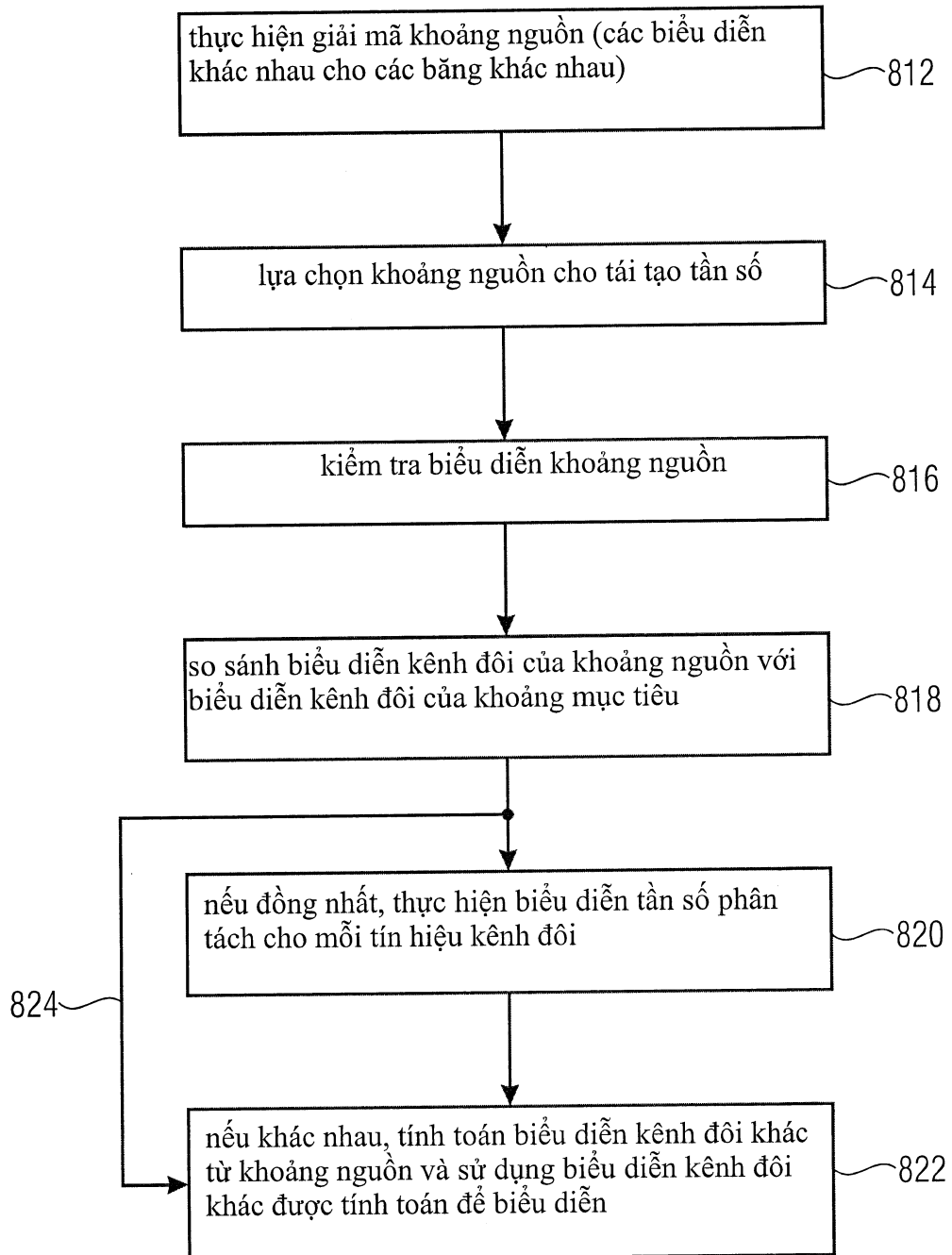

FIG 8C

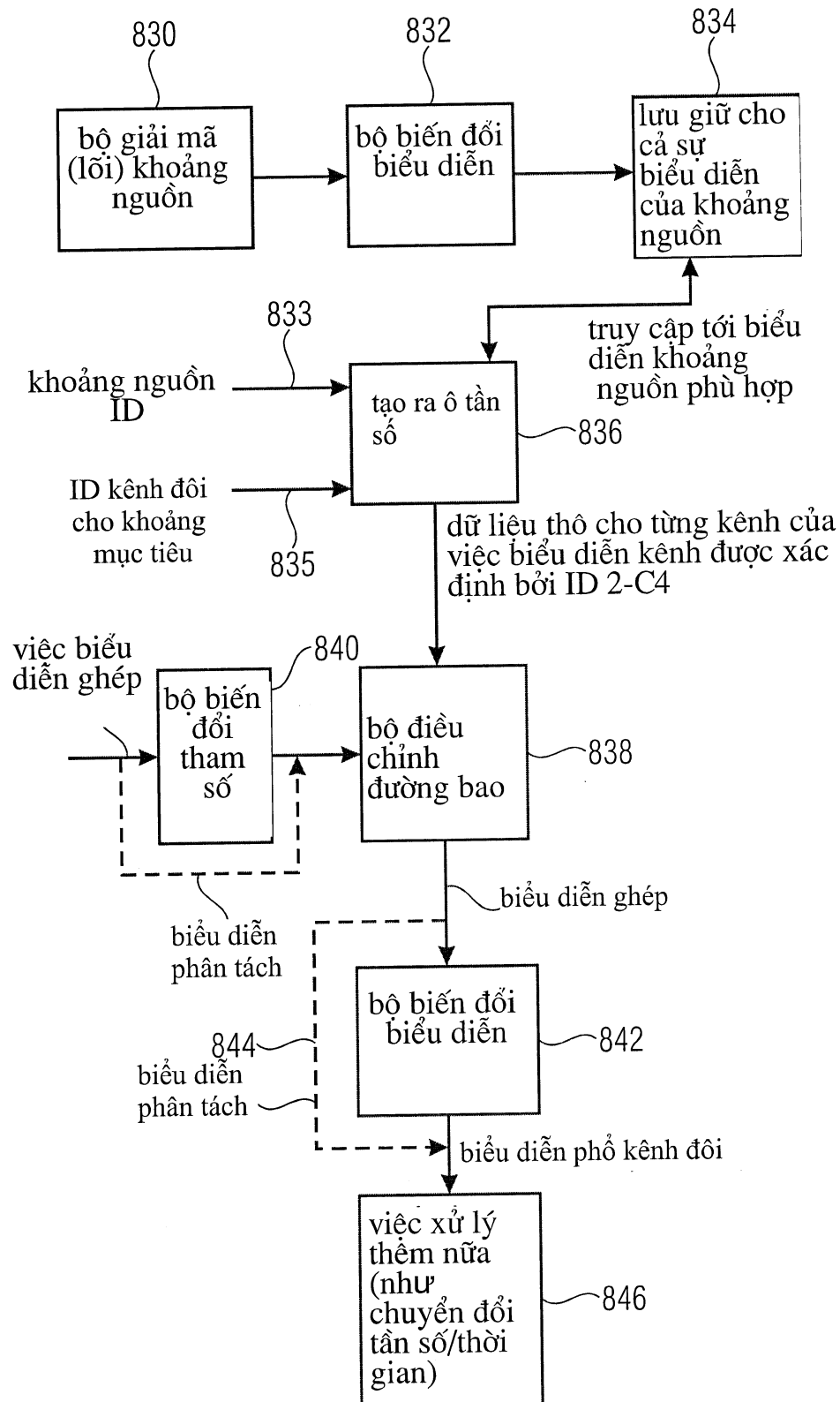

FIG 8D

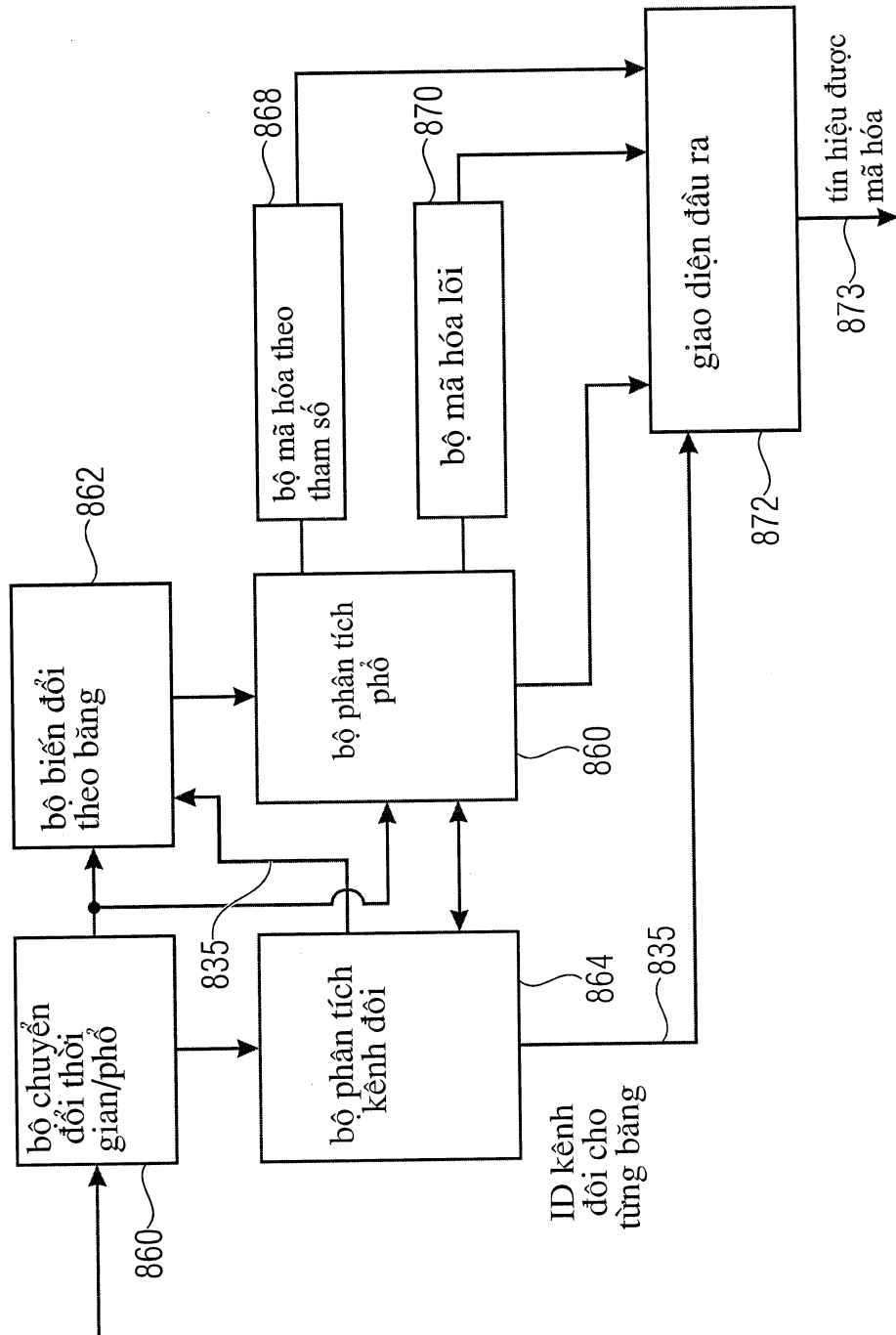

FIG 8E

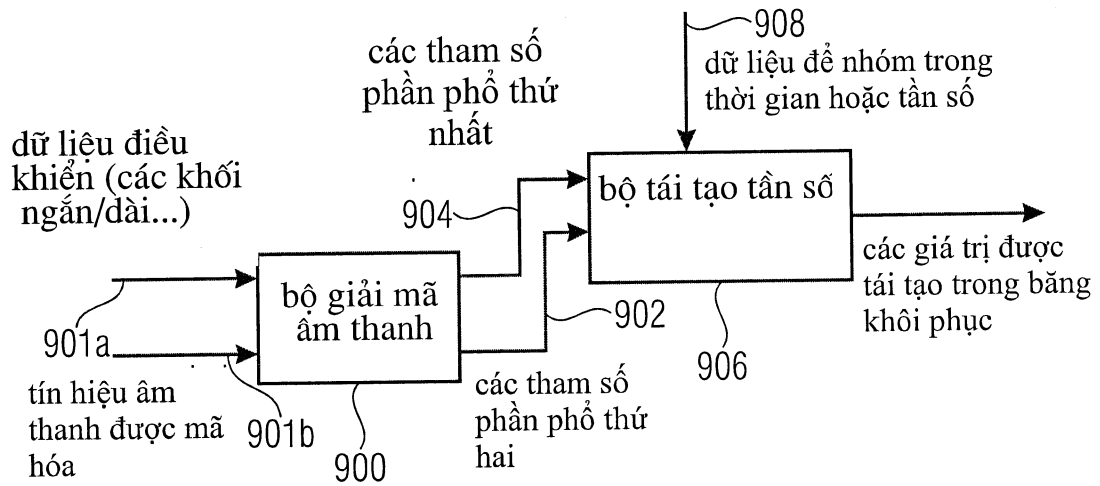

FIG 9A

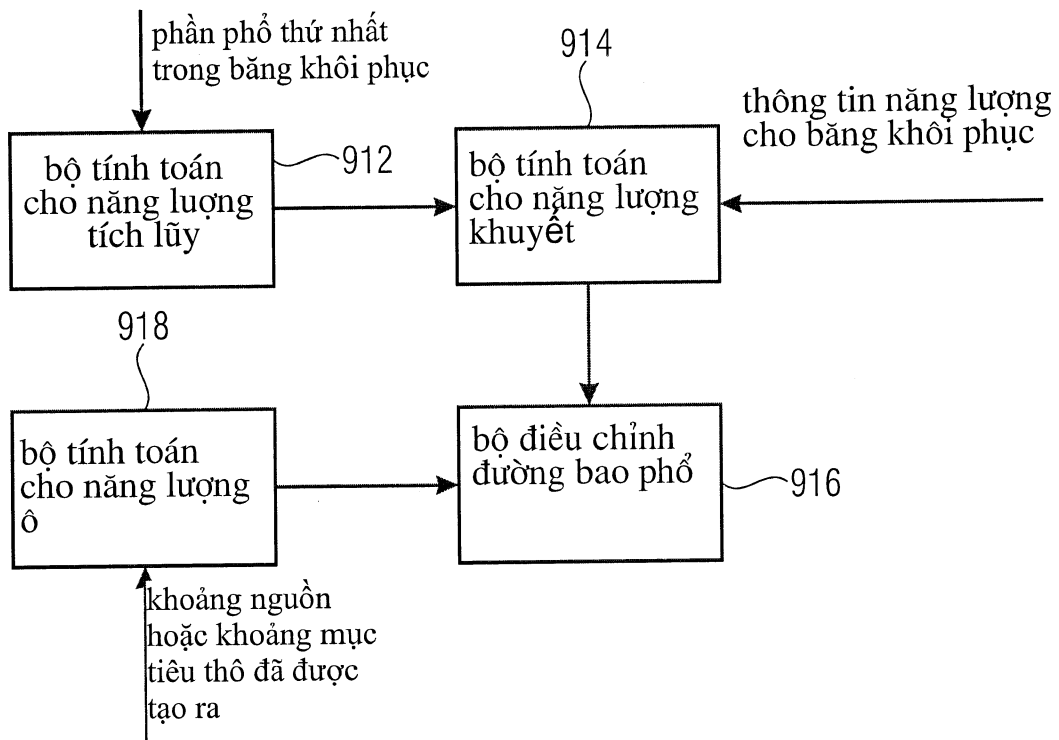
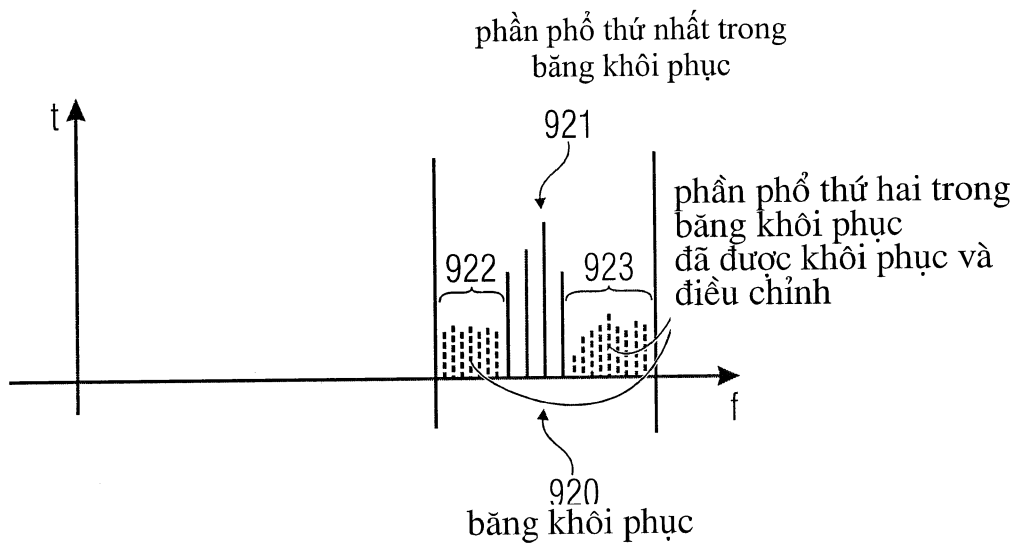

FIG 9B

vd • năng lượng tích lũy

5 bộ

• giá trị năng lượng cho băng khôi phục:

10 bộ (bao hàm các phần phổ thứ nhất và thứ hai trong băng khôi phục)

năng lượng của dữ liệu
• khoảng nguồn hoặc dữ liệu khoảng mục tiêu thô

8 bộ

• năng lượng khuyết

5 bộ

• hệ số khuếch đại

$$g := \sqrt{\frac{mE_k}{pE_k}} = 0.79$$

→ chỉ các giá trị phổ cho các phần phổ thứ hai được điều chỉnh

→ phần phổ thứ nhất không được xác định bằng việc điều chỉnh đường bao

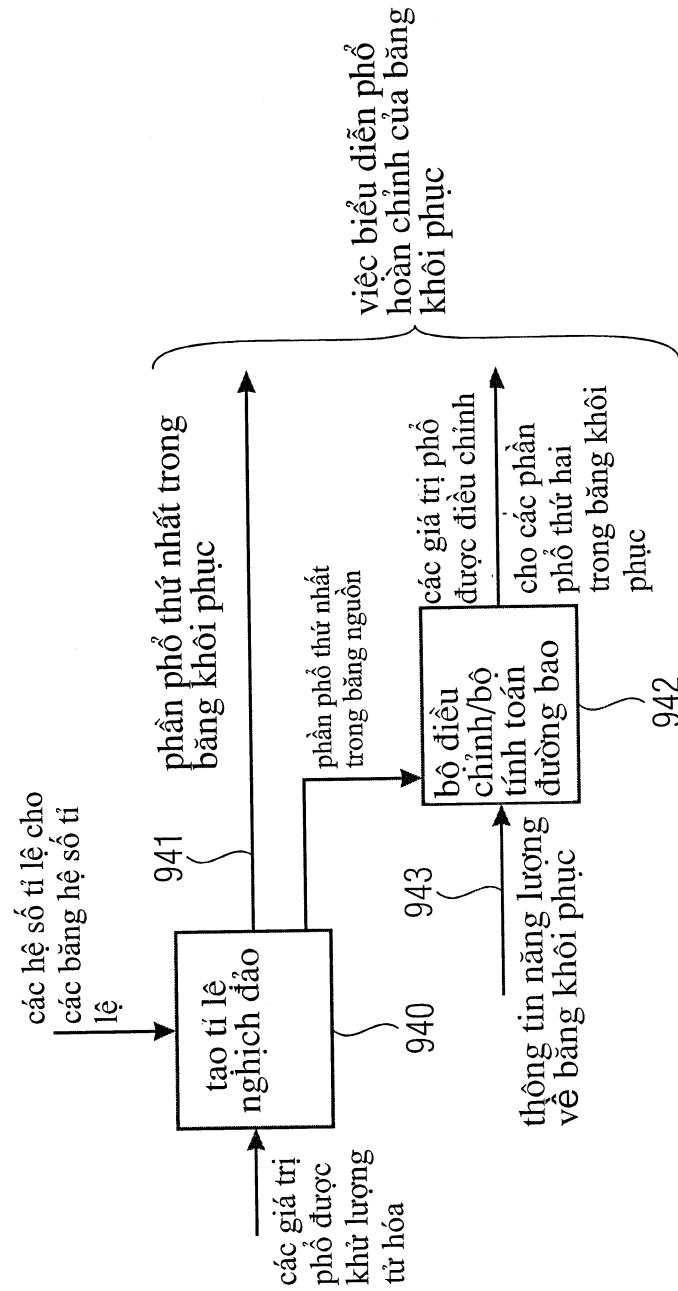

FIG 9D

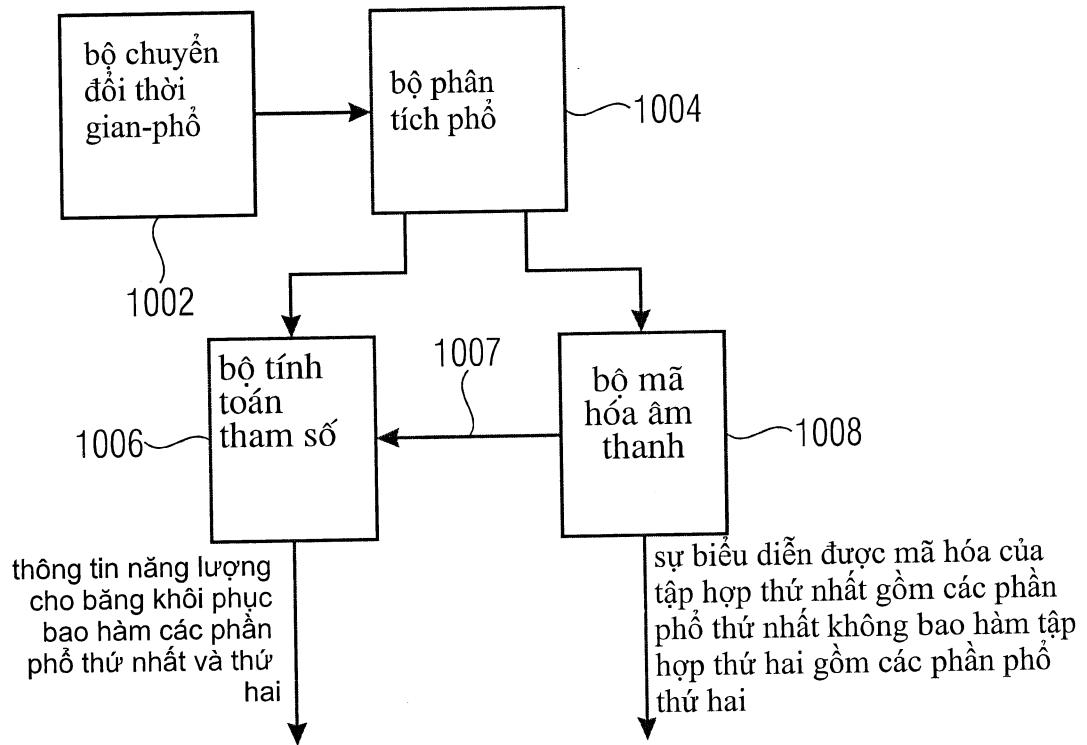
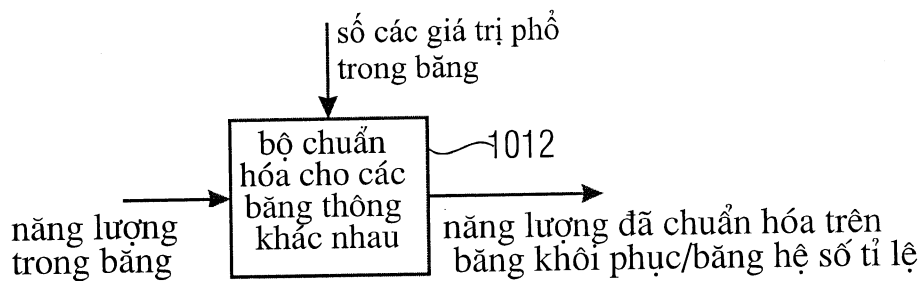

FIG 10A

thông tin điều khiển từ bộ mã hóa lỗi

các khối
dài/ngắn

nhóm thông tin

bộ tính toán
giá trị năng
lượng

giá trị năng lượng đơn lẻ cho
từng băng được nhóm che phủ
các phần quang thứ nhất và
thứ hai

1014

FIG 10C

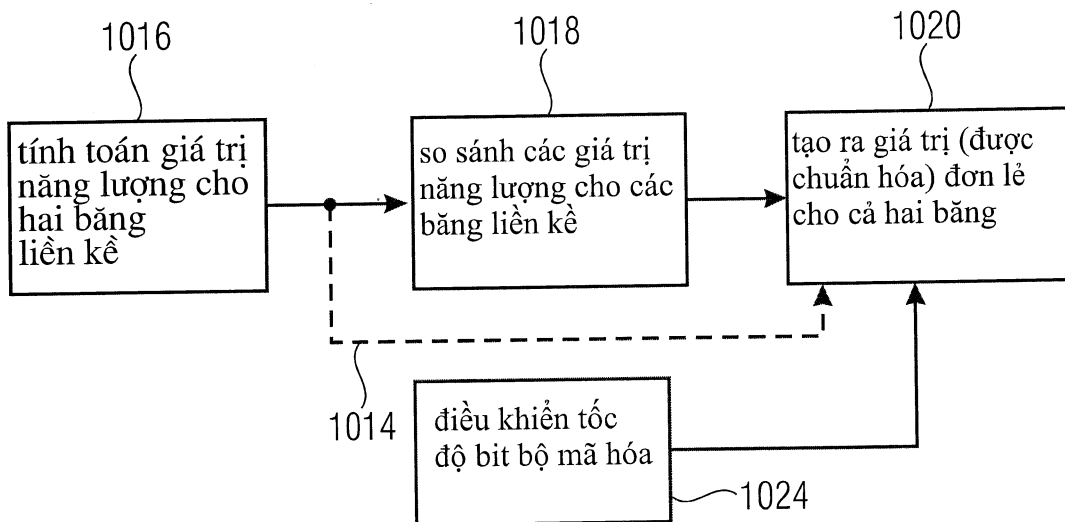

FIG 10D

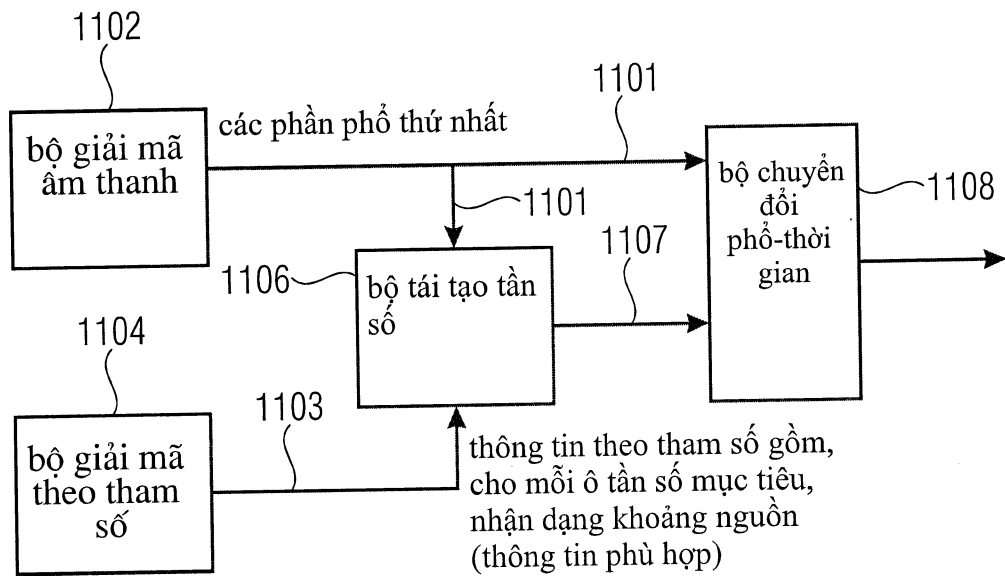

FIG 11A

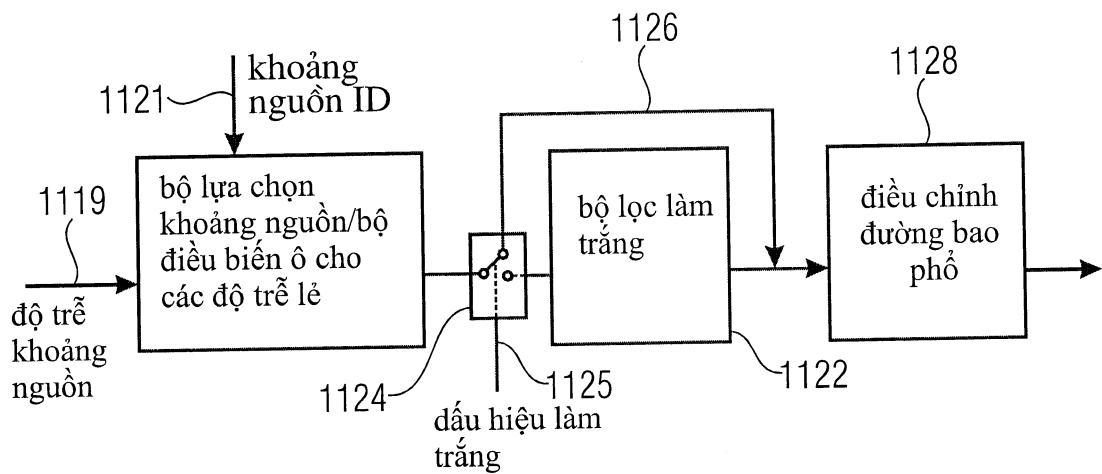

FIG 11B

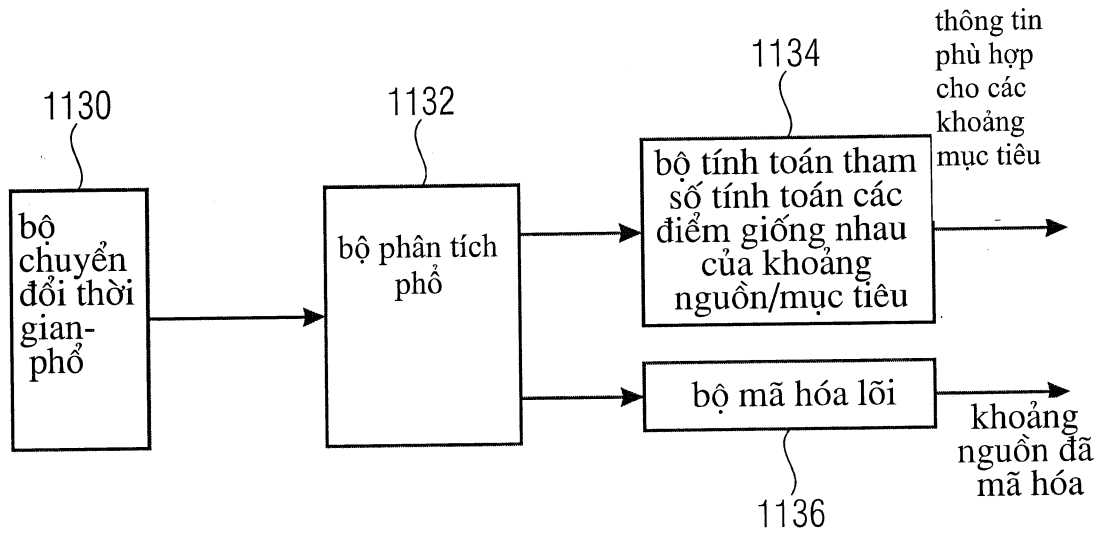

FIG 11C

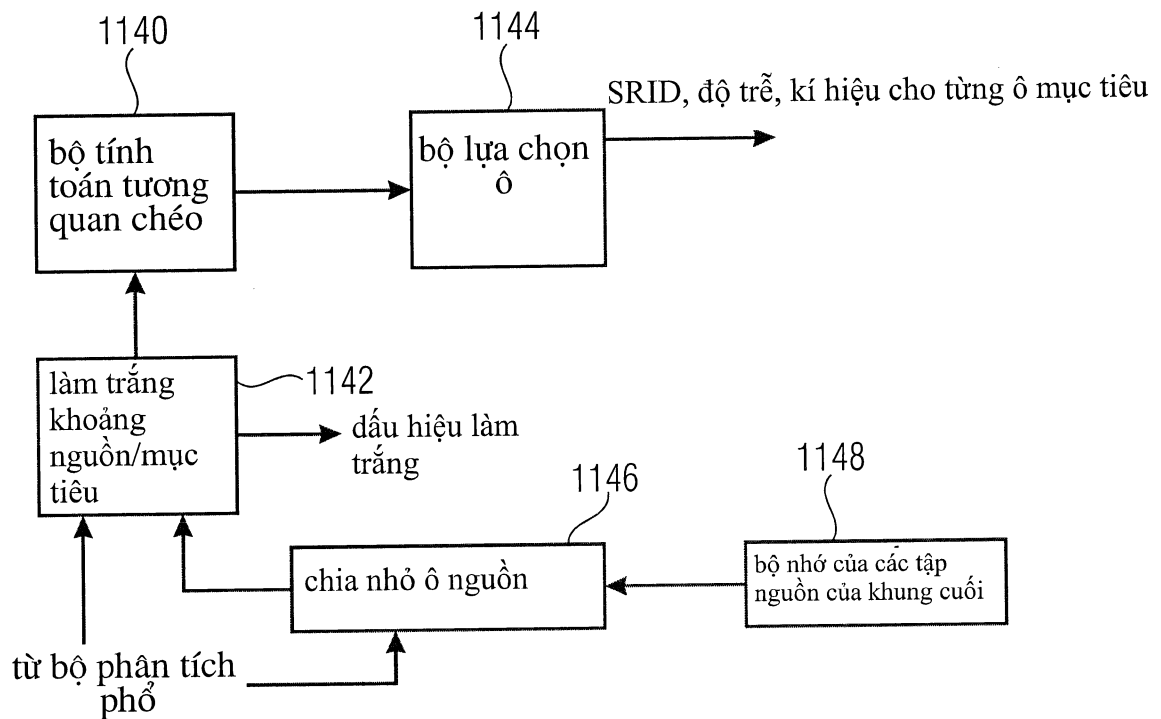

FIG 11D

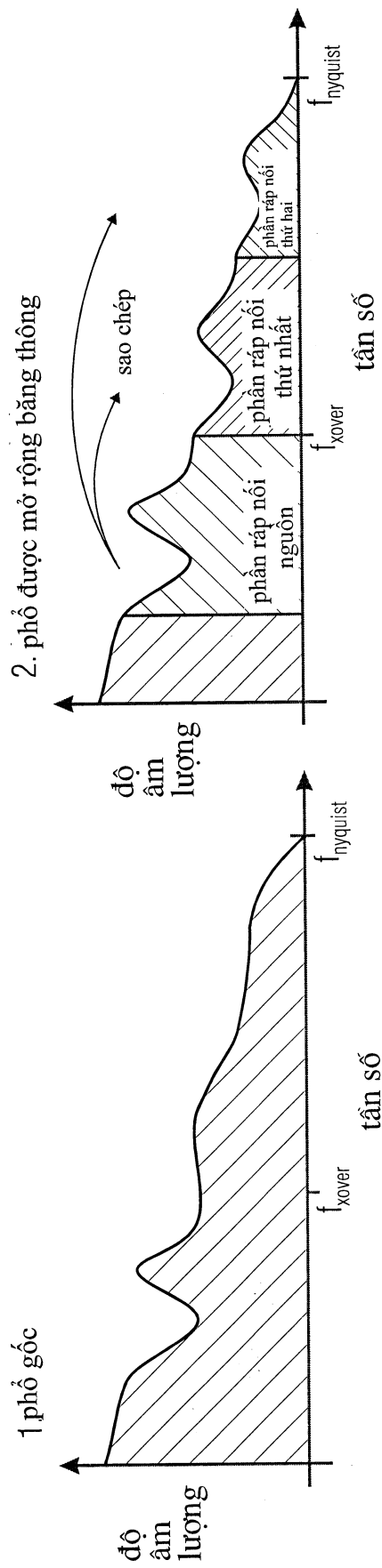

FIG 12A

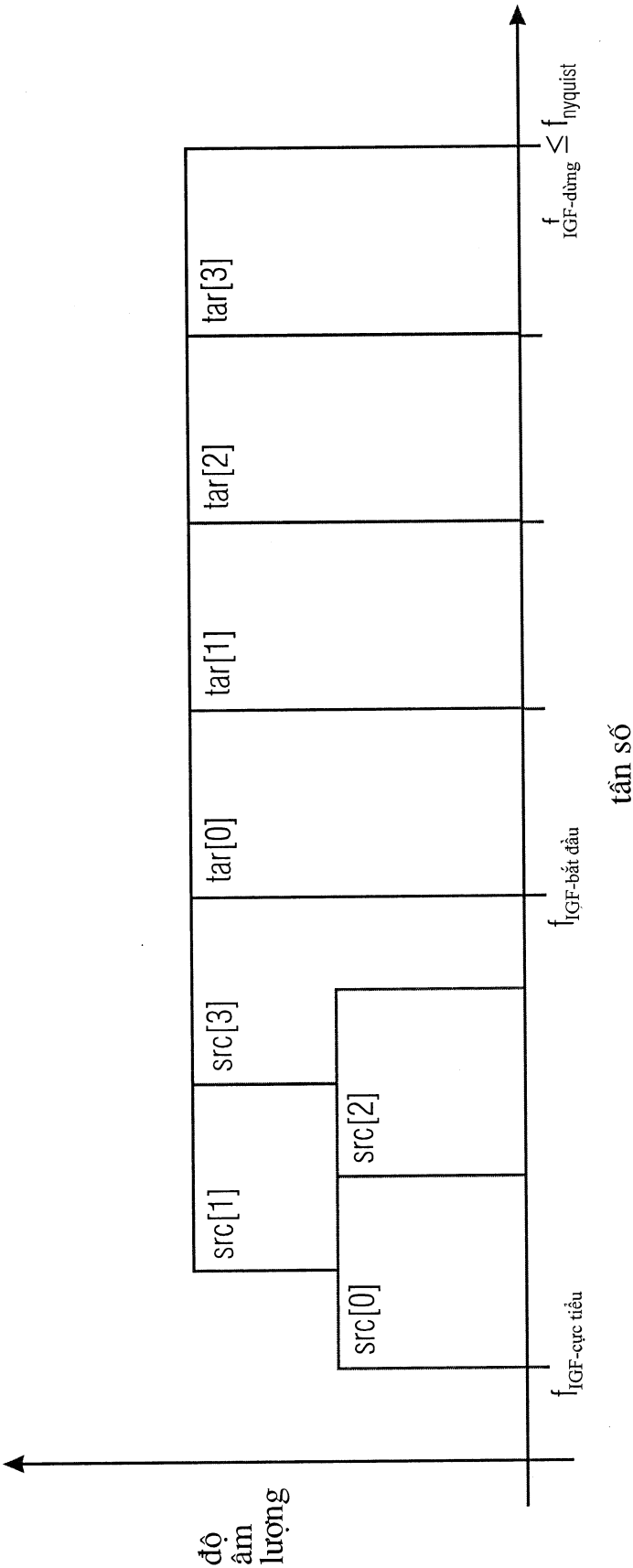

FIG 12B

ví dụ độ tương quan của hai tín hiệu

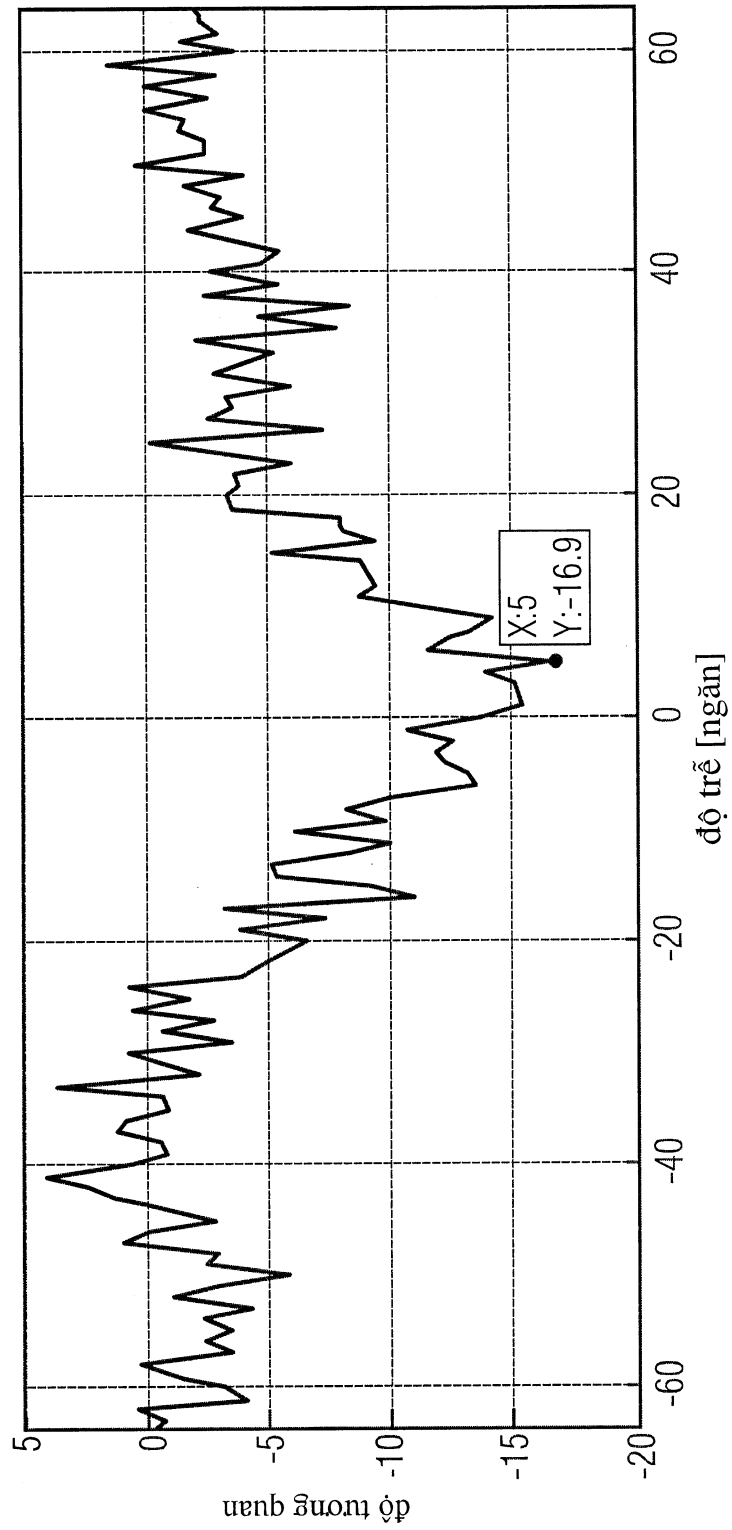

FIG 12C

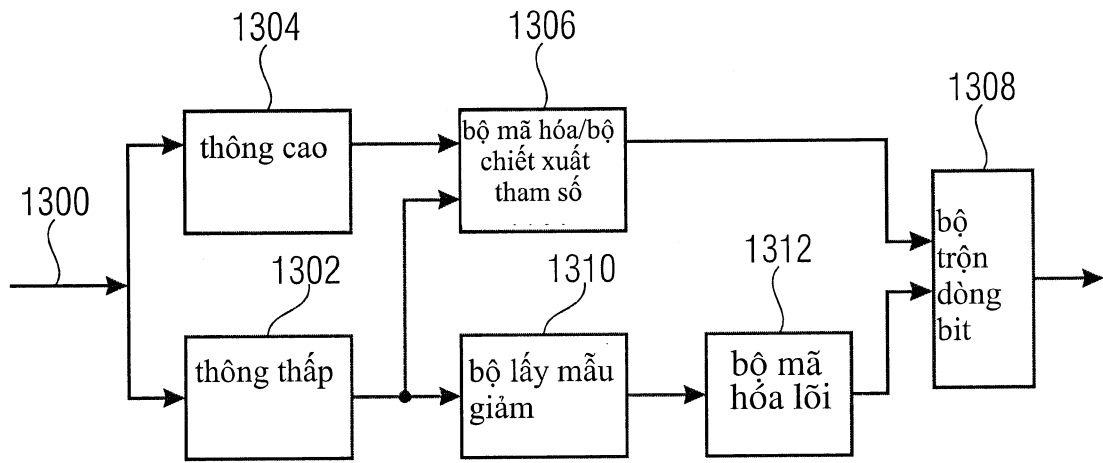

FIG 13A

(tình trạng kỹ thuật)

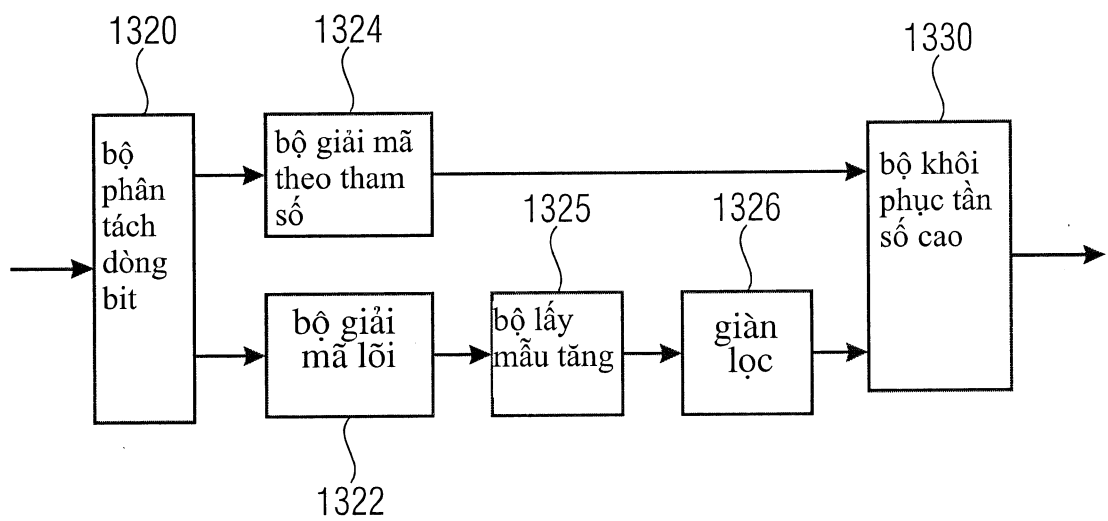

FIG 13B

(tình trạng kỹ thuật)